

ประวัติอาจารย์สันนิ เกตุทัต

อาจารย์สันนิ เกตุทัต เป็นบุตรพระพิเรนทรเทพดีศรีสมุห (เนียน เกตุทัต) กับนางสาวนัน。
เกตุทัต (วิริยศิริ) เกิดเมื่อวันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ณ บ้านถนนกรสรารักษ์ เขตป้อมปราบ
ศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

อาจารย์ได้เล่าถึงชีวิตในวัยเยาว์ว่า ชีวิตอยู่กับน้ำ ชอบเล่นน้ำ และชอบเล่นกีฬามาก โดยเฉพาะ
กีฬาประเภทวิ่งและกีฬาฟุตบอล ได้เป็นนักกีฬาร่าง梧ถ้วนจะเดินวิ่งทัน ๘๐๐ เมตร ของโรงเรียนสมัย
เรียนชั้นมัธยมปลาย

การศึกษา :

ชั้นประถมปีที่ ๑ – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

โรงเรียนวัดสามพระยา

พ.ศ. ๒๕๗๑ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

โรงเรียนวัดราชขาวิวาส

พ.ศ. ๒๕๗๖ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๘

โรงเรียนเทพศิรินทร์

พ.ศ. ๒๕๘๑ ปริญญาชั้นตรอมคำสตรีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง

พ.ศ. ๒๕๙๖ ปริญญาบัตร

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) รุ่นที่ ๖

ครอบครัว :

อาจารย์สันนิ เกตุทัต แต่งงานกับ นางสาวสัจจา จันทรวนิค เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๘๕

มีบุตรชิดา ๒ คน คือ

คุณณรงค์ เกตุทัต

กรรมการอำนวยการมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

อาจารย์สมศรี (เกตุทัต) ลักษพิพัฒน์

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

กรรมการอำนวยการมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

วันสุดท้ายของชีวิต :

อาจารย์สันนิ เกตุทัต ถึงแก่อนิจกรรมด้วยโรคหัวใจล้มเหลว เมื่อวันศุกร์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๘๘
ศีริอายุ ๘๕ ปี

(ปลูกคน ปลูกต้นไม้, สํ๏ วรรณวาร)

การทำงาน : งานรับราชการ

พ.ศ. ๒๕๗๘ – ๒๕๘๒ กระทรวงยุติธรรม

เริ่มทำงานแรกในตำแหน่ง stemming กองค่ามและชาวเลข สำนักงาน
ปลัดกระทรวงยุติธรรม (ขณะศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และการเมือง เพาะอย่างมีประสิทธิภาพ) และต่อมาทำงานใน
ตำแหน่ง stemming ประจำผู้พิพากษาศาลฎีกา กระทรวงยุติธรรม
ประจำตัวพระยาพลางกูรธรรมวิจัย ทำงานสั่งสมประสบการณ์
ด้านกฎหมาย ด้วยใจไฟแรงที่จะเป็นผู้พิพากษา

พ.ศ. ๒๕๘๒ – ๒๕๑๙ กระทรวงการคลัง

- พ.ศ. ๒๕๘๒ – ๒๕๘๕ เริ่มจากตำแหน่งสรรพากรภาค ๓ จังหวัดนครราชสีมา (หลังจาก
จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง)
ข้ามไปประจำแผนกกองตรวจสอบสรรพากร ภาค ๔ จังหวัดมหาสารคาม
- พ.ศ. ๒๕๘๖ – ๒๕๘๕ ข้ามมาประจำในกรุงเทพฯ ตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิธีเงินได้
บุคลากรประจำประจำกรมสรรพากร
- พ.ศ. ๒๕๘๕ – ๒๕๑๗ หัวหน้าแผนกพิจารณาอุทธรณ์
- พ.ศ. ๒๕๑๗ – ๒๕๑๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอก ตำแหน่งสรรพากรภาค ๑
จังหวัดครปฐม
- พ.ศ. ๒๕๑๕ – ๒๕๐๕ หัวหน้ากองนิติการ ขณะเดียวกันได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษ
สอนวิชาการภาษีอากรและกฎหมายภาษีอากร ในสถาบัน
การศึกษาหลายแห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ และวิทยาลัยกรุงเทพการบัญชี
- พ.ศ. ๒๕๐๕ – ๒๕๐๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษ ตำแหน่งหัวหน้ากองนิติการ
- พ.ศ. ๒๕๐๖ – ๒๕๐๘ นิติกรพิเศษ กรมสรรพากร
- พ.ศ. ๒๕๐๘ – ๒๕๑๐ รองอธิบดีกรมสรรพากรฝ่ายปราบปราม
- พ.ศ. ๒๕๑๐ – ๒๕๑๔ อธิบดีกรมธนารักษ์
- พ.ศ. ๒๕๑๔ – จนถึงแก่กรรม กรรมการอำนวยการพระคลังช้างที่
- พ.ศ. ๒๕๑๔ – ๒๕๑๖ อธิบดีกรมศุลกากร
- พ.ศ. ๒๕๑๔ – ๒๕๑๙ ได้รับพระมหากษัตริย์เชิญ โปรดเกล้าฯ เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๖ – ๒๕๑๗ ได้รับพระมหากษัตริย์เชิญ โปรดเกล้าฯ ให้เป็น ปลัดกระทรวงการคลัง
- พ.ศ. ๒๕๑๗ – ๒๕๑๙ ได้รับพระมหากษัตริย์เชิญ โปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในคณะรัฐบาลฯ พลฯ ศาสตราจารย์
สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี

หลักของความสำเร็จในการทำงานของอาจารย์สนับนั้น เกตุทัต :

“... เมื่อเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นผู้ปฏิบัติ เป็นผู้ทำงาน ต้องทุ่มเทให้กับงาน รับผิดชอบต่องาน และจริงจังกับงานนั้น ที่สำคัญอีกอย่าง คือ ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต และเมื่อเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นผู้บริหาร เป็นผู้ปักธงของคน ต้องให้ความเป็นธรรมกับทุกคน ให้การช่วยเหลือทุกคนที่เดือดร้อน เท่าที่จะช่วยได้ นอกจากนี้ต้องให้ความรู้เรื่องงานกับทุกคน เสมือนเป็นครูกับลูกศิษย์ ...”

(๘๓ วรรณวาร : หน้า ๗๐)

งานวิชาการ :

: อาจารย์พิเศษ วิชาการภาษาไทย ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง

: อาจารย์พิเศษ วิชากฎหมายภาษาไทย ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

: อาจารย์พิเศษ วิชากฎหมายภาษาไทย
วิทยาลัยกรุงเทพการบัญชี

งานบริหาร :

: ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และผู้รับใบอนุญาต

: ประธานกรรมการ บริษัท สำนักงานสนับนั้น เกตุทัตและเพื่อน จำกัด
(ที่ปรึกษากฎหมายเฉพาะภาษาไทย ผู้สอบบัญชีและทนายความ)

: ประธานกรรมการ บริษัทสยามร่วมมิตร จำกัด

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ :

พ.ศ. ๒๔๘๕ เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย (บ.ม.)

พ.ศ. ๒๔๙๑ จัตุรดาภรณ์มงกุฎไทย (จ.ม.)

พ.ศ. ๒๔๙๔ จัตุรดาภรณ์ช้างเผือก (จ.ช.)

พ.ศ. ๒๔๙๖ ตริตรายภรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.)

พ.ศ. ๒๕๐๗ ตริตรายภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)

พ.ศ. ๒๕๑๐ ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.)

พ.ศ. ๒๕๑๒ ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก (ท.ช.)

พ.ศ. ๒๕๑๔ ตติยจุลจอมเกล้าวิเศษ (ต.จ.ว.)

พ.ศ. ๒๕๑๔ ประถมภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม.)

พ.ศ. ๒๕๑๖ ทุติยจุลจอมเกล้า (ท.จ.)

พ.ศ. ๒๕๑๗ ประถมภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

(ปลูกคน ปลูกต้นไม้, ๘๓ วรรณวาร)

บทบาทสำคัญของอาจารย์สนับน เกตุทัต ในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ถือกำเนิดจากความคิดและปณิธานอันแรงกล้าของ ดร. ไสว สุทธิพิทักษ์ และ อาจารย์สนับน เกตุทัต ที่มุ่งมั่นจะทำงานด้านการศึกษา เพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ขณะที่ อาจารย์สนับน เกตุทัต ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากร มีความรับผิดชอบสูงกับงานในหน้าที่ควบคุมการจัดเก็บภาษีอากรทุกประเภททั่วราชอาณาจักร และขณะเดียวกันอาจารย์ขึ้นมีความรับผิดชอบในหน้าที่ “ครู” สอนหนังสือในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง ด้วย จนมีความรักในเรื่องการสอน และ ดร. ไสว สุทธิพิทักษ์ ผู้มีศักดิ์เป็นน้องเบย ซึ่งทำงานด้านการศึกษาในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยการค้า (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๐๙) ได้มีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องการสร้างเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

อาจารย์สนับน เกตุทัต ได้เล่าถึงจุดเริ่มต้นของ “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” ไว้ว่า

“... ผมกับอาจารย์ไสว ได้คุยกันหลายครั้งหลายหนังสือเรื่องการก่อตั้งสถาบันการศึกษา โดยจะสอนเองด้วย เพราะเราทั้งสองต่างก็มีประสบการณ์ในการสอน และมีความเป็นครูอยู่ในหัวใจด้วยกัน ที่สำคัญกว่านั้น เราไม่ปณิธาน ตรงกันที่จะทำงานด้านการศึกษา เพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ และด้วยเหตุที่เราต่างมีชีวิตอยู่กับนักศึกษา มาเป็นเวลาคนละนานปี มีความสุขที่ได้มีชีวิตและหน้าที่เช่นนี้ จึงทำให้เรามีความตั้งใจที่จะทำให้สำเร็จ ถ้าทำได้สำเร็จ รัฐบาลก็จะมีสถาบันการศึกษาเพิ่มขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อเยาวชน ต่อส่วนรวมทั้งยังเป็นอนุสรณ์สำหรับลูกหลาน ในอนาคตด้วย ในที่สุด ผมกับอาจารย์ไสว ก็ตกลงใจที่จะก่อตั้งสถาบันการศึกษาขึ้น ...”

(๘๗ วาระหาร : หน้า ๓๓ -๓๔)

ช่วงเวลาต่อมา อาจารย์สนับน ขึ้นยังคงรับราชการที่กรมสรรพากร ภาระหน้าที่ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันจึงตกเป็นหน้าที่หลักของ ดร. ไสว สุทธิพิทักษ์ แต่เมื่อใดที่มีเวลาหรือเสรีจกิจจากการงานในหน้าที่ในแต่ละวันแล้ว อาจารย์สนับน จะมาช่วยคิด ช่วยทำ ร่วมกับ ดร. ไสว ในที่สุด กระทรวงศึกษาธิการ ได้อนุญาตให้ “โรงเรียนธุรกิจบัณฑิตย์” เปิดทำการได้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

คำว่า “ธุรกิจบัณฑิตย์” นี้ ศาสตราจารย์ พระยาอนุมานราชชน (ยง เสธีย์ โภกเศศ) ได้กรุณาดังเช่นนี้ให้ และยังได้ให้คติธรรมประจำสถาบันการศึกษาว่า “กมุนนuten วิสุชลติ” แปลว่า “คนบริสุทธิ์ได้ด้วยการทำงาน” ต่อมาในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ปีเดียวกัน ได้ทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ โดยมีฯ พณฯ ทวี บุญยเกตุ อดีตนายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธี พร้อมกับเปลี่ยนคำว่า “โรงเรียน” เป็น “สถาบัน” ก่อตั้งบนพื้นที่ ๑ ไร่ ๑๔ ตารางวา เลขที่ ๗๗ ถนนพระราม ๖ สถาบันการศึกษานาม “ธุรกิจบัณฑิตย์” จึงเกิดขึ้นในวงการศึกษาไทยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

อาจารย์สนับน เกตุทัต รักทุกสิ่งทุกอย่างที่หล่อหลอมรวมกันเป็นมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความสωายงามของธรรมชาติในบริเวณมหาวิทยาลัย ต้นไม้ทุกต้น ทึ้งไม้ดอก ไม้ประดับ สวยงาม สวนวรรณพุกย์ น้ำตกเล็ก ๆ แม้กระทั้งดอกบัวในสระ จะได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากอาจารย์สนับนเป็นอย่างดี อาจารย์สนับน เกตุทัต ได้เล่าว่า...

“... การสร้างมหาวิทยาลัยปัจจุบันนี้จะ ผู้รู้สึก ผู้เห็นอย่างกว่าเพื่อน เพราะงานกรรมการผู้รับหมด ตั้งแต่ถ้า
ถ้าตอนนั้นทาง แปลงที่ดิน ที่ดินนี่ฝันตนห้าหัวมุกที่ ... ต้นไม้สัมภัณฑ์เป็นงานที่ผู้รับหน้าที่มาหนัก คือ ต้องมาดูแล
ปลูกเอง เวลาไม่ปลูกเอง ผู้คนนุ่งขาสั้น เสื้อเชิ้ตอะไรนี่ มาดูแล ทำพร้อมกับพากคนงานเข้า พากครูนาอาจารย์ที่มาสอน
ก็มาเดินดู เขาเก็บน้ำก่อนเป็นกรรมกรนะ ... มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์นี่ ถ้าจะว่าไปแล้ว ความสำเร็จในด้านโครงสร้าง
การศึกษานั้น ผู้ดูแลให้กับอาจารย์ใส่ และอาจารย์ประเสริฐ นี่แหล่งที่เป็นผู้ที่มีมนุษย์คุณกับมหาวิทยาลัยรามาฯ
ผู้ดูแลในราชการนี้มั่นอุปกรณ์แสดงเต็มตัวไม่ได้ ...”

(การเสวนาเรื่อง ภาพเด่าเล่าเรื่องมหาวิทยาลัยของเรา วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖)

ตำแหน่งงานของอาจารย์สนั่น เกตุทัด ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ เมื่อแรกเริ่มตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ อาจารย์สนั่น เกตุทัด

เป็นอาจารย์สอนวิชาการภาควิชาการและกฎหมายภาคี สถาบันธุรกิจบัณฑิตย์

๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗ เมื่อเริ่มมีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๗
อาจารย์สนั่น เกตุทัด ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ ใน
คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย (กรรมการสภามหาวิทยาลัย)

พ.ศ. ๒๕๑๗ ปี เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๘ - ๒๕๔๐ เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย

๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์กิตติมศักดิ์
จนถึงแก่กรรม

อาจารย์สนั่น เกตุทัด เคยถ่ายทอดความรู้สึกต่อสถาบันการศึกษาที่ท่านได้ก่อตั้งร่วมกับ ดร.
ไสว สุทธิพิทักษ์ ไว้ว่า...

“...ผู้ภูมิใจกับสถาบันนี้ที่ผูกกับอาจารย์ไสวร่วมกันสร้างขึ้นมา โดยมีปัจจัยน่ว่า เราจะทำงานด้านการศึกษา
เพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ บัดนี้ ปัจจัยนั้นได้บรรลุแล้ว...”

(๙๓ วรรณวาร : หน้า ๔๐)

อาจารย์ประเสริฐ ประภาส โนบล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์ ได้กล่าวถึงอาจารย์สนั่น เกตุทัด ไว้ว่า...

“... การทำงานของอาจารย์สนั่น เกตุทัดของพระ ซึ่งอาจารย์ก็ไม่ได้คิดอะไร นอกจากอยากรื้นธุรกิจ
บัณฑิตย์เป็นมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ และอยู่ในศรัทธาของประชาชน เป็น
สถาบันการศึกษาที่ช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติทางวิชาการ ...”

(ปลูกคน ปลูกดันไม้ : หน้า ๕๗)

อาจารย์เนิด โฉม (สุทธิพิทักษ์) จันทรารักษ์ ได้เขียนเล่าไว้ใน “ความทรงจำเกี่ยวกับศาลาธรรมธิช” ว่า

“...ทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ อาจารย์ไสว - อาจารย์สนั่น สุทธิพิทักษ์ พร้อมด้วยอาจารย์สนั่น เกตุทัด และ
ดิษณ เลิดโฉม (สุทธิพิทักษ์) จันทรารักษ์ จะไปช่วยกันวางแผนพัฒนาที่ดินบริเวณพื้นที่... โดยเริ่มจากการจ้างคนขน
ทรากจากท่าทรายที่วัดราชาชีวะ มาชุดครุ่นพื้นที่ทั้งหมด ยกเว้นเฉพาะทางเข้า เพื่อระบายน้ำที่ท่วมขังอยู่ให้ไหล
ออกไปข้างนอก ... เมื่อชุดครุ่นพื้นที่ดินแล้ว จึงไปซื้อต้นสนขนาดเล็กที่ราคากลูกที่สุดที่คลอง ๑๔ นาบลูกครอบพื้นที่
ต้นไม้มีทุกต้นเราปลูกเองทั้งหมด โดยมีท่านอาจารย์สนั่นเป็นผู้กำหนดพื้นที่ที่จะปลูก และมีดิษณเป็นผู้ช่วย ...”

(ความทรงจำเกี่ยวกับศาลาธรรมธิช : หน้า ๑)

อีกตอนหนึ่ง อาจารย์เนิด โภม (สุทธิพิทักษ์) จันทรารทพย์ ได้เขียนเล่าไว้

“ท่านทั้ง ๔ (นายถึง อาจารย์ไสว - อาจารย์สนม สุทธิพิทักษ์ และอาจารย์สนั่น - อาจารย์สังข่า เกตุทัต) มี
อุดมการณ์อันแน่วแน่ ที่จะสร้างมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ให้เจริญรุ่งเรือง และสวยงามด้วยต้นไม้ใบหญ้าเขียวชี ...”

(ความทรงจำเกี่ยวกับคลาธรรมรัช : หน้า ๔)

อาจารย์หลี รุ่นчин อธิศิลป์ ประจักษ์ภานุ อาจารย์ประจักษ์ภานุ อาจารย์สุวัฒน์ พนมยงค์ - สาย
ประดิษฐ์ อธิศิลป์ หัวหน้าภาควิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้เขียนบท
กวีภาษาจีนถึงมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ไว้ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ และอาจารย์วราณี พนมยงค์ - สาย

ภาษาเช้า ... ขณะที่ดวงตะวันทองแสงเหนือยอดสน

ทุกครั้งที่พวงเรากราบเท้าเข้ามาในประตูรั้ว

อันส่งงามของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ภาษาเช้า ... ขณะที่แสงอรุณสาดส่องสวนวรรณพุกย์

ทุกครั้งที่พวงเรากราบเท้าเข้ามาในบริเวณ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่สวย...งาม

ณ ที่นี่ ... ต้นไม้ใบหญ้า สดใสเขียวชี ด้วยแมตตาธรรมของท่าน

ณ ที่นี่ ... สรวงน้ำ ลำชา ถือกำเนิดจากหยาดเหงื่อของท่าน

ณ ที่นี่ ... อิฐทุกก้อน หินทุกชิ้น ผนึกไว้ด้วยพลังกายและใจของท่าน

(อุทิยานล้านธรรม : ปกหน้าด้านใน)

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วันนี้ ... (พ.ศ. ๒๕๔๕)

จากวันนั้น วันที่ก่อตั้ง “โรงเรียนธุรกิจบัณฑิตย์” มีอาคารเรียนเพียง ๑ หลัง บนเนื้อที่ ๑ ไร่ ๑๙ ตาราง
วา ใกล้คลองประปาสามเสน ถนนพระราม ๖ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท มีจำนวนนักศึกษา ๖๐ คน และ
บุคลากร ๘ คน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้เดิบโตเป็น “วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” ใน พ.ศ. ๒๕๑๑ และใน พ.ศ.
๒๕๒๗ ก้าวหน้าเป็น “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” บนเนื้อที่ ๓๖ ไร่ ถนนประชาชื่น

มาวันนี้ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เจริญเติบโต มั่นคงและแข็งแกร่งเดิมที่ อาคารเรียนได้ทวีจำนวน
ขึ้นเป็นกว่า ๑๕ หลัง บนเนื้อที่ ๑๕ ไร่ ริมคลองประปาประชาชื่น ถนนประชาชื่น แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
รองรับนักศึกษาจำนวนกว่า ๑๙,๐๐๐ คน และบุคลากร ๑,๙๕๕ คน ผลิตบัณฑิตออกไปพัฒนาสังคมและ
ประเทศชาติแล้ว จำนวน ๑๒ รุ่น มีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามากกว่า ๕๐,๐๐๐ คน คือ ผลงานอันล้ำค่าที่
อาจารย์ ดร. ไสว สุทธิพิทักษ์ และอาจารย์สนั่น เกตุทัต ฝากไว้แก่แผ่นดิน

อาจารย์สนั่น เกตุทัต ได้จัดสรรเงินส่วนตัวให้เป็นทุนการศึกษาแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่เรียนดี มี
วินัย แต่ยากจน ใช้ชื่อว่า “ทุนสนั่น เกตุทัต” และตั้งกองทุนเพื่อเป็นอนุสรณ์แด่คุณสังข่า เกตุทัต บรรยายโดยใช้
ชื่อว่า “ทุนสังข่า เกตุทัต”

“... ผมอยากรเหมือนนักศึกษาของเรา มีระเบียบ มีวินัย มีคุณธรรม เด็กๆ เหล่านี้จะเป็นกำลังของชาติในอนาคต ...”

สนั่น เกตุทัต

(ปลูกคน ปลูกต้นไม้ : หน้า ๕๔)

สวนสนั่นวรรณพุกษ์

อาจารย์สนั่น เกตุทัต ผู้มีความรักในต้นไม้ ขอบปลูกต้นไม้ ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหนจะหาต้นไม้มาปลูกเสมอ ทั้งไม้ยืนต้น ไม้ใบใหญ่ ไม้เล็ก ไม้หายาก และไม่ที่มีความดีน

“... เมื่อผมอยู่กับต้นไม้ ขณะที่ผมคนน้ำ ใส่ปุ๋ย และพรวนดิน ผมก็พุดคุยกับเขา ร้องเพลงให้ฟังบ้าง เช้าก็เจริญงอกงาม ผลิตออกดอกผลเป็นที่น่าชื่นใจ ด้วยเหตุนั้นผมจึงรักต้นไม้ และมีความสุขเมื่อได้อยู่กับต้นไม้ ...”

(สวนสนั่นวรรณพุกษ์ : หน้า ๔)

วันนี้มหा�วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จึงเป็นมหा�วิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีบรรณาการร่วมรุ่น และมีธรรมชาติสวยงาม จนมหาวิทยาลัยได้รับรางวัลจากสังคมซึ่งทุกคนมีความภาคภูมิใจ คือ

ได้รับพระราชทานรางวัล “พุกขานคราหรียญเชิดชูเกียรติ” จากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในฐานะผู้ชูชนะเลิศการประภาดโครงการแมกไม้มงเมือง ระดับหน้าบ้านน่ามอง ประเภทมหาวิทยาลัยในสวน

และได้รับรางวัล “หรียญทอง” ในฐานะที่เป็นผู้ผ่านการตรวจรับรองจากกระทรวงสาธารณสุข ตามโครงการสถานที่ทำงานน่าอยู่สำหรับนักเรียน เป็นต้นแบบของสถาบันการศึกษาที่ครบถ้วนด้านความสะอาด ปลอดภัย ไร้มลพิษ มีชีวิตชีวา

ต้นไม้ที่อาจารย์สนั่น เกตุทัต ปลูกไว้ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกประเภท ได้ดังนี้

ไม้มงคล : สักทอง สาระ ราชพฤกษ์ ทรงบากาล ขันนุน ทองหลาง ไฝสีสุก

ไม้สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย : ไผ่ สนประดิพัทธ์

ไม้หายาก : จำบุรีสีทอง ประดู่แดง วงศ์พื้น

ไม้ยืนต้น ให้ร่มเงา : กระทิง ชนพันธุ์ทิพย์ ตะแบกนา ตินเป็ดน้ำ แคนา ทองหลาง ทองหลางดำ ทองกวาว นนทรี พญาสัตตบารอน ชื่อเหล็กบ้าน โพทะเล หางกงไทย หางกงฟรั่ง หูกวาง อินทนิลน้ำ

ไม้ในวรรณคดี : กาก陵 แก้ว จำปี ชนนาค ช่องนาง ตันหยง ไทรย้อย นมแมว บุนนาค ประดู่บ้าน ปีป พิกุล พุดจีน พุทธชาด มะเดื่อ โนก เล็บมือนาง ลำดาวน

ไม้ประดับ : กล้วยพัด ข้ออย แปรงลังขวด พวงคราม พู่จอมพล พิลังกาสา เฟื่องฟ้า ยี่เข่ง รัตมา รำเพย แสงจันทร์ หนวดปลาหมึก หมายแಡง แซมปีนัง หัวรัฐยุกิจการ การเวก

ไม้ผล : ขันนุน มะขาม มะพร้าว มะม่วง มะยม มะรุม ยอด

ครอบครัว

นายสนั่น เกตุทัต + นางสัจจา เกตุทัต (จันทร์วนิค)

■ นายณรงค์ เกตุทัต + นางพิริยา เกตุทัต (เพียรสัจจะ)

นายอธิวัฒน์ เกตุทัต

นายอธิภัทร เกตุทัต

■ นางสมศรี ลักษณพิพัฒน์ (เกตุทัต) + นายดำรง ลักษณพิพัฒน์

นางดาวิกา เทิดวงศ์ (ลักษณพิพัฒน์) + นายร่วิชญ์ เทิดวงศ์

นายดิลก กะ ลักษณพิพัฒน์

แผนภูมิสายสกุลอาจารย์สนั่น เกตุทัด

เจ้าพระยาจักรี (เป่า)

เจ้าพระยาเพชรพิไชย (หง) + ท่าน “เกดจุ้ย”

(เป็นข้าหลวงเดิมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ ๑ ผู้ทรงพระราชนิเวศน์ให้คือ ท่าน “เกดจุ้ย”)

พระยาเพชรพิไชย (เกษ-เกศ-เกตุ-เกด) + ท่าน “ไข่” บุตรี ท่าน “เพียะ” + หัว曼นาไชย (จันโฉม)

(ผู้สร้างวัดปอตติเกศเชษฐาราม พ.ศ. ๒๓๖๙ ในรัชสมัย
พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศน์ล้านนาลัย รัชกาลที่ ๒)

(อัครมหาเสนาบดีผู้ใหญ่เมืองเวียงจันทน์)

พระยาเพชรพิไชย (หนู เกตุทัด) (พ.ศ. ๒๔๔๒ - ๒๕๐๗) + ท่าน “แจ่ม”

พระยาเวียงในฤกุบาล (หริ่ง เกตุทัด) (พ.ศ. ๒๔๘๗ - ๒๕๑๔) + ท่าน อิม (ขรร้ายายอิม ในรัชกาลที่ ๕)

เจ้าจอมมารดาตลับ (ในพระบาทสมเด็จ
พระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕)

พระองค์เจ้าหงสิงห์อัจพรวณี รักกัญญา
พระองค์เจ้าชายพิพัฒน์ศักดิ์ (กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์)
(ต้นราชสกุลรพีพัฒน์)

มหาเสวกตรี พระยาเวียงในฤกุบาล

(เจ็ก เกตุทัด) พ.ศ. ๒๕๐๑ - ๒๕๖๓ + คุณนิม

ชุมตำแหน่งเจอก พระพิเรนทรเทพดิศริสมน (เนียน เกตุทัด) (พ.ศ. ๒๔๘๗ - ๒๕๑๔) + นางสงวน เกตุทัด (วิริยศิริ)

๑. นายชนะ (เสนาะ) เกตุทัด (ถึงแก่กรรม)

๒. นางวชิรา (สนาน) ภมรสูต (เกตุทัด) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๐) + นายนั่น ภมรสูต (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๑๒)

๓. นายสนั่น เกตุทัด (พ.ศ. ๒๔๕๔ - ๒๕๔๔) + นางสัจจา เกตุทัด (จันทร์วนิค) (พ.ศ. ๒๔๖๑ - ๒๕๔๐)

(หลานสาวพระยานรัตน์ราชมาโนดัย และ
บุตรีหลงพิทักษ์ประชาชน (เจ้ม จันทร์วนิค) +
นางเชื้อ กระแสงเศวต)

นายณรงค์ เกตุทัต + นางพิริยา เกตุทัต (เพียงสีจะ)

นายอธิวัฒน์ เกตุทัต

นายอธิภัทร เกตุทัต

นางสมศรี ลักษพัฒน์ (เกตุทัต) + นายดิกร ลักษพัฒน์ (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐)

นางดาริกา เทิดวงศ์ (ลักษพัฒน์) + นายนิชญ์ เทิดวงศ์

นายดิลก ลักษพัฒน์

๔. นางสมน สุทธิพิทักษ์ (เกตุทัต) (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๖) + ดร. ไสว สุทธิพิทักษ์ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๗)

ดร. เลิศลักษณ์ บุรุษพัฒน์ (สุทธิพิทักษ์) + พลตรีชัยเดชวงศ์ บุรุษพัฒน์

นายฉันท์พูนิ บุรุษพัฒน์

นายสุทธิวรรธน์ บุรุษพัฒน์

นางสาวศศิมาส พุรุษพัฒน์

นางเบดิโอม จันทรารทพย์ (สุทธิพิทักษ์) + ดร. ประศาสน์ จันทรารทพย์

๕. เรือใบสนา� เกตุทัต ร.น. (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๖) + นางบุญอวย เกตุทัต (น้อยสุพัฒน์)

นายชัยวัฒน์ เกตุทัต

เรือใบบูรร์ช เกตุทัต ร.น. + นางเขมกาญจน์ เกตุทัต (grave กอง)

นางสาวทรวงพรรณ เกตุทัต

นางสาวศุภางค์พิพิญ เกตุทัต

นายกัสธร เกตุทัต

นางกตินันท์ ชำนาญกิจ (เกตุทัต) + นายอุณศักดิ์ ชำนาญกิจ

ด.ช. นรภัทร ชำนาญกิจ

๖. นางสุชาดา (สนอง) วินิจฉัยกุล (เกตุทัต) + นายสัญชัย วินิจฉัยกุล (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓)

นายสุรชัย วินิจฉัยกุล + นางพิคมย วินิจฉัยกุล (เอี้ยบสวัสดิ์)

นายสรชาติ วินิจฉัยกุล

๗. นายประภกฤต (เสนอ) เกตุทัต (พ.ศ. ๒๕๖๙ - ๒๕๗๗) + นางศิริพร เกตุทัต (พรหมนกอก)

นางสาวศรีนิตย์ เกตุทัต

นายกฤตินันท์ เกตุทัต

นางสาวกฤติพร เกตุทัต

นางสาวกฤตแก้ว เกตุทัต

สนั่น เกตุทัต : ชีวิตและงานราชการ

“ชีวิตของคนหลายคนที่ปราภูมิในสายตาของผู้พันเห็นว่า เป็นชีวิตที่เปลี่ยนไปด้วยความสุข และความสำเร็จ หากในความเป็นจริงแล้ว กว่าhexจะไปถึงจุดนั้นได้ ต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคหลายครั้ง หลายครา

ชีวิตของคนๆ หนึ่งที่อะล่าบนต่อไปนี้ ก็象กเซ่นเดียวกัน...”

วัยเยาว์

เมื่อกลางเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือ ๙๒ ปีที่ผ่านมา นางสงวน เกตุทัต ภรรยาของพระพิเรนทรเทพฯ (เนิน เกตุทัต) ได้ให้กำเนิดบุตรคนที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ณ บ้านถนนนครสวรรค์ เบดป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร บุตรคนนั้นได้รับการตั้งชื่อว่า เด็กชายสนั่น เกตุทัต

เด็กชายสนั่นเดิบโถอยู่ในบ้านถนนนครสวรรค์ซึ่งเป็นบ้านของคุณยายที่ประกอบอาชีพโรงรับจำนำ แต่ก็ไม่นาน เพราะคุณพ่อซึ่งขณะนั้นรับราชการกระทรวงมหาดไทย ได้รับคำสั่งให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งปลัดจังหวัดยะเชิงเทรา มีบรรดาศักดิ์เป็นพระราชโองการ เทพ และต่อมาได้รับคำสั่งให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งปลัดจังหวัดชลบุรี มีบรรดาศักดิ์เป็นพระพิศาลชลเขต เด็กชายสนั่น กับคุณแม่ ก็ต้องย้ายตามไปด้วย ทุกครั้ง อยู่ที่จังหวัดชลบุรีได้ไม่นาน คุณพ่อได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายข้ามกระทรวง จากกระทรวงมหาดไทยไปอยู่กระทรวงวัง รับหน้าที่เป็นตำรวจหลวงรักษาพระองค์ มีบรรดาศักดิ์เป็นขุนตำราจเอกสาร พระพิเรนทรเทพบดี

ศรีสมุห เมื่อย้ายเข้ากรุงเทพฯ ยังไม่มีบ้านอยู่ จึงต้องไปเช่าบ้านในตระกูลวัดสามพระยา ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ขณะนั้นเด็กชายสนั่น อายุประมาณ ๖-๗ ขวบ ถึงเกณฑ์ที่จะต้องเข้าโรงเรียน คุณพ่อจึงนำไปสมัครเรียนชั้นประถมปีที่ ๑ ที่โรงเรียนวัดสามพระยา

“...บ้านที่อยู่ในตระกูลวัดสามพระยานี้ น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาใส สะอาด จึงมีสักวันน้ำมากมาย ถึงขนาดวันไหนอยากกินข้าวต้มกุ้ง ก็เตรียมตั้งข้าวต้มเปล่าไว้ก่อน แล้วดำน้ำลงไปตามเสาสะพาน เอาเมือรุดเสาขึ้นมาก็ได้กุ้งหลายตัว ตัวไหนเล็กก็ปล่อยไป เอาแต่ตัวใหญ่นำมาต้มข้าวต้มกุ้ง ซึ่งตั้งไฟรออยู่แล้ว สำหรับปลาที่มีมากมายหลายชนิด จะใช้จนกว่างอกก็ได้ หรือจะใช้ตากเบ็ดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องไปซื้อหาจากตลาด...”

อาจารย์สันน พูดถึงความสุขที่บ้านในอดีตด้วยสีหน้าสดชื่น

วัยเรียน

เด็กชายสนั่น เรียนหนังสือที่โรงเรียนวัดสามพระยาจนจบชั้นมัธยมปีที่ ๓ จึงย้ายไปเรียนต่อชั้นมัธยมปีที่ ๔ ที่โรงเรียนวัดราชวิหาร ซึ่งในระยะนั้นเป็นช่วงที่คุณพ่อไปปลูกบ้านใหม่อยู่ในซอยวัดราชวิหารสโกลล์ๆ กับวัด ครอบครัวทั้งหมดจึงได้ย้ายไปอยู่ที่บ้านหลังใหม่

ชีวิตวัยรุ่นของหนุ่มน้อยสนั่นยังเป็นชีวิตที่รื่นรมย์ สนุกสนาน มีเพื่อนเล่นมาก เนื่องจากที่วัดราชวิหารมีเด็กต่างจังหวัดที่พ่อแม่นำมารักษาพยาบาล ให้เล่าเรียนหนังสือในกรุงเทพฯ หลายคน เด็กวัด

เหล่านั้นรุ่นราชครัวเดียวกัน จึงเป็นเพื่อนเล่น เพื่อนสน ได้เป็นอย่างดี

ความสนุกสนานในวัยรุ่นถูกย้อนรำลึกถึงด้วยเส้นเขียนแบบของผู้เด่า เหมือนกับว่าได้กลับไปมีชีวิตอย่างนั้นอีกครั้ง

“...ชีวิตอยู่กันน้ำ ขอบเด่นน้ำมาก ว่ายน้ำได้ทั้งวัน ไม่ได้ว่ายธรรมชาติ ขอบว่ายไปกลางแจ้งเรือนรรทุกข่าวหรือสินค้าอย่างอื่น ที่แล่นนั่นล่องอยู่ในแม่น้ำ บางครั้งก็ว่ายข้ามฟาก จากแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งนี้ข้ามไปอีกฝั่ง หยุดพักที่ทุ่นซึ่งเรือบหลวงจอดอยู่กลางแม่น้ำเจ้าพระยาแล้วว่ายต่อจนถึงฝั่งตรงข้าม พอดึงผึ้งกีว่ายกลับมาที่เดิม เพื่อนๆ เขาเห็นอยู่กัน แต่ผมสนุกมาก บังเอิญแม่น้ำช่วงนั้นไม่กว้างมากเหมือนช่วงอื่น...”

ลักษณะการเป็นผู้ไม่เห็นด้วย รักความสนุกสนาน อุดหนุนไม่ยอมต่ออุปสรรคในร้ายเด็กจนถึงวัยหนุ่ม “ได้กล้ายเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของอาจารย์สนั่น เกตุทัด มาจนทุกวันนี้ เพราะแม้จะมีอายุถึง๔๕ ปี แต่อาจารย์ก็ยังแข็งแรง สดใส และมีอารมณ์สุนทรีย์เป็นนิยม”

แม้ว่าผลการเรียนในชั้นมัธยมต้นจะไม่ดี เพราะห่วงเล่นมากกว่าห่วงเรียน แต่ทั้งคุณพ่อ คุณแม่ ก็ประ伤ใจให้เรียนต่อให้สูงที่สุด อาจารย์สนั่นจึงเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมปีที่ ๖ ที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศรีนทร์ ซึ่งเป็นโรงเรียนชายล้วนๆ เช่นเดียวกับโรงเรียนวัดราชวิหาร และไม่ได้ทำให้อาจารย์สนั่นรู้สึกเบื่อหน่าย จนส่งผลกระทบถึงการเรียนเหมือนเด็กนักเรียนคนอื่นบางคน หากเป็นพระจิตใจของหนุ่มน้อยหมกมุ่นอยู่แต่ใน

เรื่องของกีพา อาจารย์สนั่น ชอบเล่นกีพามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีพาประเภทวิง และกีพาฟุตบอล ซึ่งฟุตบอลนั้นเล่นมาตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมต้นที่โรงเรียนวัดราชวิหารแล้ว พอนามาเรียนชั้นมัธยมปลาย ก็ยิ่งเล่นหนักขึ้น เพราะต้องลงแข่งด้วย สำหรับกีพาประเภทวิงนั้น วิ่งได้ทุกชนิดทั้งวิ่งผลัด วิ่งเดี่ยว และวิ่งทวน แต่ที่ทำชื่อเสียงจนได้รับรางวัลถ้วยชนะเลิศของโรงเรียน คือ วิ่งทวน ๘๐๐ เมตร

ถ้วยรางวัลชนะเลิศวิ่งทวน ๘๐๐ เมตร

การเป็นนักกีพานอกจากจะสร้างชื่อเสียงให้แล้ว ยังทำให้สุขภาพแข็งแรง แต่ชายหนุ่มลีมคิดถึงผลการเรียนว่า ถ้าเล่นกีพามากเกินไป จะไม่มีเวลาอ่านหนังสือ ก็จะทำให้สอบตกได้เหมือนกัน ยิ่งถ้าพื้นฐานการเรียนไม่ดี โอกาสที่จะสอบตกก็จะมีมาก

“...ผนມไม่เคยทำการบ้าน ดื่นแต่เข้ามีด ออกริบจากบ้านชอยวัดราชาริวาสไปนอนสามเสน ตรงไปสนามหลวง วิ่งรอบสนามหลวงแล้ววิ่งกลับบ้าน อาบน้ำแต่งตัวไปโรงเรียนเพื่อถือการบ้านจากเพื่อนไว้สั่งครู จะหยินหนังสือมาอ่าน ก็ต่อเมื่อเหลือเวลาอีก ๒-๓ วันจะเข้าสอบได้...” อาจารย์พุดเคล้าเสียงหัวเราะ

ผลการสอบได้ชั้นมัธยมปีที่ ๗ ปรากฏว่า สอบตก และมาสอบตก เมื่อเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๘ อิกครัง ทำให้ได้คิดว่า ถ้าสอบตกอิกครัง จะต้องถูกออกจากรองเรียน เพราะรองเรียนนี้จะเป็นกำหนดไว้ว่า ผู้ที่สอบได้ครั้งที่สองในชั้นเดียวกัน จะต้องถูกออกจากรองเรียน เมื่อคิดได้ดังนั้น จึงตัดสินใจเลิกเล่นกีฬาทุกชนิด เรียนหนังสืออย่างเดียวเพื่อจะสอบชั้นมัธยมปีที่ ๙ ให้ได้

ด้วยความมานะและตั้งใจจริงอันเป็นนิสัยติดตัวมาตั้งแต่เด็ก ทำให้สอบแก้ตัวในชั้นมัธยมปีที่ ๙ ได้สำเร็จ ทั้งๆที่ไม่ชอบเรียนวิชาคำนวณเลย

ความประทับใจและประสบการณ์ในวัยหนุ่ม สมัยเป็นนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดเทพศรีนทร์ที่ยังอยู่ในความทรงจำ ได้รับการถ่ายทอดให้ฟังว่า

“...ผนມชอบครูประจำชั้น ม.๙ มาก ครูเป็นคนอังกฤษชื่อ มิสเตอร์คินสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ชอบเป็นพิเศษ เพราะครูชอบเล่นกีฬาเหมือนผู้ชายชื่อมาก ครูจะลงไบช์วายถึงขนาดเป็นคนซ้อมให้ สอนให้ และขับเวลาวิ่งให้ด้วย จนผนມแข่งวิ่งทัน ๘๐๐ เมตร ได้รางวัลชนะเลิศ เมื่อผน

สอนตอกในปืนน้ำเพราซ้อมกีฬามากไป ผมนอกรักบี้ครัวว่า จะเดิกเล่นกีฬาแล้ว กลัวสอนตอกอีก ครูก็ไม่รู้จะอะไร วิชาที่ผมนชอบเรียนมากจึงเป็นวิชาภาษาอังกฤษ กับประวัติศาสตร์...”

“...อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนก็เป็นคนอังกฤษเหมือนกัน ชื่ออาจารย์เชลลี่ อาจารย์ค่อนข้างดุ อาจเป็นเพราะปกครองนักเรียนชายล้วน อาจารย์สอนเดินตรวจดูความเรียบร้อย มือยื่นหนึ่งตรวจไปเจอผมนกับเพื่อนกำลังเล่นชนในเขต “ห้ามเล่น” ผลก็คือ ถูกอาจารย์ใหญ่เรียกไปตีด้วยไม้เรียวในห้องอาจารย์...”

“...เพื่อนสนิทสมัยเรียนที่เทพศิรินทร์มีหลายคน แต่บังเอิญบ้านถิ่นแก่กรรมไปเกื้อหนမดแล้ว ที่ยังมีชีวิตอยู่และติดต่อกันประจำก็คือ “บ้านครุปต์” ซึ่งบังเอิญบ้านคือ พลโท บันครุปต์ ศิริสุทธิ์ อิกคนซื่อ สรรอักษรร้านเคราะห์ ทำธุรกิจส่วนตัว มีห้างใหญ่โต ชื่อ ห้างจตุรงค์อาภรณ์ ที่สนิทสนมกันมากก็ เพราะเหมือนกัน คือไม่ค่อยชอบเรียน แต่ชอบเล่น ชอบชนเหมือนกัน แต่ก็ได้ดีบได้ดีกันทั้งคู่...”

เมื่อสอบเข้มมัธยมปีที่ ๙ ผ่าน ถือว่าจบการศึกษาชั้นมัธยมปลาย ความรับผิดชอบในชีวิตมีมากขึ้น เป็นผู้ใหญ่ขึ้น ประกอบกับเริ่มมีความรักและผู้หญิงที่ปรึกษาชอบนั้นเป็นถึง หวานพระยา (พระยานรรดันราชมนต) จะมัวเล่นสนุกสนานไปวันหนึ่งๆ โดยไม่เรียน ไม่ห้ามความรู้เพิ่มเติม คงไม่ดีแน่ ผู้หญิงที่หวานเขาจะรักตอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงที่ชื่อ “ล้อชา” สาวน้อยหน้าหวานที่มีแม่ค้อยห่วงและควบคุมอย่างใกล้ชิด

บันพิคหนุ่มจากวังธรรมศาสตร์
สันน์ เกคุหต

นางสาวสังฆา จันทร์ภิค

... ทั้งคู่กลับมาเข้าพิธีแต่งงานที่กรุงเทพฯ ...

กิตได้ดังนั้น ประกอบกับมีใจรักที่จะเป็นผู้พิพากษา หนุ่มน้อย สนั่นจึงเข้าเรียนต่อระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยวิชาชาร์มศาสตร์ และ การเมือง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๘ ซึ่งสมัยนั้นยังไม่ได้แยกเป็นคณะวิชาเฉพาะ ศาสตร์ นักศึกษาที่เข้าไปเรียนต้องเรียนหลายวิชา เป็นวิชาที่เกี่ยวกับ การเมือง การปกครอง เศรษฐศาสตร์ ลัทธิเศรษฐกิจ ฯลฯ แต่จะเน้นวิชา กฎหมายเป็นพิเศษ การเรียนสมัยนั้นนับว่ายากมาก โดยแบ่งการศึกษา ออกเป็น ๖ ภาค แต่ละวิชาจะต้องสอบข้อเขียนให้ผ่านก่อนแล้วสอบ สัมภาษณ์ ถ้าสอบสัมภาษณ์ตกก็ถือว่าการสอบข้อเขียนตกด้วย

“...ที่เขียนแบบที่สุดก็คือ ถ้าสมมุติว่าภาค ๑ สอบได้ไม่หมด ก็ค้างอยู่หนึ่งวิชา ถึงสอบความภาคที่ ๒ ได้หมดทุกวิชา แต่บังเอิญวิชาใน ภาค ๑ ที่ค้างอยู่นั้นเกิดสอบตกอีก จะเป็นผลทำให้การสอบภาค ๒ ตก ตามไปด้วยทั้งหมด ต้องเรียนซ้ำแล้วสอบใหม่ สำหรับผมโชคดี ไม่เคย สอบตกเลย...” อาจารย์สนั่น เอ่ยถึงประโยชน์ข้างต้นด้วยสีหน้าภูมิใจ

การตัดสินว่านักศึกษาจะสอบได้ที่เท่าใด จะตัดสินโดยนำผล คะแนนการสอบตั้งแต่ภาคที่ ๑ ถึงภาคที่ ๖ ซึ่งเป็นภาคเรียนสุดท้าย รวมกัน แล้วประกาศผลสอบตามลำดับที่ได้คะแนนสูงสุดลงไปทางตัวสุด

การประกาศผลการสอบเป็นธรรมศาสตร์บัณฑิตของนักศึกษาหนุ่ม ผู้นี้ สร้างความประหลาดใจและดีใจให้กับครอบครัว เพื่อนฝูงตลอดจน ครูอาจารย์เป็นอย่างมาก เพราะเขาสอบได้เป็นอันดับ ๑ ทั่วประเทศไทย มีผู้ จบทั้งหมด ๖๔ คนในปีการศึกษานั้นคือ พ.ศ. ๒๕๙๑ ไม่มีใครคาดคิดว่า เขายังเรียนระดับอุดมศึกษาได้คะแนนสูงสุด เพราะผลการเรียนในระดับ

มัชยมตันปานกลางเท่านั้น แต่ยังสอนตกในชั้นมัชยมปลายเสียอีก แต่หากพิจารณาจากอุปนิสัย และพฤติกรรมต่างๆ แล้ว จะเห็นได้ว่าเขาเป็นคนตั้งใจจริง เด็ดเดี่ยว มีความพยายามเป็นยอด จึงไม่น่าแปลกใจที่เขาทำได้

ทำงาน

กระทรวงยุติธรรม : ความฝืน

ขณะเรียนที่มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ฯ นั้น ไม่ได้เรียนอย่างเดียว แต่ทำงานด้วย ไม่ได้เดือดร้อนเรื่องการเงิน แต่อย่างมีประสบการณ์

“...ตอนนั้นมีความรู้สึกว่า การทำงานถ้าได้อยู่กับผู้ใหญ่ ได้เรียนรู้งาน ได้รู้จักผู้คนมาก เป็นประสบการณ์ที่ดี...”

ไม่เพียงแต่คิดหรือรู้สึก แต่เขาได้ทำอย่างที่คิดและรู้สึกจริงๆ เมื่อจากมีความตั้งใจอยู่เดิมแล้วว่า อนาคตจะเป็นผู้พิพากษา ดังนั้น เมื่อจบชั้นมัชยมปีที่ ๘ แล้ว จึงไปสมัครเข้าทำงานเป็นเสมียนที่กองค่าวัฒนาและช่วยเหลือ ในสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้รับพระราชทานเงินเดือนฯ ละ ๒๐ บาท ด้วยเหตุที่ชอบภาษาอังกฤษ เมื่อครั้งเรียนที่โรงเรียนมัชยมวัดเทพศิรินทร์ จึงขอจะทำงานอยู่ในกองนี้ได้ ทำหน้าที่นี้ไม่ทันงานปีก็ต้องย้ายไปเป็นเสมียนประจำกรมการศาลฎีกา (ผู้พิพากษาศาลฎีกา) ประจำตัวพระยาพลาญกรธารมวิจัย หน้าที่นี้ทำให้ได้รับความรู้ในข้อกฎหมาย และคดีความเป็นอันมาก

อาจารย์สนั่นทำงานในตำแหน่งดังกล่าวเกือบ ๔ ปี ได้รับพระราชทานเงินเดือนขั้นปีละ ๒ บาท ในขณะนั้นกำลังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยวิชาชีรธรรมศาสตร์และการเมืองด้วย เรียนทฤษฎีแล้วนำไปใช้ปฏิบัติงานสั่งสมความรู้และประสบการณ์ด้านกฎหมาย จำนวน คดีความ คำพิพากษา ตลอดจนรวบรวมคำพิพากษากฎีกาต่างๆ ไว้มากมาย เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์เมื่อเป็นผู้พิพากษาตามที่ตั้งความหวังไว้ แต่สิ่งที่คาดหวังไว้อวย่างสวยงาม ต้องกลายไปในที่สุด นับเป็นจุดหักเหจุดสำคัญของชีวิตที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน

เดินทางสายผู้พิพากษาต้องสะดุด เนื่องจากกระทรวงยุติธรรมมีระเบียบกำหนดการเป็นผู้พิพากษาไว้ว่า ผู้ที่จะเป็นผู้พิพากษา จะต้องเป็นจำศালมาก่อน ความรู้และประสบการณ์ด้านกฎหมายที่ทำอยู่ที่ศาลฎีกาของอาจารย์สนั่นที่สั่งสมไว้จนนั้น ไม่ยกที่จะทำงานในตำแหน่งจำศากล ความรู้สึกของอาจารย์ตอนนั้นมีแต่ความอึมอิบ เพราเว้นใจว่าตำแหน่งผู้พิพากษาอยู่แค่เอื้อมเท่านั้นเอง อาจารย์สนั่นเล่าต่อไปว่า

“...ครั้นถึงเวลาที่จะไปรับตำแหน่งจำศากล ก็บังเอิญปราากฎว่า ขณะนั้นมีตำแหน่งจำศากลว่างอยู่จังหวัดเดียว ก cioè จังหวัดแม่ส่องสอน ไม่มีจังหวัดอื่นที่จะเลือกไปได้ เมื่อคุณพ่อทราบก็ไม่ยอมให้ไป โดยให้เหตุผลว่า ไม่มีถนนหรือสายการบินที่จะเดินทางไปได้ นอกจากจะขึ้นมาซึ่งช้างเดินทางเข้าป่า ข้ามภูเขาไปเท่านั้น และท่านยังให้เหตุผลต่อไปอีกว่า ผู้ที่มีปริญญาเป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต และเนติบัณฑิตขณะนั้น จะเข้ารับราชการในกรมกระทรวงใหญ่ก็ได้ ผมจึงเข้าพบพระยาลักษ์พลีธรรมประคัลก์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอให้ท่านแต่งตั้งคนอื่นไปก่อน สำหรับตัวเองจะ

แต่ตั้งดังก้ายหลังเมื่อมีจังหวัดอื่นร่วงก็ได้ แต่ท่านปลัดกระทรวงไม่ยอม โดยให้เหตุผลว่า จะทำตามขอไม่ได้ เพราะถ้าคนอื่นเข้าออกอย่างนี้บ้าง ท่านจะหาใครไปเป็นเจ้าศาลแม่อ่องสอนได้ และยังกลอนใจว่า ผู้เป็นลูกหม้อของกระทรวงบุคคลธรรม และสอนໄให้ได้ดี ขอให้ไปเกิด จะถือเป็นความดีความชอบ แล้วจะย้ายกลับภาคใน ๖ เดือน..."

สำหรับคนหนุ่มไฟแรง ในวัย ๒๒ ปีอย่างอาจารย์สนันขะนัน ไม่เคยรู้สึกว่าแม่ช่องสอนจะ “ไก่มาก” หรือจะ “หน้าหวานนิ” หรือจะต้อง “ข่มขี้ช้าง” หรือจะ “รีดหักสันติ” เพียงว่าจะเป็นผู้พิพากษาให้ได้เท่านั้น จึงไปเล่าให้คุณพ่อฟังเพื่อขอความเห็นใจ ตามที่ท่านปลัดกระทรวงบุคคลธรรมให้กำนั้นไว้

“...ปกติคุณพ่อรักผมมาก เมื่อผมเด็กๆ คุณพ่อเป็นตำรวจหลวงรักษาพระองค์ เมื่อท่านไปเข้าเรียน เวลาไปหลวงประทับในวังหลวง หรือเสด็จไปประทับที่หัวหิน ท่านจะต้องพาผมไปนอนเรารถค้างด้วย ผู้คนคิดว่า คุณพ่อคงจะตามใจผมเช่นเคย แต่ที่ไหนได้ คุณพ่อไม่ยอมใจอ่อน ทั้งๆ ที่คุณพ่อไม่ค่อยจะขัดใจผม ผู้คนหัวใจร้าย ก็ไม่ยอมให้ไป บอกให้ผมไปสถานศิทธิ์..."

ตำแหน่งผู้พิพากษาที่ได้ผันไว้ จึงต้องถลวยลงเพียงแค่นั้น

กระบวนการคัด : ความจริง

เมื่ออาจารย์สนั่นไปขอສละสิทธิ์คำแห่งจ้าวศากแล้ว ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น กรมสรรพารบุรีรับสมัครสอบบุคคลที่เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือเนติบัณฑิต เข้ารับราชการในตำแหน่งที่ต้องใช้วิชากฎหมายประจำกองข้าหลวงตรวจตราการสรรพารภาก จำนวน ๕ คน เพื่อไปประจำตามภาคต่างๆ ภาคละ ๑ คน (ขณะนั้นมี ๕ ภาค) อาจารย์สนั่นจึงไปสมัครสอบ และสอบได้เป็นอันดับที่ ๒ มีสิทธิ์ได้เลือกไปประจำภาคตามความสมัครใจของผู้สอบได้อันดับต่างๆ อาจารย์ตัดสินใจเลือกขออยู่กองข้าหลวงตรวจตราการสรรพารภาก ๓ (จังหวัดนครราชสีมา) โดยไม่ลังเลสร้างความประหลาดใจแก่เพื่อนฝูง ตลอดจนผู้ที่สอบได้ด้วยกันเป็นอันมาก เพราะคาดกันว่า อาจารย์คงจะเลือกจังหวัดใกล้ๆ กรุงเทพฯ เช่นอยุธยา แต่ทุกคนคาดผิด ไม่มีใครรู้คำตอบว่า ทำไม่ จึงเลือกไปอยู่ที่โคราช นอกจากอาจารย์แต่เพียงผู้เดียว เพราะเมื่อได้ยินคำว่าภาคอีสาน ภาพที่เกิดขึ้นในความรู้สึกคือ ภาพของความแห้งแล้ง ทุรกันดาร มีแต่ป่า ความเจริญยังไม่มีเหมือนปัจจุบัน แต่อาจารย์สนั่น กลับเต็มใจที่จะไป ด้วยเหตุผลคือ “...แผนผาด คุณสัจจา เป็นครูอยู่ที่โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดหนอนကาย ซึ่งอยู่ในเขตของสรรพารภาก ๓...”

ความรักของชายหนุ่มน้ำ สนั่น เกตุทัต เป็นความรักที่มั่นคงและยืนยาว อาจารย์รักคุณสัจจาตั้งแต่วัยหุ่น ขณะกำลังเรียนชั้นมัธยมปลายที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ ตอนนั้น คุณสัจจาอายุ ๑๖ ปี เป็นสาวรุ่นหน้าด่านรัก กำลังเรียนชั้นมัธยมที่โรงเรียนเบญจมราชาลัย ก่อนที่จะมาเรียนต่อที่โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรี ที่ถนนเพชรบุรี นางสาวสัจจา

... คุณสัจจา กลับมารักผม เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ หรือจะเป็นพรหมลิขิต ก็ไม่รู้ ...

หลานของพระยานรัตนราชมานิต บ้านอยู่หลังสนามมวยราชดำเนิน ปัจจุบัน เป็นเด็กสาวที่หน้าตาสวยคนหนึ่ง คุณแม่จึงห่วงมาก ควบคุม ดูแลใกล้ชิดตลอดเวลา แต่ก็ไม่พ้นความเพียรพยายามของอาจารย์สนั่น ผู้สร้างตำนานรักได้อย่างน่าเชื่อชม

ตั้งแต่เริ่มรู้จักคุณสัจจา ก็ถูกผู้ใหญ่ฝ่ายหญิงกีดกันเรื่อยมา ทั้งๆ ที่เป็นญาติกัน หลังจากเรียนต่อที่โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีแล้ว จึงเข้า ทำงานเป็นครูที่โรงเรียนอันวยศิลป์ ทั้งสองคนยังติดต่อกันเรื่อยมา เมื่อคุณแม่รู้เข้า จึงส่งคุณสัจจาไปอยู่กับลุงที่เป็นปลัดจังหวัดสมุทรสงคราม คุณสัจจาจังคงประกอบอาชีพสอนหนังสือ โดยสอนที่โรงเรียนประจำ จังหวัดสมุทรสงคราม ความรักของหนุ่มสาวคุณนี้คงดำเนินต่อไป โดย ติดต่อกันทางจดหมาย จะพบกันต้องรอให้โรงเรียนปิดภาค ซึ่งคุณสัจจาจะ กลับเข้ามายังบ้านที่กรุงเทพฯ

สมุทรสงครามอาจไกลกรุงเทพฯ เกินไป ในความรู้สึกของคุณแม่ ทำให้ลูกสาวกลับกรุงเทพฯ ได้ไม่ยากนัก คุณแม่จึงขอให้ทางราชการ ข้ายกคุณสัจจา ไปเป็นครูที่โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดหนองคาย และบาง ครั้งคุณแม่ก็ตามไปอยู่กับลูกสาวด้วย หวังจะให้เลิกติดต่อ เลิกพบกัน ชายหนุ่ม แต่ไม่สำเร็จ ทั้งคู่ยังคงมีจิตใจที่มั่นคงต่อกัน และติดต่อถึงกัน อย่างสม่ำเสมอ

อาจารย์สนั่น เอ่ยถึงความรู้สึกครั้งนั้นว่า "...อันที่จริงก็เป็นเรื่อง ไม่แปลกที่คุณแม่จะต้องกีดกันเข่นนั้น เพราะอาจจะกล่าวได้ว่า คุณสัจจา เป็นคน savvy น่ารัก ช่างพูด มีหนุ่มใหญ่หลายคนที่เป็นข้าราชการบ้าง

เป็นนักเรียนนอกรบ แต่ละคนล้วนมีหลักฐาน ฐานะมั่นคง มาติดพันอยู่ถ้าเปรียบเทียบกับผู้ซึ่งขณะนั้นกำลังเรียนอยู่มัธยมปลาย ข้าสอบໄล์ตเกสบีอิก อนาคตจะเป็นอะไรก็ยังดูไม่ออก คงเทียบกันไม่ได้เลย แต่คุณสัจจา ไม่รักคนเหล่านั้น กลับมารักผู้ชาย เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ หรือจะเป็นพรหมลิขิต ก็ไม่รู้... ”

ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๘๔ ถึง ๒๕๘๕ ที่คุณสัจจาอยู่จังหวัดหนองคาย เป็นระยะเวลาที่กำลังเกิดสงครามอินโดจีน มีกระสุนปืนยิงข้ามแม่น้ำโขงมาตกบ่อยๆ ทางราชการเห็นไม่ปลอดภัย คุณสัจจาจึงถูกย้ายเข้าประจำที่โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดขอนแก่น

ช่วงเวลาที่คุณสัจจาอยู่ที่จังหวัดหนองคายนั้น อาจารย์สนั่น ได้ข้ามมาอยู่ที่กองข้าหลวงตรวจการสรรพากรภาค ๓ นครราชสีมา เมื่อเวลาออกไปตรวจราชการสรรพากรใน ๑๕ จังหวัดทางภาคอีสาน (สรรพากรภาค ๓) ก็จะต้องแวะไปพบกับคุณสัจจาทุกครั้ง แม้ว่าคุณแม่จะยังดูและห่วงลูกสาวเหมือนเดิม แต่ออาศัยความรักที่บริสุทธิ์ ความจริงใจ และมั่นคงที่ชายหนุ่มคนหนึ่งพึงมีให้แก่หญิงผู้เป็นที่รัก ทำให้คุณแม่เริ่มใจอ่อนถึงขนาดยอมให้ที่พักเวลา มาตรวจราชการ ไม่ต้องไปพักที่อื่น

โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดขอนแก่นที่คุณสัจจาเข้าไปสอนหนังสือ นับเป็นจังหวัดสุดท้ายที่คุณสัจจาเข้าไปในช่วงชีวิตของการเป็นครู เป็นการเข้ามายังหนึ่งสังคม “ไม่ใช่ข้ายempre คุณแม่ให้หนีกันรัก หลังจากนั้นไม่นานคุณสัจจาถูกลาออกจากราชการ ทำหน้าที่แม่บ้านให้สรรพากรสนั่น แต่เพียงอย่างเดียว

ทั้งคู่กลับมาเข้าพิธีแต่งงานที่กรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๘๕ อาจารย์สนั่นยังคงทำหน้าที่อยู่ในกองข้าหลวงตรวจราชการสรรพากรภาค ๓ เมื่อแต่งงานเรียบร้อยแล้ว จึงไปใช้ชีวิตคู่ด้วยกันที่บ้านพักจังหวัดนราธิวาสimaเพียงไม่กี่เดือนก็ย้ายไปรับตำแหน่งใหม่ เป็นสรรพากรจังหวัดมหาสารคาม อีก ๑ ปี และที่จังหวัดมหาสารคามนี้เอง คุณสังชาได้ให้กำเนิดบุตรคนแรก เพศชาย ชื่อ เด็กชาย ณรงค์ เกตุหัต

หลังจากที่คลอดบุตรคนแรกได้ ๑ เดือน คุณสังชาพร้อมลูกชาย และอาจารย์สนั่น ก็ย้ายกลับกรุงเทพมหานคร เนื่องจากอาจารย์สนั่น จะต้องมาประจำที่กรมสรรพากร เพื่อรับตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิทยาเงินได้ บุคคลธรรมด้า ในเขตสรรพากรภาค ๑

งานแผนกวิทยาเงินได้บุคคลธรรมด้านี้ เป็นงานที่นั่งทำอยู่กับโต๊ะ ไม่ต้องเดินทางไปตรวจที่ไหน แต่เป็นงานที่หนักมาก เพราะสมัยนั้นจำนวนผู้เสียภาษีในเขตสรรพากรภาค ๑ มีถึง ๑๗ จังหวัด ทุกจังหวัดจะต้องรวบรวมส่งแบบแสดงรายการเงินได้ (ก.ง.ด.๔) ที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นไว้ มาให้แผนกนี้ทำการประเมินว่าจะต้องเสียเท่าใด แล้วส่งหนังสือแจ้งการประเมินไปให้เสียภาษีหลัง งานในแผนกนี้ใช้คนทำงานมาก และต้องทำงานล่วงเวลาเกือบตลอดปี

เมื่อเปรียบเทียบงานที่สรรพากรภาค ๓ กับแผนกวิทยาเงินได้แล้ว อาจารย์สนั่น บอกว่า "...แตกต่างกันมาก เพราะงานที่แผนกวิทยาเงินได้ บุคคลธรรมด้านี้ เป็นงานที่อยู่กับที่ ไม่ต้องไปตรวจที่ไหน แต่ปริมาณงาน มีมากจนต้องทำงานล่วงเวลา และงานที่ทำก็เป็นตัวเลขที่ต้องใช้สมอง

คำนวณอุกมาเป็นเงินบาท จำนวนของกองข้าหลวงตรวจการสรรพากร กาก แม้จะมีหน้าที่ควบคุมถึง ๑๕ จังหวัด ก็เพียงแค่เดินทางไปตรวจ ทุกจังหวัดเท่านั้น ไม่ต้องใช้สมองเท่าไหร่ ใช้แต่ความอดทน..."

อาจารย์สนั่น เล่าต่อไปว่า "...เราเป็นคนกรุงเทพฯ ไม่เคยออกไปทำงานต่างจังหวัด เมื่อไปเชื่อเอากาเครื่านเข้า ขันแรกก็รู้สึกอึดอัดเหมือนกับ จังหวัดในภาคี้ส่วนใหญ่ลำบากมาก แห้งแล้งกันดาร ไม่มีน้ำประปา ต้องบุ杜兰้ำบ่อใช้ ไม่มีไฟฟ้า ต้องใช้ติด ใช้ตะเกียง การคมนาคมไม่สะดวก ถนน เป็นดินลูกรัง เต็มไปด้วยฝุ่นสีแดง เวลาออกตรวจบางพื้นที่ ไม่มีถนน มีแต่ทางเกวียน ต้องใช้เกวียน ใช้ม้า ผมต้องหัดขึ้nm้า ตอนแรกๆ ขอเขียนม้า จากชาวบ้านมาหัดชี้ จำได้ว่าเคยตกม้าสองครั้ง พอยี่เป็นจังหวัดมามาเป็น ของตัวเองในราคา ๖๐ บาท ใช้แบงบ้าง ใช้ชี่ไปราชการบ้าง บางครั้งเจอ ฤๅษี น้ำท่วมสูงต้องขึ้nm้าว่ายน้ำ ม้าที่นั่นว่ายน้ำเก่ง การเดินทางไปตาม อำเภอ เมื่อกำลังไม่มีโรงเรมพัก ต้องอาศัยศาลาวัด หรืออนอนบนแทรด ต้นไม้ ถึงหน้าหานาวาอากาศจะหนาวมาก อุณหภูมิประมาณ ๑ องศา หรือ ๒ องศา ต้องสูมไฟไว้ติดแคร่นอน พอยิ่มีความอุ่น วัยหนุ่มของผู้ สัญญัน ไม่เคยรู้จักคำว่าลำบาก กลับมีความสุขสนุกสนานกับธรรมชาติ และความเป็นอยู่ของชาวบ้าน..."

อาจารย์สนั่น รำลึกถึงอดีตให้ฟังด้วยเส้น้ำสูบ แต่เวลาบัง แจ่มใส เมื่อนึกถึงชีวิตวัยหนุ่มกับการทำงานที่ต้องเผชิญกับความยาก ลำบากในช่วงนั้น แต่เป็นความยากลำบากที่มีความสนุกตื่นเต้น เพราะ อาจารย์บอกว่า

“...สภาก็โดยทั่วไปของจังหวัดนครราชสีมา หรือโกรกสมัยนั้น เต็มไปด้วยป่าดงดิบ หรือจะเรียกว่าป่าสมบูรณ์ก็ได้ คุณคงเคยได้ยินชื่อ คงพญาเย็น คงพญาไฟ ใช่ไหม เป็นป่าทึบ แสงอาทิตย์ส่องแทบไม่ถึง พื้นดิน เดียววนี้เป็นยังไง ลองเดือน เห็นแต่ภูเขาไม่มีต้นไม้ ผู้คนทำงาน อาทิตย์ละหัวันครึ่ง จันทร์ถึงเสาร์ วันเสาร์ทำครึ่งวัน เลิกงานแล้วไม่รู้ จะไปไหน ก็ชวนเพื่อนกับลูกน้องและพวนเข้าป่าล่าสัตว์ เราออกเดินทาง กันตั้งแต่บ่ายถึงบริเวณป่าลีกกี๋ค่า ชั่นๆ สัตว์ป่าอยู่บนห้างที่ทำไว้บนต้นไม้ ใหญ่ พอกে้งหรือกว่างอกมากก็ยัง ไม่ได้ยิ่งง่ายๆ นะ เพราะสัตว์พวกนี้ มันไม่ได้หยอดเป็นเป้านิ่งให้เราจับ แต่มันจะกระโดดไปเรื่อยๆ ต้องดูจังหวะ ที่มันกระโดดให้ดีๆ...”

สีหน้าและท่าทางการเล่าเมื่อถึงตอนนี้ ไม่ได้สงบราบเรียบเหมือน ตอนแรก แต่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา ปืนที่ใช้ยิงคือปืนลูกซองแฟด สัตว์ที่ยิง ได้มีทั้งนก เก้ง กวาง วันรุ่งขึ้นก็นำไปแจกให้ครอบครัวของเพื่อน ข้าราชการด้วยกันเพื่อทำอาหารเดี้ยงกัน ท่าทีที่กระฉับกระเนงเมื่อสักครู่ สงบลงอีกรั้ง เมื่อเอ่ยว่า

“...ตอนนั้นรู้สึกว่า สนุก ตื่นเต้น ท้าทาย แต่พอได้เข้าไป กรุงเทพฯ บวช จึงรู้บ้าปนญคณโถย สึกอกมา ปืนพาหน้าไม่ทิ้งหมด...”

ในช่วงเวลาที่เข้ามารับหน้าที่ในแผนกภาร্যเงินได้ อาจารย์สนั่น ทำงานในแผนกภาร্যเงินได้บุคคลธรรมด้า ซึ่งเป็นเวลาที่กำลังมีสังคมรุ่นใหม่เอื้อยุรพา กลางคืนต้องพรางไฟ ทุกคนอยู่กันด้วยความหวาดฟวากับภัยทางอากาศ ที่มีเครื่องบินเข้ามาทิ้งระเบิดไม่เว้นแต่ละคืน เสียง

สัญญาณเดือนภัยดังครรภุกรรมแบบทุกคืน ทำให้สูขภาพจิตเสีย อาจารย์สนั่นจึงงดพบครองครัวหลบภัยไปอยู่ตามที่ต่างๆ หลายแห่ง ครั้งสุดท้าย อพยพไปอยู่ในคลองบางระมาด ฝั่งธนบุรี และ ณ ที่นี่ คุณสัจจาได้ให้กำเนิดบุตรอีกคนหนึ่ง เป็นเพศหญิง ชื่อ เด็กหญิงสมศรี เกตุหัด

อาจารย์สนั่นทำงานในแผนกภาษีเงินได้บุคลธรมดาอยู่หลายปี จึงได้เลื่อนขั้นรับตำแหน่งใหม่เป็นหัวหน้ากองนิติการ หัวหน้าที่ด้านกฎหมายโดยเฉพาะ ในระยะนี้กรมสรรพากรได้ขยายภาคจาก ๕ ภาคขึ้น เป็น ๘ ภาค และอาจารย์สนั่นได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งสรรพากรภาค ๗ (อยุ่นกรปฐม) อีกด้วยแห่งหนึ่ง จึงต้องเดินทางไปทำงานไปมา ทั้งสองแห่ง ผลจากการที่ได้ทำงานหลายหน้าที่จึงได้เลื่อนขั้นเป็นนิติกร พิเศษ แล้วเลื่อนตำแหน่งต่อไปเป็นผู้อำนวยการกองนิติการ ใน พ.ศ. ๒๔๙๔ ขณะมีอายุ ๔๑ ปี ช่วงเวลาที่อยู่กองนิติการนี้ ได้ใช้เวลาไปสอน พิเศษที่วิทยาลัยกรุงเทพการบัญชีอยู่หลายปี และในช่วงเวลาเดียวกันนี้เอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เชิญให้ไปเป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาการภาษีอากร ให้นักศึกษาคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ต่อมาได้รับเชิญจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้เป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชากฎหมายภาษีอากร ให้นิสิตคณะรัฐศาสตร์ แผนกนิติศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี กับให้สอนระดับปริญญาโท ในวิชาเดียวกันด้วย

การเป็นอาจารย์พิเศษที่กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ที่ธรรมศาสตร์ และจุฬาฯ ทำให้อาจารย์สนั่น ได้นำความเป็น “ครู” ไปใช้ในการทำราชการด้วย อาจารย์บอกว่า “...ที่ทำงานของกรมสรรพากรก็คล้ายๆ กับที่โรงเรียน หรือที่มหาวิทยาลัย เราไม่ถูกน้อง เหมือนที่เรามีลูกศิษย์ เรา

ต้องรู้จักให้โอกาส ให้ความรัก นอกเหนือจากการให้ความรู้ และเวลา ซึ่งต้องให้อยู่แล้ว โดยหน้าที่ของการเป็นผู้บังคับบัญชาหรือการเป็นครู ด้วยเหตุนี้ข้าราชการในกรมสรรพากร แทนที่จะเรียกชื่อตำแหน่งของผม ก็ มักจะเรียกผมว่า “อาจารย์”...

อาจารย์สนั่น ทุ่มเทให้กับงานภารีอากรในตำแหน่งหัวหน้ากอง นิติการ นิติกรพิเศษและผู้อำนวยการกองนิติการอยู่หลายปี จึงได้เลื่อน เป็น รองอธิบดีกรมสรรพากรฝ่ายปราบปราม ซึ่งเป็นตำแหน่งสำคัญที่ ต้องมีความรับผิดชอบสูง เป็นหน้าที่โดยตรงที่จะต้องดูแล ควบคุมการ จัดเก็บภาษีอากรทุกประเภททั่วราชอาณาจักร อาจารย์สนั่น ใช้ความรู้ ความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้งานจัดเก็บภาษีของรัฐ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลัก “ทุ่มแท จริงจัง และซื่อสัตย์ สุจริต” เป็นที่ตั้ง อาจารย์สนั่นทำงานในตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากร อยู่ ๔ ปี จากนั้นได้รับแต่งตั้งให้เป็น อธิบดีกรมธนารักษ์ ใน พ.ศ. ๒๕๑๗

จากที่เคยควบคุม ดูแล สอดส่อง เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร เพื่อให้รัฐนำเงินไปพัฒนาประเทศ คราวนี้ อาจารย์สนั่น ได้รับความไว้วางใจ ให้ไปดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมธนารักษ์ ซึ่งจะต้องดูแลทรัพย์สินของ แผ่นดินทั่วประเทศ ตลอดจนควบคุม ดูแลเกี่ยวกับการผลิตหรือยุน กฎหมายทุกชนิด แต่ไม่ได้สร้างความหนักใจอะไร ถ้าจะเทียบกับงานใน หน้าที่ที่เคยรับผิดชอบของกรมสรรพากรแล้ว งานของกรมธนารักษ์มีน้อย กว่ามาก

“...ทำงานที่นี่สบาย ไม่หนักหนาอะไร เพราะทรัพย์สินของแผ่นดินที่ดูแลส่วนใหญ่ล้วนเป็นอสังหาริมทรัพย์ มันเคลื่อนไหวไปไหนไม่ได้ ไม่ต้องควบคุมอะไรมาก...”

ตรวจสอบ ขณะดำเนินการหุบแม่น้ำอธิก กรมชลประทาน

ด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ประกอบกับไม่ชอบการหยุดนิ่งอยู่กับที่ แต่เดินนั้นทรัพย์สินของแผ่นดินที่อยู่ตามด่างจังหวัดทั่วประเทศ กรมชลประทานได้ฝึกให้กรมสรรพากรดูแล เมื่ออาจารย์สนั่นเข้ามารับตำแหน่ง อธิก กรมชลประทาน จึงขยายงานโดยใหม่เจ้าหน้าที่กรมชลประทานจังหวัด ขึ้นทุกจังหวัด แล้วรับโอนงานที่ฝักกรมสรรพากรไว้กลับมาทำเอง การกระจายอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบไปยังจังหวัดต่างๆ ตลอดจนกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่กรมชลประทานประจำจังหวัดทุกจังหวัดทั่วประเทศ ทำให้งานดูแลทรัพย์สินของแผ่นดินเป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องฝักให้กรมสรรพากรดูแลอีก

บทบาทดังกล่าวของอาจารย์สนับนักการสร้างงานครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นงานขั้นสำคัญของอาจารย์ เพราะได้มีการยอมรับและถือปฏิบัติมาจนทุกวันนี้

อาจารย์สนับนั่งคงเป็นอธิบดีที่กรรมชนาภัยต่อไปจนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๑๕ ตำแหน่งอธิบดีกรรมศุลกากรว่างลง ปลัดกระทรวงการคลังขณะนั้นคือคุณบุญมา วงศ์สารรค ประสงค์จะให้อาจารย์ไปดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรรมศุลกากร อาจเป็นเพราะได้เห็นผลงาน และความสามารถของ อาจารย์สนับนั้นเกี่ยวกับการดูแลจัดเก็บภาษีที่กรมสรรพารามแล้ว ถึงแม้ว่า ภาษีของกรมศุลกากรจะเป็นภาษีที่แตกต่างไปจากภาษีของกรมสรรพารม ก็ตาม ดังนั้น อาจารย์สนับนั้น จึงต้องไปรับตำแหน่งอธิบดีกรมศุลกากร ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ งานที่กรมศุลกากร นอกจากจะต้องควบคุม และจัด เก็บภาษีเกี่ยวกับสินค้านำเข้าและสินค้าส่งออกบางชนิดแล้ว หน้าที่ สำคัญอีกประการ คือ การควบคุมและปราบปรามการลักลอบสินค้านำเข้า โดยไม่เสียภาษี ของกลุ่มนักคุณบางกลุ่ม จะว่าไปแล้วเป็นงานที่ไม่ยาก แต่ ค่อนข้างเสี่ยงอันตราย การทำงานที่กรมศุลกากรจึงแตกต่างจากการอื่นๆ ทั้งลักษณะของงานที่เป็นงานปราบปรามควบคู่กับงานจัดเก็บภาษี วิธีการ ทำงานจึงต้องมีเครื่องมือที่ใช้ในการปราบปราม เป็นต้นว่า อาวุธปืนที่ ทันสมัย เช่น ปืนกล จะต้องมีเรือเร็ว กับเรือที่ออกทะเลได้ และมีเครื่องบิน สำหรับบินตรวจทางทะเล ฯลฯ

“สินค้าต้องห้ามพวงนี้ เช่น เหล้า-บุหรี่ต่างประเทศ เป็นสินค้า ที่ขายดีในเมืองไทย คนที่นำเข้าจะสั่งนำครั้งละจำนวนมาก ๆ และจะเสียง ภาษี สินค้าพวงนี้จะมาทางเรือเดินทะเล แล้วจะมาถ่ายลงเรือของพวงเข้า

ซึ่งเป็นเรื่อเริwa ๔ เครื่องยนต์ มีความเร็วสูงมาก บางครั้งต้องยิงต่อสู้กัน ข้าราชการศุลกากรต้องเสี่ยงทำงาน บาดเจ็บ และตายไปหลายคนแล้ว..."

อธินดีสนั่น เดินทางไปร่วมจับกุมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม ทั้งทางบกและทางน้ำ เกือบทุกครั้งที่สืบทราบได้ว่ามีการลักลอบนำเข้าสินค้า หน่วยนี้ แม้เป็นงานที่ต้องเสี่ยงอันตราย แต่อาจารย์เห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่ควรไปเพื่อให้กำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ นับเป็นประสบการณ์อีกอย่างหนึ่ง ที่ยังอยู่ในความทรงจำ

อาจารย์สนั่น เกิดที่ต. เป็นอธินดีกรมศุลกากรได้เพียงปีเศษๆ ปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๖ อาจารย์ได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่ง **ปลัดกระทรวงการคลัง** ซึ่งถือว่าเป็นตำแหน่งสูงสุดของการเป็นข้าราชการประจำ และในช่วงเวลาไม่ห่างกันเท่าใดนัก อาจารย์ยังได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าฯ ให้เป็น **สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร** อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย

ด้วยความรู้ ความสามารถ และความมีประสบการณ์สูงในการทำงาน โดยเฉพาะงานของกระทรวงการคลัง ที่ประกอบด้วยกรมกองต่างๆ มากมาย กรมใหญ่ๆ ในกระทรวงนี้ อาจารย์ก็เคยทำมาแล้วทั้งในฐานะผู้ปฏิบัติ และในฐานะผู้บริหาร ดังนั้น เมื่อต้องรับผิดชอบดูแลกรมทุกกรม ของกระทรวงการคลัง ในฐานะปลัดกระทรวง จึงมีได้ทำให้อาจารย์หนักใจ แต่อย่างใด หลังจากที่ทำงานในตำแหน่งปลัดกระทรวงผ่านไปได้ ๖ เดือน คุณสมหมาย ยุนตระกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังขณะนั้น ได้ถาม อาจารย์ว่า ถ้าจะต้องเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังอีกตำแหน่ง หนึ่ง จะขัดข้องหรือไม่ อาจารย์สนั่นเห็นว่าตนเองเป็นลูกหม้อของ

กระทรวงนี้มาดังต่อต้าน งานทุกชนิดของกระทรวงเหมือนจะฟังอยู่ในสาย เคือด ถ้าจะทำประชyiชนีให้ชาติบ้านเมืองได้อึด นอกเหนือจากการเป็น ข้าราชการประจำ ก็จะทำ ดังนั้น อาจารย์สนั่นจึงไม่ปฏิเสธคำเชิญของ คุณสมหมาย อุนตรากุล หลังจากนั้นไม่นาน ก็ได้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้อาจารย์สนั่น เกตุหัต ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วย ว่าการกระทรวงการคลัง ในคณะรัฐบาลที่มี พลเอก ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี

อาจารย์สนั่น ต้องทำงาน ๒ ตำแหน่งในเวลาเดียวกัน คือ ปลัด กระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง โดยคดีที่เป็น งานในกระทรวงเดียวกัน จึงไม่เกิดปัญหารื่องการจัดสรรเวลาให้กับงาน ในหน้าที่ทั้งสองตำแหน่ง

คุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งของบุคคลผู้ได้ชื่อว่า เป็นนักปักครอง หรือนักบริหารก็คือ ต้องเป็นผู้มีความสามารถในการแก้ไขวิกฤตการณ์ อาจารย์สนั่น เกตุหัต นับได้ว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติข้อนี้อยู่ในตัว เมื่อครั้งที่ เกิดเหตุการณ์การนัดหยุดงานของข้าราชการกองกษาปณ์ กรมธนารักษ์ ด้วยสาเหตุไม่พอใจในการทำงานของผู้บังคับบัญชา ในขั้นแรกได้มีผู้บริหาร ระดับสูงของกระทรวงเข้าไปเจรจาับกลุ่มผู้ประท้วง แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ พลเอก ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรี เห็นว่าถ้าปล่อยไว้ นาน อาจเกิดความเสียหายทั้งด้านแรงงานและเวลานากขึ้น จึงมอบ หมายให้ อาจารย์สนั่น เกตุหัต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังเป็น ผู้แก้ปัญหา อาจเป็นด้วยว่าอาจารย์สนั่นเคยเป็นอธิบดีกรมธนารักษ์มาก่อน รู้และเข้าใจงาน ตลอดจนปัญหาของข้าราชการกองกษาปณ์เป็นอย่างดี

รวมไปถึงการเป็นผู้นิวิจารณญาณ มีความสุขมร惚กอบ ข้อสำคัญคือ อาจารย์เป็นผู้มีความยุติธรรม และมีเมตตา กับเพื่อนร่วมงานทุกคน การเจรจาจึงได้ผล

การเข้าไปเจรจากับกลุ่มผู้ประท้วงในเหตุการณ์ครั้งนั้น อาจารย์ไม่ได้เข้าไปในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง แม้จะได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี แต่อาจารย์สนใจเข้าไปในฐานะของการเป็นอาจารย์กับลูกศิษย์ที่เกย์ทำงานด้วยกันในกองขยะปั้น ดังนั้นอาจารย์จึงใช้เวลาในการเจรจาไม่นานนัก กลุ่มผู้ประท้วงก็สลายตัว กลับเข้าทำงานตามปกติ

อาจารย์สนับสนุนติดหน้าที่ในตำแหน่งปลัดกระทรวงควบคู่กับการเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง อุปราชะหนึ่ง เมื่อมีเหตุการณ์ทางการเมืองที่ทำให้อาจารย์ต้องลับบากใจในการทำงาน จึงขอลาออกจาก การเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง คงทำหน้าที่เฉพาะตำแหน่ง ปลัดกระทรวงเพียงตำแหน่งเดียว จนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

หากแห่งเดียนทางการทำงานเพื่อรับใช้สังคมและประเทศชาติอันยาวนานถึงเกือบ ๔๐ ปี ในฐานะข้าราชการประจำของคนไทยที่เริ่มต้นจากการเป็น “เสมียน” อันเป็นตำแหน่งต่ำสุด ก้าวไปถึง “ปลัดกระทรวง” ซึ่งเป็นตำแหน่งสูงสุดของการเป็นข้าราชการประจำ อาจจะไม่ทราบเรื่องราวของเหมือนปูด้วยพรหมเนื้อดี แต่ทุกอย่างก้าวก็เต็มเปี่ยมไปด้วยความมั่นใจ มั่นคง สะอาด และบริสุทธิ์ นับเป็นความงดงามแห่งชีวิตที่ควรได้รับการจารึกไว้ในหน้าประวัติศาสตร์ของประเทศไทย “เกตุทต”

รับพระราชทานบริณฑูบัตร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
รุ่นที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๐๖

อาจารย์สันนิ พេជ្ជកុតិ៍ កំណង នាយកដ្ឋានសាកលវិទ្យាល័យនគរបាលភូមិ

ឯកកេវត្រា ធមាួយឱនណែនធីព្រះពេទ្យនរាជសុទ្ធបាសាអ

ខ្សោយរំរាប់និងពិនិត្យបច្ចេកទេសការងារ

เป็นประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารจอดรถ

เป็นประธานในพิธีลงนามร่วมกับ บริษัท ซึ่งเป็นผู้สนับสนุน

อาจารย์สันนิ เกตุทัต กับมหาวิทยาลัยธุรกิจนานาชาติ

“...จะทำงานด้านการศึกษา เพื่อประโยชน์แก่สังคมและ
ประเทศชาติ...”

ย้อนหลังไปเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๘ ขณะนั้นาอาจารย์สันนิ เกตุทัต ในวัย ๕๐ ปี ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากร อันเป็นตำแหน่งสำคัญที่ต้องมีความรับผิดชอบสูงกับงานในหน้าที่ เพราะต้องดูแลความคุณการจัดเก็บภาษีอากรทุกประเภททั่วราชอาณาจักร กระนั้น อาจารย์สันนิเก็ยังไม่ละทิ้งความรับผิดชอบในหน้าที่ “ครู” ในฐานะที่สอนวิชาการภาษีอากรและกฎหมายภาษีอากรที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และชุพalignกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทั้งสองสถาบันการศึกษาขึ้นนำของรัฐได้เชิญให้ไปสอนตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๐ จิตวิญญาณของความเป็นครูจึงคุกรุนอยู่ในสายเลือดตลอดมา

หลังจากที่อาจารย์ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ผู้มีศักดิ์เป็นน้องเขยเดินทางกลับมาเมืองไทยเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑ ภายหลังการไปใช้ชีวิตในสิงคโปร์นานถึง ๕ ปี อาจารย์สันนิมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกับอาจารย์ ดร.ไสว มากขึ้น นอกเหนือจากนั้น ทั้งสองคนยังมีความคิดเห็นตรงกันหลายเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องการสร้างเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

“...ผมกับอาจารย์ไสว ได้คุยกันหลายครั้งหลายหนึ่งเรื่องการก่อตั้งสถาบันการศึกษา โดยจะสอนเองด้วย เพราะเราทั้งสองต่างก็มีประสบการณ์ในด้านการสอน และมีความเป็นครูอยู่ในหัวใจด้วยกัน ที่สำคัญกว่านั้น เราจะปฏิ重生ครั้งใหม่ที่จะทำงานด้านการศึกษาเพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ และด้วยเหตุที่เราต่างมีชีวิตอยู่กับนักศึกษา

มาเป็นเวลาคณะนานปี มีความสุขที่ได้มีชีวิตและหน้าที่เช่นนี้ จึงทำให้
เรามีความตั้งใจจริงที่จะทำให้สำเร็จ...”

น้ำเสียงของอาจารย์หนักแน่นขึ้น เมื่อกล่าวต่อไปถึงแรงบันดาลใจ

“...ถ้าทำได้สำเร็จ รัฐบาลก็จะมีสถาบันการศึกษาเพิ่มขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อเยาวชน ต่อส่วนรวม ทั้งยังเป็นอนุสรณ์สำหรับลูกหลาน ในอนาคตด้วย ในที่สุด ผมกับอาจารย์ไสว ก็ตกลงใจที่จะก่อตั้งสถาบันการศึกษาขึ้น...”

ช่วงเวลาหนึ่ง อาจารย์สนันยังคงรับราชการที่กรมสรรพากร ภาระหน้าที่ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันจึงตกเป็นหน้าที่หลักของอาจารย์ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ แต่เมื่อได้ที่มีเวลาหรือเสรีจกิจจากงานในหน้าที่ ในแต่ละวันแล้ว อาจารย์สนันจะมาช่วยคิด ช่วยทำ ร่วมกับอาจารย์ ดร.ไสว ในที่สุด กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้ “โรงเรียนธุรกิจบัณฑิตย์” เปิดทำการได้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ และในวันที่ ๓๐ พฤษภาคมปีเดียวกัน ได้ทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ พร้อมกับเปลี่ยนคำว่า “โรงเรียน” เป็น “สถาบัน” สถาบันการศึกษานาม “ธุรกิจบัณฑิตย์” จึงเกิดขึ้นในวงการศึกษาไทยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

อาจารย์สนัน เกตุทัต รำลึกอดีตให้ฟังต่อไป

“...ผมกับอาจารย์ไสว ต่างมีเงินคนละไม่น่าพอใจที่จะซื้อที่ดินและปลูกสร้างอาคารได้ จึงต้องไปขอภัยเงินจากธนาคารกรุงศรีอยุธยาและ

ธนาคารกรุงเทพ นาช้อทีดิน
และปลูกสร้างอาคารหลังแรก
ที่ถนนพระรามหก วินคลอง
ประปาสามเสน การดำเนิน
การในระยะแรกเมื่อเป็น
สถาบันธุรกิจบัณฑิตย์นั้น ยัง
มีนักศึกษาไม่นัก ทำให้ราย

ขายสูงกว่ารายรับ จำเป็นต้อง

ซ่อมกันทำการสอนเอง บริหารเอง นอกจากนั้น ยังขอร้องให้เพื่อนๆ
ข้าราชการ และเพื่อนๆ ที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมาช่วยสอนด้วย
หมา弄กีสอน แต่ต้องเป็นเวลาที่เสร็จจากการกิจในหน้าที่ราชการ จึงมา
สอนและมาช่วยดูแลได้ กันทั้งนักและหนี่อยหน่อยก็คือ อาจารย์ไสว
กับอาจารย์ประเสริฐ เพาะต้องทำงานหลายด้าน..."

ธุรกิจบัณฑิตย์ วินคลองประปา สามเสน

"อาจารย์ประเสริฐ" ที่อาจารย์สนั่นเอียถึงคือ อาจารย์ประเสริฐ
ประภาสโนบล ผู้เป็นเพื่อนสนิทของอาจารย์ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ตั้งแต่
ครั้งเรียนปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และ
การเมืองมาด้วยกัน ปัจจุบัน อาจารย์ประเสริฐดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี
อาวุโสของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

หลังจากพ้นการกิจทางราชการในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
แล้ว อาจารย์สนั่นจึงมีเวลาให้กับสถาบันมากขึ้น ทั้งด้านการสอนและการ
บริหาร อาจารย์สอนในวิชาที่อาจารย์เขียวชาญคือ วิชาการภาษาอังกฤษและ
กฎหมายภาษาอังกฤษ ประมาณ ๕ ปี

“...หลังจากที่หมดภารกิจทางราชการ ผมเข้ามาทำงานที่นี่เต็มตัว เพราะช่วงนั้นยังเป็นช่วงบุกเบิก และเป็นช่วงที่สถาบันได้เปลี่ยนฐานะเป็น วิทยาลัยแล้ว เราบางต้องทำงานหนัก ต้องเตรียมการเพื่อจะให้เป็นมหา- วิทยาลัยตามที่เราตั้งใจไว้ให้ได้ และเราก็ทำได้สำเร็จ แม้จะต้องใช้ความอดทนสูงในการต่อสู้ ต้องเผชิญกับอุปสรรคนานประการ...”

อาจารย์สนันหยุดเงียบชั่วครู่ เมื่อทบทวนถึงความทรงจำในครั้งนั้น และเหมือนจะรำลึกถึงบุคคลสำคัญชิด ๒ คนที่จากไปแล้วด้วยความคิดถึง กับชื่นชมผลงานอีก ๒ คน ที่ยังเป็นกำลังสำคัญให้กับมหาวิทยาลัย

“...ผมขอยกให้เป็นความดีของอาจารย์ไสว ที่ได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจทั้งหมดให้แก่มหาวิทยาลัยตั้งแต่ต้นโดยมิได้คำนึงถึงความเหนื่อยยาก ไม่ใช่แต่ด้วยอาจารย์ไสวเท่านั้น ยังดึงเอาคุณสนม ซึ่งขณะนั้นเป็นคลังจังหวัดนนทบุรี ให้ลาออกจากงาน และให้อาจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ ลาออก จากการที่ทำอยู่ที่ UNDP กับให้อาจารย์เนิดโฉมเข้ามาช่วยงานของ วิทยาลัยด้วย เรียกว่า ทำงานหนักกันทั้งครอบครัว...”

“คุณสนม” ที่อาจารย์สนันเอยถึงนั้นเป็นน้องสาวของอาจารย์และ เป็นภรรยาของอาจารย์ ดร.ไสว ส่วนอาจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กือบุตรสาว คนโต และอาจารย์เนิดโฉม คือบุตรสาวคนเล็กของ ดร.ไสว ซึ่งปัจจุบัน อาจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ (สุทธิพิทักษ์) บุรุษพัฒน์ ดำรงตำแหน่งรอง อธิการบดีฝ่ายบริหาร สำหรับอาจารย์เนิดโฉม (สุทธิพิทักษ์) จันทร์พิพิญ ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน

การตัดสินใจครั้งสำคัญอีกครั้งหนึ่งของอาจารย์สันน์ กับอาจารย์ ดร.ไสว คือ การตกลงใจซื้อที่ดินที่ถนนประชาชื่น เพื่อสร้างอาคารเรียน และอาคารอื่นๆ สำหรับรองรับการขยายตัวของวิทยาลัย ช่วงเวลานั้น เป็นปี พ.ศ. ๒๕๒๓ พื้นที่บริเวณนั้นยังเป็นท้องทุ่ง ความเจริญยังไม่มี เมื่อนอนบังขุบัน ไม่มีใครคาดคิดว่า ทุ่งบางเขนเมื่อก่อน ๒๐ ปีที่ผ่านมา จะกลายเป็นย่านชุมชนที่เจริญอย่างรวดเร็วเช่นทุกวันนี้

“...ตอนมาซื้อที่ที่นี่ ซื้อด้วยความไม่แน่ใจ เช่นเดียวกับตอนที่ซื้อที่สามเสน อาจเป็นเพราะ “ดวง” ก็ว่าได้ คือดวงดี ตอนแรก ผูกกับอาจารย์ไสว ไปดูที่บริเวณที่เป็นสีแยก อ.ส.ม.ท. ปัจจุบัน แต่ไม่เอ้า เพราะต่อรองไม่ได้ และเสียดายค่าถมที่ซื้อ แพงมาก ก็ถือว่าห่วยแย่ห่าง สุดท้ายก็มาตกลงซื้อที่ที่นี่ เมื่อต่อรองราคากำไรได้ ก็ตัดสินใจซื้อ ซื้อครั้งแรก ๑๖ ไร่...”

จากที่ดิน ๑๖ ไร่ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ขยายเป็นเนื้อที่กว่า ๓๐ ไร่ ในปัจจุบัน พื้นที่ทุกตารางนิ้วได้ถูกปรับสภาพให้เป็นพื้นที่สวยงาม เป็นที่ตั้งของอาคารต่างๆ ทั้งอาคารเรียน อาคารบริหาร อาคารหอสมุด ศูนย์วัฒนธรรม และอาคารอื่นๆ นับสิบหลัง

อาจารย์สันนิรรคทุกสิ่งทุกอย่างที่หล่อหลอมรวมกันเป็นมหา-วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สถาบันการศึกษาที่ทำมีส่วนสำคัญในการร่วมก่อตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความสวยงามของธรรมชาติในบริเวณมหา-วิทยาลัย ด้านไม้ทุกด้าน ทั้งไม้ดอก ไม้ประดับ สวนหย่อม สวนวรรณพุกย์ น้ำตกเล็กๆ แม้กระหั้นดอกบัวในสาระ จะได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากอาจารย์สันนิเป็นอย่างดี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จึงเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีบรรยากาศร่มรื่น และธรรมชาติสวยงาม ซึ่งหาได้ค่อนข้างยากในกรุงเทพฯ ปัจจุบัน

ทุกวันนี้แม้จะมีธุรกิจอย่างอื่น แต่อาจารย์สันนี้ในวัย ๘๓ ปี ยังคงมาตรฐานและเป็นขวัญและกำลังใจแก่ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ นักการการโรง ของมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ

“...เมื่อไม่มีอาจารย์ไสวแล้ว ผู้ใดก็ยิ่งต้องเข้ามาเพื่อให้กำลังใจแก่ผู้ที่ทำงานว่า ผู้ไม่เคยทอดทิ้ง...” และเมื่อได้ยินคำตามว่า อาจารย์คาดหวังหรือคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต อาจารย์ตอบว่า

“...ความคิดของผมไม่ต่างจากอาจารย์ไสว คืออยากให้มหา-วิทยาลัยของเรางربيญก้าวหน้า เหมือนมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากผู้คนในประเทศ และผมเชื่อว่าจะเป็นไปได้แม้ว่าปัจจุบันจะไม่มีอาจารย์ไสว อธิการบดีคนปัจจุบันของเราเก่งเป็นนักการศึกษาที่สามารถ มีทั้งคุณวุฒิ คุณสมบัติและประสบการณ์ พร้อม ผู้บริหารคนอื่นๆ ก็ล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ของเราก็เก่ง

ผนจังมีความเชื่อว่า มหาวิทยาลัยของเราจะก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ดังที่
ผนกับอาจารย์ไสว ห่วงไว้...”

อาจารย์สนั่นพูดด้วยน้ำเสียงหนักแน่น ชัดเจน สีหน้าบ่งบอกถึง
ความเชื่อมั่น และชื่นชมในบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ท่านมีส่วนสำคัญใน
การร่วมก่อตั้ง

อาจารย์สนั่นให้ความสำคัญกับมหาวิทยาลัยทุกเรื่อง ในฐานะ
อุปนายิกสภามหาวิทยาลัย อาจารย์ไม่เคยขาดประชุม เมื่อได้รับเชิญให้เป็น¹
ประธานในงานพิธีใดๆ ที่มหาวิทยาลัยจัด อาจารย์ไม่เคยตอบปฏิเสธ เมื่อ
มหาวิทยาลัยมีงาน อาจารย์จะให้เกียรตินำร่วมงานด้วยอย่างสม่ำเสมอ ใน
ร่างเป็นงานประจำมหาวิทยาลัยแก่บัณฑิต งานประชุมสัมมนาผู้บริหารและ
คณาจารย์ งานสังสรรค์อาจารย์ประจำ-อาจารย์พิเศษ งานปีใหม่ งาน
สงกรานต์ แม้กระทั่งงานของคณะ สำนัก หรือศูนย์ ที่แต่ละหน่วยงาน
จัดขึ้นจนเป็นประเพณี กล่าวได้ว่า อาจารย์สนั่นไม่เพียงแต่จะให้ความ
สำคัญกับมหาวิทยาลัยเท่านั้น หากยังให้ความสำคัญกับบุคลากร และ
หน่วยงานทุกหน่วยของมหาวิทยาลัยอย่างเสมอหน้ากัน

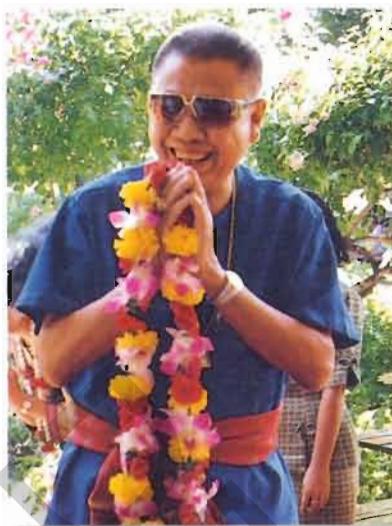
ไม่เพียงแค่นั้น อาจารย์สนั่น ยังใส่ใจ และให้ความสำคัญกับ
นักศึกษาด้วย

“...ผนอย่างให้นักศึกษาของเรามีระเบียบ มีวินัย มีคุณธรรม²
เด็กๆ เหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต...”

นอกจากเรื่องระเบียน วินัย และคุณธรรมที่อาจารย์เป็นห่วงแล้ว อาจารย์สนั่นยังจัดสรรเงินส่วนตัวของท่านให้เป็นทุนการศึกษาแก่นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยที่เรียนดี มีวินัย แต่ยากจน โดยใช้ชื่อว่า “ทุนสนั่น เกตุทัต” และล่าสุดเมื่อเร็วๆ นี้ อาจารย์สนั่น ยังตั้งกองทุนขึ้นใหม่เพื่อ เป็นอนุสรณ์แด่คุณสัจจา เกตุทัต ภรรยาของท่าน ซึ่งได้จากไปเมื่อเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยใช้ชื่อกองทุนว่า “กองทุนสัจจา เกตุทัต” มี จำนวนเงินทุนถึงหนึ่งล้านบาท

นับจากวันที่ก่อตั้ง “สถาบันธุรกิจบัณฑิตย์” เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ จนเป็น “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” ในวันนี้ อาจารย์สนั่น เกตุทัต เป็นกำลังสำคัญ เป็นหัวลุย และกำลังใจของมหาวิทยาลัยตลอดมา ท่าน ยังคงผูกพัน รักครรภ์ ห่วงใยสถาบัน และบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุก ระดับ ความรู้สึกของอาจารย์สนั่น เกตุทัต ซึ่งมีต่อสถาบันการศึกษา ที่ท่านได้ก่อตั้งร่วมกับอาจารย์ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ถูกถ่ายทอดออกมาน เป็นถ้อยคำที่กินใจ ว่า

“...ผมภูมิใจกับสถาบันนี้ที่มีคนกับอาจารย์ไสวร่วมกันสร้างขึ้นมา โดยมี ปณิธานว่า เราจะทำงานด้านการศึกษา เพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ บัดนี้ ปณิธานนี้ได้บรรลุแล้ว...”

เป็นประชานในพิธีรดน้ำดำหัว เมื่อในเทศกาลสงกรานต์

ชีวิตหลังจากพ้นจากการกิจการราชการ

เปิดม่านธุรกิจ : บทเรียนบทแรก

แม้จะทำงานหนักตลอดระยะเวลาที่รับราชการเกือบ ๔๐ ปี แต่ด้วยความเป็นผู้ที่ไม่ชอบหยุดนิ่ง เมื่อพ้นจากภาระอันหนักหน่วงจากการ ราชการแล้ว อาจารย์สนั่น เกตุทัต ได้หันมาประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยใช้ความรู้ความสามารถทางกฎหมาย และประสบการณ์จากการทำงานด้านภาษีอากร เปิดสำนักงานชื่อ บริษัทสำนักงานสนั่น เกตุทัต และเพื่อนจำกัด ใน พ.ศ. ๒๕๑๙

สำนักงานสนั่น เกตุทัตฯ ที่เปิดขึ้นนั้น มีที่ทำการอยู่ที่อาคารสยามสแควร์ ซอย ๕ บริการให้คำปรึกษาด้านภาษีอากรโดยเฉพาะ รับว่า ความเกี่ยวกับภาษีอากร และรับสอนบัญชี กลุ่มเพื่อนที่เข้ามาร่วมทำงาน ด้วย ล้วนเป็นผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญด้านการสอนบัญชีและภาษีอากร อาจารย์สนั่น ในฐานะประธานกรรมการ เป็นหัวหน้างานที่เพื่อนร่วมงาน และลูกน้องเคร่ง ยำเกรง และครั้งท้ายของย่างยิ่ง เพราะไม่เพียงแต่เป็นผู้ที่มากด้วยความรู้และประสบการณ์ แต่ยังถ่ายทอดสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานให้กับทุกคนในบริษัท อาจารย์สนั่น คิดอยู่เสมอว่า หัวใจของการทำงานคือ การสร้างคน กิจการจะก้าวหน้าและมั่นคงได้ ไม่ใช่เพราะผู้บริหารเก่ง คนเดียว ผู้ร่วมงานต้องเก่งด้วย แม้ว่าความเก่งหรือความสามารถของแต่ละคนจะไม่เท่ากัน แต่เขาเหล่านั้นควรได้รับการยอมรับจากหัวหน้าโดยสมอภาคกัน

กิจการสำนักงานสนั่น เกตุทัตฯ ดำเนินไปด้วยดี จากสำนักงานตึกแคล้วที่สยามสแควร์ซอย ๕ ได้ขยายใหญ่ขึ้นเป็นสำนักงานชื่อชิดลม

ถนนเพลินจิต ณ ที่นี่ไม่ได้เป็นเฉพาะสำนักงานด้านกฎหมายภายนอก หรือสอนบัญชีเท่านั้น หากยังเป็นที่ทำการบริษัทเรเจนซี่ แทรเวล จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทจัดนำเที่ยวอีกบริษัทหนึ่งด้วย

“...บริษัทเรจันซี่ นี่ ผมเป็นประธานก็จริง แต่คุณที่บริหารและดูแล กิจการ ก็อ แต่ ตอนแรกเปิดที่ถนนพหลพลาชัย พอดำรงงานสนั่นๆ ข้ายจากสยามสแควร์มาอยู่ที่ชิดลม ก็ย้ายเรจันซี่ มาอยู่ที่เดียวกันด้วย...”

“...สำนักงานที่ชิดลม เป็นบ้านเช่าทรงสถาปัตย์ไทย สามารถ แบ่งให้เป็นห้องทำงานของสองบริษัทได้สบายๆ ผมเป็นประธานของทั้ง สองบริษัท แต่เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเรจันซี่ แทรเวล จำกัด มา ตั้งแต่ต้น ส่วนบริษัทสำนักงานสนั่นฯ นั้น มีจุดบัน นีคุณนิภา ถินพวงวิ เป็นกรรมการผู้จัดการ...”

“แต่” ที่อาจารย์สนั่นเอื้ยถึงนั้นคือ คุณสมศรี ลักษพิพัฒน์ บุตรสาวคนเดียวของท่าน ซึ่งจบปริญญาตรี และโท จากมหาวิทยาลัย อินเดียนา สหรัฐอเมริกา

ต่อมา เมื่อห้างเช็นทรัลก่อสร้างอาคารสำหรับให้บุคคลทั่วไป เช่าทำสำนักงาน อาจารย์สนั่น จึงย้ายบริษัทสำนักงานสนั่นฯ ไปอยู่ที่อาคาร เช็นทรัล ชิดลมทาวเวอร์ ชั้น 4A ส่วนบริษัทเรจันซี่ แทรเวล จำกัด ก็ย้าย ตามไปอยู่ด้วยกันแต่อยู่คนละชั้น ต่อมา คุณสมรรถ์ เกตุทัด บุตรชาย คนโตที่ได้ตั้งบริษัทในที่สปอท ขออภัย จำกัด จึงอีกบริษัทหนึ่งอยู่ใน อาคารเดียวกันนี้ และเป็นบริษัททัวร์เหมือนกัน

ปีรวม พ.ศ. ๒๕๓๗ เมื่ออาคารเรียนของมหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์ ที่วิทยาการ ๑ สามเสน ว่างลง อาจารย์สนั่น จึงปรับปรุง
และดัดแปลงห้องเรียนให้เป็นสำนักงานเพื่อเปิดให้บุคคลทั่วไปเช่า ขณะ
เดียวกัน บริษัทสำนักงานสนั่น เกตุทัด และบริษัทในที่สปอท อดีตเดียว
จำกัด ของคุณแวงค์ กีบ้ายจากอาจารย์เช่าที่เช็นทรัล มาประจำที่
อาคารธุรกิจบัณฑิตย์ สามเสน จนทุกวันนี้

ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ : บทเรียนที่ส่อง

ธุรกิจของอาจารย์สนั่นเกี่ยวกับการบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย
ภาษีอากร และรับตรวจสอบบัญชี ยังคงดำเนินต่อไปอย่างมั่นคง เป็นที่
เชื่อถือและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เมื่อบทเรียนเรื่องธุรกิจที่เริ่มไว
ในบทแรกประสบผลสำเร็จ จึงไม่ยากที่จะเรียนรู้ในบทต่อๆ ไป ดังนั้น เมื่อ
คุณสุรินทร์ นาพฤกษ์ชาติ ผู้เคยเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ ที่โรงเรียน
กรุงเทพการบัญชี ได้มานำคำปรึกษาเรื่องจะจัดตั้งบริษัททำงานของเคียว
ในเมืองไทย อาจารย์สนั่นจึงสนใจมาที่นี่ ให้มีอีกงานหนึ่ง

ขนมขบเคี้ยวที่มีอำนาจอยู่ในเมืองไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ มีมากราชนิดหลากหลายที่ห่อ และหารสชาติ ทั้งผลิตขึ้นเองในเมืองไทย และสั่งจากต่างประเทศ หนึ่งในจำนวนขนมขบเคี้ยวที่สั่งจากต่างประเทศ และได้รับความนิยมจากนักบริโภคทั่วโลก รุ่นใหญ่ค่อนข้างมาก เพราะเป็นของแปลกใหม่ขณะนั้น คือ ข้าวเกรียบ “คลาบบี” อาจารย์สนั่น และคุณสุรินทร์ มองเห็นช่องทางว่า ขนมขบเคี้ยวประเภทนี้จะไปได้ดีในตลาดเมืองไทย ดังนั้น เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ โรงงานผลิตขนมขบเคี้ยว จึงเกิดขึ้นบนเนื้อที่กว่า ๕ ไร่ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางซัน ด้วยทุนจดทะเบียนเริ่มต้น เพียงห้าล้านแปดแสนบาท ในชื่อ “บริษัทสยามร่วมมิตร จำกัด” โดยมี อาจารย์สนั่น เกตุทัต เป็นผู้ถือหุ้นและเป็นประธานกรรมการ บริษัท ส่วนคุณสุรินทร์ นาgapฤกษ์ชาติ เป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการผู้จัดการ

ขนมขบเคี้ยวที่บริษัทสยามร่วมมิตร จำกัด ผลิตขึ้นชนิดแรก เป็นประเภทข้าวเกรียบกุ้งซึ่อ “ชานามิ” ไม่ใช่เพื่อเลียนแบบ แต่เพื่อแย่งขันกับ “คลาบบี” โดยตรง และเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมดា เพราะการแย่งขันกับกุ้งปูน ซึ่งเป็นประเภทที่เจริญก้าวหน้าเกือบทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสมอง และเทคโนโลยีนั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย สินค้าแต่ละชนิดของกุ้งปูนกว่าจะออกมามีตลาดได้ ต้องผ่านการวิจัยทุกขั้นตอน แม้กระทั่งหินห่อ หรือซองที่บรรจุขังต้องทำวิจัยว่า รูปลักษณ์อย่างไหนจึงเป็นที่พอใจของผู้บริโภค จนนำไปสู่การอุดย่าง ซึ่งจะปล่อยสินค้าออกสู่ตลาด

“...ระยะแรก ๆ ก็ล้มลุกคลุกคลาน แต่เราเก็บรวบรวมความพยาบาล เราหาข้อมูลพร่อง หาชุดที่ต้องแก้ไขปรับปรุง และด้วยเทคโนโลยีอัน

ทันสมัย กรรมวิธีการผลิตได้มาตรฐาน รสชาติถูกปาก ในที่สุด เรายังคงประสบความสำเร็จ เมื่อ “ชานามิ” ได้รับความนิยมสูงในกลุ่มผู้บริโภคทุกเพศ ทุกวัย “ข้าวเกรียบรายเพื่อน” กลายเป็นสโลแกนที่ติดปากคนทั่วไปนานนับปี...”

อาจารย์สนั่น ย้อนให้ฟังถึงจุดเริ่มต้นของการทำธุรกิจด้านการค้าด้วยความภาคภูมิใจ

การทำกิจการได้ก็ตามเมื่อประสบผลสำเร็จ ได้รับการยอมรับ ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ย่อมเป็นรางวัลอันประเมินค่ามีได้ บริษัทสยามร่วมมิตร จำกัด จึงมีได้หยุดที่ “ชานามิ” เพียงอย่างเดียว กลุ่มผู้บริหารของบริษัทที่มีอาจารย์สนั่น เป็นประธาน ได้ขยายสายผลิตภัณฑ์ขนาดขึ้นเคี้ยวอีกหลายชนิดออกสู่ตลาดในเวลาต่อมา ได้แก่ “อาร์เซนอล” บัดเตอร์คุกเก๊ ในพ.ศ. ๒๕๒๓ ขนมอบกรอบ “ชานาโนบิโร” ใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ข้าวโพดอบกรอบ “คอร์นพัฟฟ์” ในพ.ศ. ๒๕๒๘ ขนมกรอบ “ชานาก้า” ใน พ.ศ. ๒๕๓๒ คุกเก๊ผสมช็อกโกแลตชิพ และคุกเก๊ประกนครีมหลากหลาย พ.ศ. ๒๕๓๔ เวเฟอร์ “ทวินนี” พ.ศ. ๒๕๓๖ “มินิคุกเก๊” พ.ศ. ๒๕๓๗ และเวเฟอร์ “ไวลด์เลอว์สตี้ก์” พ.ศ. ๒๕๓๘

มิใช่เพียงแค่นั้น ความเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกลของคณะกรรมการบริษัท อันมีคุณสุรินทร์ นาพาฤกษ์ชาติ เป็นกรรมการผู้จัดการ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการขยายธุรกิจออกไปสู่ตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศอินโดจีน ดังนั้น เมื่อผู้บริหารของบริษัทได้จาก去 อังก์ ซึ่งเป็นบริษัทผลิตขนมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เดินทาง

มาเขียนชุมกิจการของบริษัทสยามร่วมมิตร “ได้เห็นกระบวนการผลิตและเครื่องมือที่ทันสมัย จึงขอร่วมลงทุนในการของบริษัทสยามร่วมมิตร โดยขอมีหุ้น ๓๐ เปอร์เซ็นต์

“...เราขอมีหุ้น ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ให้เราอีอหุ้นใหญ่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ และเป็นผู้ควบคุมการจัดการและการตลาด ด่วนเขาจะดูแลด้านการผลิต ทำวิจัย เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผสมและกระบวนการจึงตกลง โดยได้ คาดคะเนยังคงบริษัทขึ้นใหม่ ใช้ชื่อว่า “บริษัทธนา米-โตราโต้” จำกัด” เซ็นสัญญาガกันเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓...”

บริษัท ธนา米-โตราโต้ จำกัด เริ่มดำเนินกิจการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยซื้อที่ดินโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชัน ผลิตสินค้า ประเภทหมอนชนิดต่างๆ ได้แก่ ขนมอบกรอบ “อา拿ก้า” (ทำต่อจาก บริษัทสยามร่วมมิตร) ถ้วลันเตาอบกรอบ “สแน็คแจ็ค” มันฝรั้งอบกรอบ “พีโต้” ขนมอบกรอบ “บีน บีน” ข้าวโพดอบกรอบ “มา-อีส-สแน็ค” เป็นต้น

กิจการของบริษัทสยามร่วมมิตรขยายตัวอย่างรวดเร็ว ผลิตภัณฑ์ ทุกชนิดได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จากชุดเริ่มต้นที่มีพนักงานเพียง ๑๕ คน ในโรงงานที่ตั้งบนพื้นที่ ๕ ไร่เศษ มาถึงวันนี้ บริษัทสยามร่วมมิตร จำกัด มีพนักงานถึง ๘๐๐ คน มี เครื่องจักรที่ทันสมัย มีกำลังในการผลิตสูง เพื่อสนองความต้องการของ ตลาดในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศไทย เนื่องที่ ๕ ไร่เศษ น้อยเกินกว่าจะรองรับการขยายตัวอย่างรวดเร็วได้ บริษัท

สยามร่วมมิตร จำกัด จึงขยายฐานการผลิตไปยังเบตันคอมอุตสาหกรรม กับนิทรรศน์ จังหวัดปราจีนบุรี บนเนื้อที่กว่า ๕๓ ไร่ เพื่อขยายกำลังการ ผลิตทั้งสินค้าเดิม และการเพิ่มผลิตสินค้าใหม่ ให้เพียงพอกับความ ต้องการของตลาด

นับเป็นความสำเร็จอย่างดงาม ในเส้นทางสายธุรกิจที่ไม่เคยคาด กิตมาก่อน ถือเป็นแรงวัลชีวิตอันน่าภาคภูมิใจอย่างยิ่งอีกรางวัลหนึ่ง ของ อาจารย์สันน์ เกตุฑต

กับผู้บริหารบริษัทสหกรณ์ร่วมมิตร จำกัด

ဘางທາဘางစອນ ကັ້ນຄວາມກຽງຈ່າໃນຊືວິຕ

“...ຊືວິຕຄູກລືບິຕມາແລ້ວ ເມື່ອຄູກລືບິຕມາຍ່າງໄຮ ຈະທຳສິ່ງນີ້ໃຫ້ດີທີ່ສຸດ ວັ້ນັກພອ ແລ້ວຊືວິຕຈະເປັນສຸນ...”

ໃຫຍ້ 60 ປີ ທີ່ກ່າວຂຶ້ນທີ່ມີຄວາມສຸຂະພາບໃນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ ອີ່ວຍທີ່ຄວາມສຸຂະພາບໄດ້ພັກຜ່ອນ ມີຄວາມສຸຂອຍ່ກັບບ້ານ ທີ່ກ່າວກັນຄູກຫລານ ນອກເໜື້ອຈາກການເຂົ້າວັດປົງປົງຕິຮຽມທາງສາສນາ ແຕ່ສໍາຫວັນອາຈາຣຢັນນັ້ນ ເກຸຫຼຸທັດ ໄດ້ຮຳເລີກດຶງວ່າຍັດດັກລ່າວວ່າ

“...ຫລັງຈາກອາຍຸ 60 ແລ້ວ ດ້ວຍໃນທຳອະໄໄຕຕ່ອງກັນ ຈະຫດ້ວ່າ ຊືວິຕຈະອັນເຄົາ ດ້ວຍມັວແຕ່ອຍ່ກັບບ້ານ ເລື່ອງຫລານ ຄອງຕາຍເວົວ...”

ນ້ຳເສີຍທີ່ຍັງໜັດເຈັນຂອງອາຈາຣຢັນນັ້ນທີ່ຜ່ານວັນ 60 ປີ ມາຈນ 25 ປີ ລະ ວັນນີ້ ເປັນສິ່ງຍືນຍັນແລະພິສູງນີ້ໄດ້ເປັນອ່າຍືດີ ຊືວິຕຫລັງ 60 ປີ ຂອງອາຈາຣຢັນນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຊືວິຕທີ່ເຕີມໄປດ້ວຍຄວາມສຸຂ ເປັນຄວາມສຸຂ່ອງນອກຈາກຈະເປັນປະໂຍ່ນຕ່ອງສັກຄົມແລ້ວ ຍັງທຳໃຫ້ຄົນຮອບໜ້າງ ດັນໄກລ້ສືດ ເພື່ອນຝູ້ ແລະເພື່ອນວ່າມານ ຕດອດຈົນຜູ້ໄດ້ບັງຄັບບໍ່ໝາຍ ມີຄວາມສຸຂ ມີຄວາມອຸນ່ອນແລະຮົ່ນຮມຢັດາມໄປດ້ວຍ

“...ພມໄມ້ມີ່ອງວ່າຮະຫວ່າງວັນ ພມເປັນເພື່ອນໄດ້ກັບທຸກຄົນ ແລະທຸກວັນ ເພື່ອນຂອງພມອາຍຸດັ່ງແຕ່ 25 ປີ ໄປຈົນດຶງ 80 ກວ່າເທົ່າພມ...”

ສື່ຫນ້າຂອງອາຈາຣຢັນເຕີມໄປດ້ວຍຮອຍຍື້ນ ເມື່ອເອົ່ຍດຶງຂ້ອຄວາມໜ້າງດັນແລະເມື່ອດາມຄຶ້ນໂລກທັນໆຂອງອາຈາຣຢັນ ກໍໄດ້ຮັບຄຳດອບທີ່ໜັດເຈັນ

...แผนไม่มีช่องว่างระหว่างวัย...

กับผู้ร่วมงานอาชญาไม่ดึง 30 ...

กับเพื่อนในวัยไก่ล้าเกี๊ยงกัน ...

“กอล์ฟ” อีก กีฬาหนึ่งที่โปรดปราน ...

รางวัล HOLE IN ONE

“...ผู้พิพากษารับสิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา ขณะเดียวกัน ก็ชอบที่จะเรียนรู้โดยบังเอิญ ซึ่งเป็นโลกของคนรุ่นใหม่...”

“สิ่งใหม่ๆ” ที่อาจารย์บอกว่าพิพากษารับสิ่งใหม่ๆ ทางไม่หมายรวมถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์แล้ว จะเห็นได้ว่า อาจารย์สนั่นมีความ “ใหม่” และ “ทันสมัย” มาตั้งแต่หลายสิบปีที่ผ่านมา ในวัยและเวลาที่ควรจะพักผ่อน อาจารย์บอกว่า “ทุกวันนี้ ผู้พิพากษ์ต้องการออกกำลังกายด้วยการดูแลตัวเองให้มีสุข ไม่ใช่การพักผ่อนสำหรับผู้พิพากษา ไม่ใช่เครียด ดันตรีและเสียงเพลง ช่วยให้ผู้พิพากษามีความสุข...”

อาจารย์สนั่น มีได้ขอบเนินพาดครีบรือเสียงเพลงเท่านั้น หากยังชอบร้องเพลงเป็นชีวิตจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงของสุนทราภรณ์ อาจารย์ร้องได้เกือบทุกเพลง

“...ชอบร้องเพลงมาตั้งแต่เด็กๆ ยิ่งตอนหนุ่มๆ ที่ทำงานในกรุงเทพฯ ออกไปฟังเพลงตามในที่ลับบันบอง เสียงเพลงชื่นชันเข้าไปในสายเลือด จนกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของผม นอกจากกีฬาที่ผู้พิพากษารับเป็นชีวิตจิตใจ...”

เมื่อพูดถึงเรื่องกีฬา อาจารย์บอกว่า “ระยะหลังๆ นี้ เปิดใจมาก เล่นกอล์ฟแทนการวิ่ง” อาจารย์สนั่น พูดด้วยน้ำเสียงปกติ จนอดคิดไม่ได้ว่า อาจารย์คงเล่นกอล์ฟเพื่อออกกำลังกายเท่านั้น แต่เมื่อได้เห็นถ่ายร่างวัลชนะเลิกกอล์ฟประเภทต่างๆ ที่ตั้งโชว์เรียงรายอยู่เต็มตู้ในห้องทำงาน จึงรู้ว่าไม่ใช่ กลยุทธ์ความรู้สึกใหม่เกิดขึ้นแทนว่า อาจารย์สนั่น

ไม่ใช่ผู้ที่ทำอะไรเพียงเพื่อเล่นๆ หรือสนุกชั่วครั้งชั่วคราว แต่เป็นคนที่เมื่อทำอะไรก็ตาม จะทำด้วยความตั้งใจและทำได้ดีอีกด้วย

สำหรับเครื่องดื่มประเภท “ไวน์” ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน อาจารย์สันน์เล่าไว้

“...ผมดื่มไวน์มาตั้งแต่หนุ่มๆ ไม่ได้ดื่มจน麻木หรืออะไรมาก การดื่มไวน์นี้ ถ้ารู้จักดื่มให้พอดีจะเป็นการดีต่อสุขภาพ อาหารก็เหมือนกัน เลือกกินอาหารที่มีประโยชน์...”

ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจอะไรสำหรับผู้ที่ได้พบเห็นอาจารย์สันน์ในทุกวันนี้ อาจารย์ยังแข็งแรง สดชื่น แจ่มใส พร้อมที่จะใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขตลอดเวลา

“...ผมมีเพื่อนหลายคน มีสังคมหลายที่ การเปลี่ยนบรรยากาศไปที่ไหนก็ทำให้รู้สึกว่าไม่จำเจ ไม่น่าเบื่อ...”

อาจารย์สันน์ เป็นคนมองโลกในแง่ดีเสมอมา อาจารย์มีความสุขกับการให้ มีความสุขกับการทำบุญ สร้างกุศล มีความสุขกับธรรมชาติ อาจารย์สร้างงาน เพื่อต้องการสร้างคน อาจารย์ทำบุญโดยการสร้างวัด ซึ่งนอกจากเพื่อทำบุญบำรุงพระพุทธศาสนาแล้ว การสร้างวัดในความคิดของอาจารย์ จะส่งผลไปถึงเยาวชนของชาติตัวอย่าง

“...วัดในต่างจังหวัด จะมีโรงเรียนอยู่ในวัดด้วย พอกำบุญให้วัดก็

ต้องนึกถึงโรงเรียนไปพร้อมกัน การสร้างวัดซึ่งเป็นการสร้างโรงเรียนไปในตัว...”

อาจารย์สนั่นทำบุญมาตั้งแต่รับราชการ วัดที่อาจารย์ไปทำบุญสร้างถาวรวัตถุไว้มากๆ ได้แก่ วัดต้นโพคหลวง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ วัดศรีดอนมูล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ วัดคลองพัฒนา อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดปราจีนบุรี

“...ที่วัดต้นโพคหลวง ผนไปสร้างกุฎิสงฆ์ หอระฆัง ศาลาการเปรียญ โรงครัว ห้องน้ำ รั้วรอบวัด ซึ่งเดินไม่มี และที่มีกีฬากลางหักพังที่วัดศรีดอนมูล ผนสมทบทุนสร้างศาลาแบบล้านนาด้วยไม้สักล้วนๆ ส่วนวัดคลองพัฒนา ผนสร้างโบสถ์ กุฎิสงฆ์ ศาลา และหาดูปกรณ์การเรียน การสอนให้โรงเรียนของวัด ผนมีความสุขที่ได้ทำบุญ ได้ทำบุญบำรุงพระพุทธศาสนา และได้มีโอกาสสนับสนุนการศึกษาไปพร้อมกัน...”

สีหน้าของอาจารย์สนั่นนิ่มเอิน บ่งบอกถึงความสุข ก่อนที่จะกล่าวด้วยน้ำเสียงราบรื่นต่อไป

“ผนบวชที่วัดราชชาธิวาส ๓ พรรษา ไม่ได้มีครบรังคับให้บวช แต่ประเพณีไทยทำให้ผนมอยากบวช และทางราชการก็ให้โอกาสข้าราชการชายลานบวชได้ถึง ๓ เดือนอยู่แล้ว การบวชทำให้จิตใจสงบ សบาย ผนได้อะไรหลายๆ อย่างจากการบวช พอดีกแล้วยังนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้ด้วย”

สำหรับการทำงาน หรือทำอะไรก็ตาม ย่อมประสบปัญหา บางปัญหาเกิดขึ้นได้โดยง่าย แต่บางปัญหา แก้ไขยาก ถ้าปัญหาได้แก้ไขไม่ได้ อาจารย์จะทำอย่างไร อาจารย์สนั่นตอบสั้นๆ

“ถ้าแก้ไม่ได้จริงๆ ก็ต้องปลง”

ความสุขอีกอย่างหนึ่งของอาจารย์สนั่น ที่ประจักษ์ชัดในสายตา และความรู้สึกของผู้คนที่ได้รู้จักท่าน คือ การเป็นผู้รักธรรมชาติ รักต้นไม้ เป็นชีวิตจิตใจ มิใช่วรักหรือชอบ เพราะเป็นสิ่งมีชีวิตที่สวยงามหรือให้ดอก ออกผล อาจารย์รักและมีความสุขตั้งแต่ลงมือปลูก พรวนิดนิดน้ำ ตกแต่ง กิ่งก้าน ตลอดจนเฝ้าดูการเจริญเติบโตของงาน ไม่ผิดอะไรกับการดูแล ลูกหลาน ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่บ้านพักที่ พัทยา และบ้านพักที่เชียงใหม่ ซึ่งมีชื่อไปเราะว่า “บ้านบูสร้าง” และ “บ้านดาวลูก” บ้านหั้งสองหลังปลูกบนพื้นที่ประมาณหลังละ ๒๔ ไร่ จากพื้นที่ทั้งหมดเกือบ ๒๐๐ ไร่ ซึ่งคุณสมศรี ลักษณพิพัฒน์ ซื้อไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ เชิงดอยอินทนนท์ เนื้อที่เกือบ ๒๐๐ ไร่ จึงได้รับการขนานนามว่า “อินทนนท์วัดเดียร์”

“อินทนนท์วัดเดียร์” ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ ๖๘ กิโลเมตร ไปทางอำเภอหางดง ผ่านอำเภอสันป่าตอง ตรงไปอำเภอ จอมทอง ก่อนถึงอำเภอจอมทอง จะมีถนนแยกไปน้ำตกแม่ยะ และน้ำตกแม่กลาง เป็นระยะทางประมาณ ๙ กิโลเมตร และก่อนถึงน้ำตกแม่กลาง ๗ กิโลเมตรที่ ๓ จะมีทางแยกเข้า “อินทนนท์วัดเดียร์” ไร่ อันสวยงามซึ่ง ตกแต่งและควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดด้วยตัวของอาจารย์เอง ในเนื้อที่เกือบ

สองร้อยไร่ มีทะเบียน ๒ แห่งไม่ใหญ่นัก มีถนนตัดลดเลี้ยวไปตามพื้นที่ สูงบ้างต่ำบ้าง สองฟากถนนเต็มไปด้วยพระรามไม้นานาชนิด หั้งไม้ดอกไม้ใบ ไม้ผล และไม้ยืนต้น โดยรอบพื้นที่ทั้งหมด จะถูกโอบล้อมด้วย บุนเขาและมีลำธารไหลผ่าน

อาจารย์สนั่นเล่าถึง “อินทนนท์วัลเดอร์” และบ้าน “ปู่สร้าง” กับ บ้าน “ตาปู่กู” ด้วยสีหน้าที่บ่งบอกถึงความสุข และความผูกพันกับ สถานที่นี้

“...ตอนที่แตร์ซึ่งที่บังเป็นที่ลุ่มๆ ตอนๆ อยู่ จึงได้ปรับปรุงที่ ตัด เป็นถนน และบุดทำเป็นทะเบียน ๒ แห่ง โดยจ้างคนงานชึ้นเป็นคนใน พื้นที่นั้น ผสมเลือกเอาแปลงที่อยู่สูงที่สุด ปลูกบ้าน ชื่อบ้าน “ปู่สร้าง” ตัด ลงไปติดกับทะเบียน ปลูกเป็นกระหอมแบบนาวนเรีย ชื่อบ้าน “ตาปู่กู” เพราะผสมมีทั้งหวานปู่และหวานตา บ้านทั้งสองหลังห่างกันประมาณ ๑๕๐ เมตร เชื่อมถึงกันด้วยถนนสายสั้นๆ และมีทุ่งบัวต่องอยู่ระหว่างกลาง เวลาผมไปพักผ่อน ผมก็จะพักที่บ้าน “ปู่สร้าง” ผสมลงมือปลูกต้นไม้เกือบ ทั้งหมดด้วยตัวเอง ถนนทุกสายที่ตัดเข้าสิ่งตัวบ้าน จะมีต้นไม้ใหญ่เรียงราย ต่อเนื่องกัน แต่ละสายจะเป็นต้นไม้ที่ไม่ซ้ำกัน เช่น จากซุ้มทางเข้าไว้ จะ ปลูกต้นคูน หรือที่เรียกว่า ราชพฤกษ์ ทั้งสาย ถนนสายอื่นแต่ละสายก็เป็น ทางนกยูง กับปีบุกษ์ ตะแบก นนทรี เป็นต้น ไม้เหล่านี้เป็นไม้ใหญ่ nok ja ka jah ให้ร่มเงาแล้ว ยังมีดอกสีสวยด้วย...”

ภาพความสวยงามของต้นไม้ใหญ่ที่มีดอกหลากหลายสีต่างกันไปตาม ชนิดของต้นไม้ ปรากฏขึ้นในความรู้สึกของผู้สัมภาษณ์อย่างชัดเจนไปด้วย

อาจารย์เล่าต่อไป

“...รอนๆ บริเวณบ้าน ปลูกต้นไม้ไทย ไม้ท่างเหนือ เช่น เอื้องตาเหิน และเอื้องต่างๆ กับไม้ในวรรณคดี มีราตรี ราชาวดี แก้ว ชมนະนาด จำปี จำปา พวงทอง พวงนา ก พวงเงิน พวงคราม พวงแสด เป็นต้น ส่วนกุหลาบจะปลูกไว้เป็นหย่อม กุหลาบที่นั่นดอกใหญ่ ก้านแข็ง เพราะอากาศเย็น นอกจากนี้ก็มีเพื่องฟ้าหลาภสีจำนวนมาก สำหรับบัวตองนั้น ผสมปลูกไว้ระหว่างบ้านตากปลูก กับบ้านปูสร้าง คุณเคยเห็นดอกบัวตอง ไหม...” เมื่อได้รับคำตอบว่า “เคยได้ยินแต่ชื่อ” อาจารย์ก็ให้ความรู้และความสวยงามของบัวตองทันที

“...ต้นบัวตองสูงประมาณ ๒ เมตร เป็นไม้ล้มลุก ดอกสีเหลือง จะบานพร้อมกันเหมือนจะต้อนรับฤดูหนาวในเดือนพฤษภาคม-ธันวาคม ดอกบัวตองจะบานเหลืองสะพรั่งเป็นเวลานานประมาณเดือนกว่าๆ แล้วจะโรย เรายังทึ่งระยะให้ดอกร่วงจนหมดแล้วก่อติดกัน การตัด ต้องตัดกลางต้น แล้วนำไปปักขยายพันธุ์ต่อไป ซึ่งจะอยู่ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม กิ่งใหม่จะเติบโตในเวลา ๓-๔ เดือน ต้นจะแข็งแรง สมบูรณ์ เติมที่ในหน้าฝนก็อสิงหาคม กันยายน ถึงตุลาคม จากนั้น ก็ออกดอกรับฤดูหนาวใหม่ ในเดือนพฤษภาคมต่อไป คุณไม่ต้องเดินทางไปปูดึงแม่ร่องสอน ดูที่บ้านผมก็ได้...”

อาจารย์สนั่นเมื่อความรู้เรื่องต้นไม้อ讶งละเอียด ทั้งๆ ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพทำสวนดอกไม้ หรือจบการศึกษาทางด้านนั้น และด้วยความรักในธรรมชาติ ประกอบกับต้องการอนุรักษ์ไว้ ต้นไม้ทุกต้นจึงได้รับ

การดูแล เอ่าใจส่อย่างดีจากอาจารย์

นอกจากไม่ดอกไม้ประดับแล้ว อาจารย์สนั่นยังปลูกไม้ผล เช่น ลำไย ซึ่งเป็นผลไม้ทางเหนือ นอกจากนั้น ยังปลูกมะม่วงพันธุ์ต่างๆ อีกด้วย อาจารย์จะใช้เนื้อที่ทุกตารางนิวให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด

“...ในบริเวณที่ว่างระหว่างต้นลำไย ผมทำไร่ ปลูกถั่วเหลืองไว้ และกำลังจะปลูกข้าวโพด กับสตรอเบอร์รี่ ลำไยที่ปลูกไว้โดยเดิมที่แล้ว ปีนี้คงเก็บได้...”

เมื่อถามถึงคุณงานที่มาช่วยดูแล ว่าเมื่อมีเนื้อที่และต้นไม้มากขนาดนี้ จะต้องใช้คนดูแลมากแค่ไหน อาจารย์ตอบว่า “ประมาณ ๓๐ คน และเป็นคนพื้นเมืองที่นั่นทั้งหมด...”

“อินทนนท์วัดเลี้ยย์” กระจางชัดในความรู้สึก และไม่ส่งสัญญาณว่า ทำไม อาจารย์สนั่น จึงรักและผูกพัน ขนาดไปพักผ่อนที่นั่นแทนทุกอาทิตย์ ทั้งนี้ เพราะแรงกาย แรงใจ และหาดแห่งส่วนหนึ่งของอาจารย์ อยู่ที่ อินทนนท์วัดเลี้ยย์นั่นเอง

อาจารย์สนั่น เป็นผู้ที่ถ้าใครได้อยู่ใกล้หรือได้ทำงานด้วย จะรู้สึก อบอุ่นสบายใจ เมื่อครั้งที่อาจารย์ทำงานรับราชการ นอกจากนายหรือผู้บังคับบัญชารักแล้ว เพื่อนร่วมงานและลูกน้องรัก เมื่อทำธุรกิจส่วนตัว ก็เช่นเดียวกัน ถึงจะไม่มีนายหรือผู้บังคับบัญชา แต่มีเพื่อนร่วมงาน มีลูกน้องเป็นจำนวนมาก ที่ไม่เพียงแต่รักในตัวอาจารย์ หากเขาเหล่านั้นยัง

เคารพ ศรัทธา และเชื่อมั่นอีกด้วย ที่เป็นเช่นนั้น คงเป็นเพราะ

“...ผู้ให้เกียรติและให้ความสำคัญกับคนทุกระดับ...”

อาจารย์สนั่น นับได้ว่าเป็นผู้มีรสนิยมดี ทั้งในเรื่องของการแต่งกาย การรับประทานอาหาร และการใช้ชีวิตทั่วๆไปอย่างคนทันสมัย ทั้งๆ ที่ อาจารย์ใช้ชีวิตอยู่ต่างจังหวัด กลุ่กกลืออยู่กับชาวบ้านนับลิบปี และอยู่ในเครื่องแบบข้าราชการเกือบตลอดเวลา ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า อาจารย์ ชอบเรียนรู้ และพร้อมที่จะรับสิ่งใหม่ๆ ของคนยุคใหม่ก็เป็นได้ อาจารย์ สนั่นกล่าวเสริมว่า

“...อาจเป็นเพราะมีเพื่อนสนิทเป็นนักเรียนนอกห้อง คน ทำให้รับเอาความเป็นนักเรียนนอกห้องเข้าโดยไม่ตั้งใจ แต่ผมก็ไปค่า่งประเทศบ่อย ตั้งแต่สมัยรับราชการ ยิ่งมาระยะหลัง ถูกทั้งสองคนเปิดบริษัท นำเที่ยวต่างประเทศ ทำให้มีโอกาสไปค่า่งประเทศได้บ่อยขึ้น ไม่ได้ไปดูงานหรือไปทำงานเหมือนเมื่อกรั้งรับราชการ แต่ไปเที่ยวจริงๆ ไปพักผ่อน ได้รู้ได้เห็นสิ่งแปลกใหม่ และลิ้งสวยๆ งามๆ ผู้ถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นกำไรชีวิต...”

เมื่อคำพูดของอาจารย์ท้าความไปถึงการทำงาน อดที่จะสงสัยไม่ได้ว่า ทำไม่ครั้งแรกในชีวิตของการทำงาน อาจารย์จึงวางอนาคตตัวเอง ว่า จะเป็นผู้พิพากษา อาจารย์สนั่นตอบโดยไม่ต้องใช้เวลาคิด เหมือนกับความรู้สึกนั้นยังคงอยู่ในหัวใจตลอดเวลา แม้ว่าจะล่วงเลยไปแล้วกว่า ๖๐ ปี

“...ผู้รู้สึกว่า การเป็นผู้พิพากยานั้น มีเกียรติ เป็นที่น่าศรัทธา คนเป็นผู้พิพากย่าจะต้องสุขุม รอบคอบ และยุติธรรม แต่เมื่อชีวิตต้อง หักเหไปเป็นอย่างอื่น ผู้ก็ไม่เสียใจ ชีวิตถูกลิขิตมาให้เป็นอย่างนั้น ผู้ เชื่อว่าพระมหาลิขิตมีจริง เมื่อถูกลิขิตมาอย่างไร จงทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุด อย่า ทะเยอทะยานจนลืมตัว ให้รู้จัก “พอ” แล้วชีวิตจะเป็นสุข...”

อาจารย์ย้ำคำว่า “พอ” ด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม และเมื่อถามถึงการ ใช้ชีวิตในต่างจังหวัดโดยเฉพาะที่ภาคอีสาน เมื่อครั้งไปรับราชการเป็น ผู้ตรวจสอบบรรพกาจราภัย ว่าได้ประสบการณ์อะไรบ้าง ก็ได้รับคำตอบว่า

“...จากคนที่ทำอะไรไม่เป็นเลย เพราะมีคนทำให้ตลอด เมื่อถึง เวลาันนี้เราต้องทำเองทุกอย่าง ไม่มีใครมาทำให้ ซึ่งก็เด็กกับตัวเอง สามารถ ช่วยเหลือตัวเองได้ ความยากลำบากทำให้คนเราแข็งแกร่ง ต้องตัดสินใจ เองและแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ทั้งปัญหาที่เกิดกับตัวเราและปัญหาของผู้อื่น เมื่อแก้ปัญหาของเราราได้หรือช่วยคนอื่นได้ เรา ก็จะสนับนิ้ว และมีความสุข ประสบการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านอยู่ต่างจังหวัด นับได้ว่าเป็น ประสบการณ์ที่มีค่าสำหรับผม...”

อาจารย์สนับนั่นรำลึกถึงประสบการณ์ในอดีตอย่างสุดซึ้น สีหน้ามี ความสุข เมื่อพูดถึงการช่วยเหลือหรือการทำให้คนอื่นมีความสุข อาจารย์ ไม่ชอบเก็บความสุขไว้คนเดียว อาจารย์อยากให้ และอยากเห็นคนอื่นมี ความสุขและมีชีวิตที่ดี อาจารย์ยืนยันความรู้สึกนั้นด้วยน้ำเสียงแจ่มใส สีหน้าเปี่ยมด้วยรอยยิ้ม ท่าทางของอาจารย์มีความสุขจริงๆ

“...ตอนผมเรียนชั้นมัธยมปลาย ผมได้เงินไปโรงเรียนวันละ ๕๐ สถานก์ ซึ่งเยอะมากในสมัยนั้น พอจะเลี้ยงหัวก粮 วันเพื่อนทุกวัน หัวงานละ ๓ สถานก์ พอเลี้ยงเพื่อนได้หลักคนเลย...”

จากเด็กหนุ่มอายุ ๑๗-๑๙ ปีในเวลาหนึ่น ผ่านเป็นวัยผู้ใหญ่ วัยทำงาน ล่วงเลยมาถึงวัย ๔๗ ปี ณ วันนี้ อาจารย์สันนิเกียร์มีความสุข กับการให้ และการได้ให้กับคนอื่น มีความสุขอย่างไม่เปลี่ยนแปลง

สำหรับความรู้สึกและความคาดหวัง กับบุตรของท่านทั้งสองคน ก็คือ คุณณรงค์ และคุณสมศรี อาจารย์สันนิษัทขอความรู้สึกให้ฟังว่า

“...กับถูกๆ ไม่เคยมั่นคงว่าอย่างให้เป็นอะไร แต่อย่างให้ถูกเรียน ให้สูงที่สุดเท่าที่เข้าใจได้” อาจารย์สันนิเสียนไปสักครู่ ก่อนที่จะเอ่ย ต่อไป “ด้วยความมองเรียนน้อย ต้องออกไปทำงานต่างจังหวัด ไม่มีโอกาสได้ เรียนต่อ จึงอย่างให้ถูกเรียนมากๆ ทุกวันนี้ก็ประสบความสำเร็จทั้งสองคน ด้วยมีถูก ๒ คน ชื่อ ตูน กับ ติม แต่ว่าก็มี ๒ คน ชื่อ แพร กับ วาว เป็นหวานน้ำกับหวานตาที่เป็นความสุขและความชื่นใจ อีกส่วนหนึ่งของ ชีวิตผม...”

ກໍານຸ້ມຳຊົງພະພູກອສາສນາ

สร้างໃນສຕໍ ວັດດັນໄຊຄກລວງ

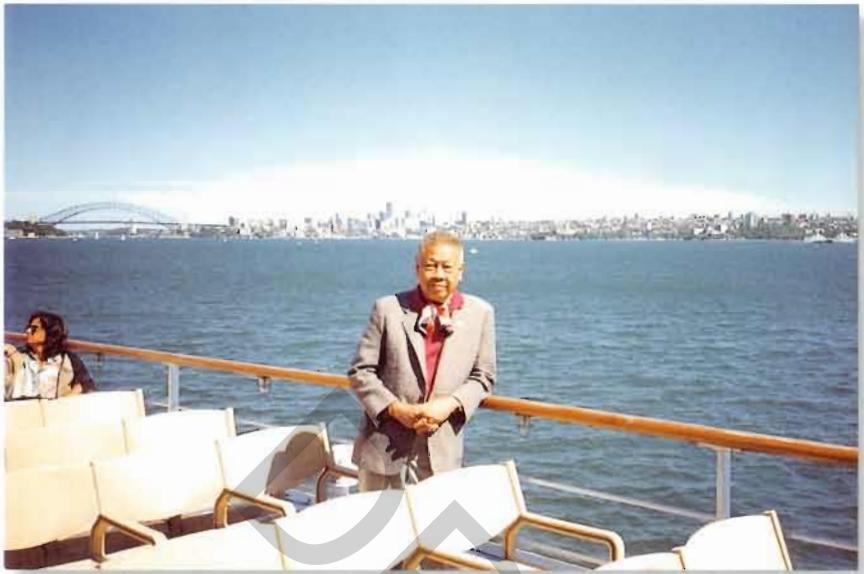

ວາງສຶລາຖຸກຍໍ ສາລາກາຮເປົ້ອງບູນ

การเดินทางท่องเที่ยวทำให้ได้พบเห็นสิ่งใหม่ๆ...ถือเป็นกำไรชีวิต

บทสรุปของความสำเร็จ และ ที่สุดของความภาคภูมิใจ

ชีวิตการทำงานในกระทรวงยุติธรรม และกระทรวงการคลัง ของ อาจารย์สนั่น เกตุทัด เริ่มตั้งแต่ตำแหน่งเสมียนขันตัน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๘ ขึ้นเป็นประจำแผนก หัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง นิติกรพิเศษ ผู้อำนวยการกอง จากนั้น เป็นรองอธิบดี กรมสรรพากร อธิบดีกรมธนารักษ์ อธิบดีกรมคุลการ จนเป็นปลัดกระทรวง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ อันเป็น ตำแหน่งที่ข้าราชการทุกคนไฟฝัน เนื่องจากเป็นตำแหน่งสูงสุดของการ เป็นข้าราชการประจำ กล่าวได้ว่า อาจารย์สนั่น เกตุทัด เป็นผู้หนึ่งซึ่งมี ประสบการณ์ในการทำงานสูง ได้รับการยอมรับจากบุคคลทั้งในวงการ และ นอกวงการอย่างกว้างขวาง

ตลอดระยะเวลาเกือบ ๔๐ ปีของชีวิตการทำงาน ย่อมเป็นบท พิสูจน์ให้เห็นได้เป็นอย่างดี

เมื่อเป็นรองอธิบดีกรมสรรพากร

“...กรมสรรพากร เป็นกรมที่ต้องควบคุม ดูแลเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร เป็นงานที่ยุ่งยาก มีปัญหาระดับข้อกฎหมายภาษีอากรที่ต้องตอบ ข้อหารืออยู่ทุกวัน ภาษีที่ต้องจัดเก็บมีหลายประเภท ผู้ที่จะต้องเสียภาษีมี จำนวนมาก จำนวนภาษีที่เก็บก็มากตาม และเป็นการยากที่จะติดตามจัด เก็บภาษีให้ได้ครบถ้วน เนื่องจากมีคนอึกจำนวนไม่น้อยที่เคยหลอกเลี้ยง ภาษี บริษัทงานของกรมนี้ มีมากกว่าทุกกรมในกระทรวง ต้องมีความ รับผิดชอบสูง เพราะฉะนั้น งานของกรมนี้จึงเป็นงานที่ต้องทำอย่าง เห็นด้วยโดยตลอดทั้งปี...”

ทั้งๆ ที่อาจารย์บอกว่า เป็นงานที่เห็นด้วยและต้องใช้ความรับผิดชอบสูง แต่เมื่อย้อนกลับมาดูระยะเวลาที่ทำงานในกรมนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๘๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๑ จะเห็นได้ว่าอาจารย์สนับน้ำทำงานในกรมสรรพกิจ นานเกือบ ๓๐ ปี

เมื่อเป็นอธิบดีกรมธนารักษ์

“...กรมธนารักษ์ เป็นกรมที่ทำงานสบาย งานของกรมธนารักษ์ เป็นงานที่เรียบง่าย ดูแลง่าย เพราะทรัพย์สินส่วนใหญ่ เป็นอสังหาริมทรัพย์ ที่ให้เช่า และมีระบบจัดเก็บค่าเช่าที่ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องเห็นด้วยและขออะไร เมื่อผมเข้ามารับตำแหน่งอธิบดี ผมได้ขยายงานออกไปยังต่างจังหวัดทุกจังหวัด โดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ประจำอยู่ทุกจังหวัด ซึ่งแต่ก่อน งานของกรมธนารักษ์ได้ฝากไว้กับกรมสรรพกิจ เมื่อมีเจ้าหน้าที่ของกรมธนารักษ์ประจำอยู่ทุกจังหวัดแล้ว เจ้าหน้าที่ก็สามารถดูแล ขยายงาน ก่อสร้างอาคารไว้ให้เช่า และปรับปรุงอัตราค่าเช่าให้สูงขึ้นตามความเป็นธรรมได้ สำหรับการผลิตหรือภูมิภาค ก็ต้องผลิตเพิ่มขึ้นให้พอกับ การหมุนเวียนใช้ในตลาด แต่ก็เป็นงานที่ต้องใช้ฝีมือ ปัญหานี้ค่อยมีอะไร เมื่อระบบงานดี คนทำงานทำตามระบบ ปัญหาก็ไม่เกิด งานที่นี่จึงไม่มีปัญหา...”

อาจารย์สนับน้ำใช้เวลาทำงานในตำแหน่งอธิบดีกรมธนารักษ์ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๕ รวมระยะเวลาเกือบ ๔ ปี

เมื่อเป็นอธิบดีกรมศุลกากร

“...กรมศุลกากร เป็นกรมที่ต้องดูแลและความคุณเกี่ยวกับการจัด
เก็บภาษีสินค้านำเข้า และสินค้าส่งออกบางชนิด แต่ก็ง่ายกว่างานของกรม
สรรพากร เพราะเก็บตามประเภทและชนิดของสินค้า ซึ่งได้มีการกำหนด
อัตราการเก็บไว้แน่นอนชัดเจนแล้ว ผู้เสียภาษีก็รับเรื่องจะไปเสียให้เสร็จเร็วๆ
เพื่อจะได้นำสินค้าออกมายาวยได้ หรือส่งสินค้าออกไปได้เร็วๆ เข้าหน้าที่
ศุลกากรไม่ต้องวิ่งไปตามเก็บภาษีจากผู้มีหน้าที่เสียอย่างภาษีอากรของกรม
สรรพากร แต่งานของกรมศุลกากรนี้ จะหนักไปทางด้านการปราบปรามผู้
ลักลอบนำสินค้าเข้า หรือส่งออกโดยไม่ยอมเสียภาษี เป็นงานที่ต้องเสียง
อันตราย คล้ายๆ งานตำรวจนัด ต้องมีสายสืบ มีการติดตาม ต้องประทับน้ำ
ผู้ลักลอบหนีภาษี บางครั้งต้องยิงต่อสู้กัน ถ้าเครื่องมือไม่ทันสมัย ก็จะติด
ตามจับกุมไม่ได้ ทำงานที่กรมนี้ เคยถูกบุกร้างโทรศัพท์จะเอาชีวิตบอยๆ...”

อาจารย์สนั่น เป็นอธิบดีกรมศุลกากรอยู่ก่อน ๒ ปี หลังจากนั้น
ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่ง ปลัดกระทรวง
การคลัง ในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

นอกจากทั้งสามกรมที่อาจารย์สนั่นได้เข้าไปมีบทบาทในการบริหาร
แล้ว ยังมีกรมอื่นๆ ที่ท่านจะต้องดูแลรับผิดชอบเมื่อดำรงตำแหน่งปลัด
กระทรวง ดังนั้น เมื่อถามถึงรายได้จากการเก็บภาษีที่เข้ารัฐ ท่านบอกว่า

“...ในระยะเวลาที่ผ่านมาที่รับราชการอยู่ กรมสรรพากรเป็นกรมที่มีราย
ได้จากการจัดเก็บภาษีอากรสูงเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ กรมศุลกากร
และอันดับที่สามได้แก่ กรมสรรพสามิต...”

หลักของความสำเร็จ

เมื่อถ้าถึงหลักในการทำงาน ว่ามีหลักอย่างไรที่ทำให้ท่านได้ก้าวไปสู่ตำแหน่งสูงสุดของการเป็นข้าราชการประจำ ได้รับคำตอบสนับฯ แต่ได้ใจความชัดเจน

“...เมื่อเป็นผู้ได้บังคับบัญชา เป็นผู้ปฏิบัติ เป็นผู้ทำงาน ต้องทุ่มเทให้กับงาน รับผิดชอบต่องาน และจริงจังกับงานนั้น ที่สำคัญอีกอย่างคือ ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต และเมื่อเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นผู้บริหาร เป็นผู้ปกครองคน ต้องให้ความเป็นธรรมกับทุกคน ให้การช่วยเหลือทุกคนที่เดือดร้อนเท่าที่จะช่วยได้ นอกจากนี้ ต้องให้ความรู้เรื่องงานกับทุกคน เสมือนเป็นครุกับลูกศิษย์...”

ที่สุดของความภาคภูมิใจ

ต่อคำถ้าสุดท้ายว่า ในช่วงชีวิตของอาจารย์จนถึงขณะนี้ มีเหตุการณ์อะไรที่ทำให้อาจารย์เกิดความยินดี และภาคภูมิใจเป็นที่สุด ได้รับคำตอบว่า

“...ผมมีความภาคภูมิใจเป็นที่สุดอยู่หลายเรื่อง เรื่องที่ ๑ ผมสอนธรรมศาสตร์บัณฑิตได้เป็นอันดับหนึ่งทั่วประเทศ เรื่องที่ ๒ ผมได้สมรสกับคุณสัจจา จันทร์วนิช เรื่องที่ ๓ ผมได้รับตำแหน่งสูงสุดในราชการคือตำแหน่งปลัดกระทรวง ซึ่งตั้งต้นมาจากการตำแหน่งต่ำสุดคือเสนาธิการ เงินเดือน ๒๐ บาท และเรื่องที่ ๔ ผมกับอาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์ สามารถร่วมกันก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้เป็นผลสำเร็จ...”

ณ วันนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ชีวิตของอาจารย์สนั่น เกตุทัต เป็นชีวิตที่เพียบพร้อมทุกด้าน เป็นชีวิตที่มีคุณค่า และเป็นผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า เป็นผู้ประสบความสำเร็jinแบบทุกเรื่องที่ตัดสินใจทำ แม้จะต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคบ้าง ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติธรรมชาติของมนุษย์ อาจารย์สนั่น ยืนยันด้วยถ้อยคำสั้นๆ ชัดเจน

“...๘๓ ปี ทุกวันนี้ เป็นชีวิตที่พอใช้เหลือเกิน...”

อุปนายกสภา กับกรรมการสภามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ให้ความสำคัญกับการสัมมนา

มีความสุขกับการร้องเพลง

ព័ត៌មានអនុញ្ញាតក្រោរ ២០០ វិវឌ្ឍប្រើប្រាស់ ក្នុងការរក្សាទេដី
និងបញ្ជាផ្ទៃទូទៅ ធម៌និងប្រាក់ ក្នុងការរក្សាទេដី
ត្រូវបានរំលែកដោយគ្រប់ និងរំលែកជាប្រាក់ ក្នុងការរក្សាទេដី
ត្រូវបានរំលែកដោយគ្រប់ និងរំលែកជាប្រាក់ ក្នុងការរក្សាទេដី
ត្រូវបានរំលែកដោយគ្រប់ និងរំលែកជាប្រាក់ ក្នុងការរក្សាទេដី

ត្រូវបានរំលែកដោយគ្រប់ និងរំលែកជាប្រាក់ ក្នុងការរក្សាទេដី
“ប្រជាធិបតេយ្យ” ត្រូវបានរំលែកដោយគ្រប់ និងរំលែកជាប្រាក់ ក្នុងការរក្សាទេដី
ត្រូវបានរំលែកដោយគ្រប់ និងរំលែកជាប្រាក់ ក្នុងការរក្សាទេដី
ត្រូវបានរំលែកដោយគ្រប់ និងរំលែកជាប្រាក់ ក្នុងការរក្សាទេដី

“บ้านปูสร้าง”
สถาปัตยกรรมกลุ่มเรือนไทยล้านนา

น้ำยาดหรือเชิงชายแกะสลักทั้งสองด้าน

ส่วนหนึ่งของธรรมชาติ บริเวณ
“บ้านปูสร้าง”

“บ้านตาปู่กู”
กระท่อมทรงนาวาเรีย

.... ๔๗ ปี ทุกวันนี้ เป็นชีวิตที่พอใจเหลือเกิน ...

วันวิ่งลีก อาจารย์สันนิช เกดุท็อต

15 มีนาคม 2549

บรรณานิพัตต์งานเขียนของอาจารย์สันน์ เกตุทัต และผลงานที่เกี่ยวข้อง

84 ปี อาจารย์สันน์ เกตุทัต : ได้รับเงาแห่งความรัก 14 กรกฎาคม 2542. ม.ป.ท : ม.ป.พ., [254-].

รวมข้อเขียนของบุคคลใกล้ชิด เขียนแทนความรักที่มีต่ออาจารย์สันน์ เกตุทัต นายกสภามหาวิทยาลัยธุรกิจบันทึกดี และผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทึกดี เนื่องในวาระที่อาจารย์สันน์ เกตุทัต มีอายุครบ 7 รอบ.

มนพาป วรยิ่งยง. "ประวัติ อาจารย์สันน์ เกตุทัต." วารสาร มอญ. สื่อสัมพันธ์ 5,34 (ม.ค.-เม.ย. 2548) 7.

กล่าวถึงประวัติอาจารย์สันน์ เกตุทัต ทั้งทางด้านครอบครัว การศึกษาและการทำงาน

สันน์ เกตุทัต. 83 วรรณวาร สนั่น เกตุทัต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบันทึกดี, 2540.

จัดทำขึ้นเนื่องในโอกาสที่อาจารย์สันน์ เกตุทัต มีอายุครบ 83 ปี ในวันที่ 14 กรกฎาคม 2540 มีเนื้อหา เกี่ยวกับ ประวัติและผลงานจากการสัมภาษณ์ของท่านอาจารย์สันน์ เกตุทัต ข้อเขียนที่กล่าวถึงอาจารย์สันน์ เกตุทัตในแง่มุมต่างๆ โดยผู้เขียนซึ่งเคยเป็นผู้ช่วยให้บัณฑิตบัญชาที่กระทรวงการคลัง ผู้ร่วมงานในอดีตและปัจจุบัน กรรมการสภาและผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทึกดี บุตรธิดาและญาติสนิทของท่าน

การภาควิชาการ. พระนคร : ม.บ.พ., 2510.

การภาควิชาการ. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513.

การภาควิชาการ. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน., 2511.

จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางการสอนนักศึกษา คณภาพนิยมศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ มีเนื้อหาเฉพาะภาคภาษาไทยการตามประมวลรัษฎากรท่านนั้น และโดยเหตุที่ประมวลรัษฎากรได้มี การแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งหลายคราว รวมเป็นพระราชนัฐบัญญัติ 19 ฉบับ และพระราชกำหนด 1 ฉบับ พระราชนัฐบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับสุดท้ายคือ พระราชนัฐบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2508 ผู้เขียนจึงได้รวบรวมเฉพาะที่ได้มีการแก้ไขแล้ว และกำลังบังคับใช้เป็นกฎหมายในขณะนี้คือ ภาษาไทยได้บุคคลธรรมด้า ภาษาเงินได้นิติบุคคล ภาษีการค้า ภาษีป้าย อากรแสตมป์และการหักภาษี

การภาควิชาการ. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2507.

เนื้อหาหลักถ่วง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า ภาษีการค้า ภาษีป้าย อากรแสตมป์และการหักภาษี

การภาควิชาการยามสังคมร. ม.ป.ท : ม.ป.พ., [25-].

เป็นเอกสารวิจัยของอาจารย์สันน์ เกตุทัต สาระของเรื่องเกิดจากประสบการณ์ที่ผ่านมา กับความคิดเห็น เนื้อหาประกอบด้วย 1. สร้างกำลังที่ใช้ในการท่าสังคม 2. ความแตกต่างระหว่างการคลังและการภาษี อากรในยามสังคมกับยามปกติ 3. วิธีการภาษีอากรและวิธีการคลังอย่างอื่นที่ใช้ในยามสังคม 4. ภาษี

อาการในรูปดังๆ ที่ใช้ในยามส่งความ 5. ประสบการณ์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการภาำชีภารยามส่งความ 6. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาคีภารยามส่งความในอนาคต

_____ คำบรรยายวิชาประมวลรัษฎากร พะนค : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2514.

_____ คำบรรยายวิชาประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2516 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณาคม, 2516.

เนื้อหาหลักถึง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้เดือนบุคคล ภาษีการค้า อากรแสตมป์และอากรมหารบท

_____ คำบรรยายวิชาประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2516 ภาคผนวก แก้ไขเพิ่มเติม กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณาคม, 2517.

เนื้อหาหลักถึง พระราชกำหนด พระราชนิยม ประกาศกระทรวงการคลังและประกาศอธิบดี กรมสรรพากร ที่เกี่ยวกับการแก้ไขประมวลรัษฎากร (ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2516)

_____ ประมวลรัษฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 18) 2504. พะนค : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2505.

_____ ประมวลรัษฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 19) 2508. พะนค : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2510.

_____ ประมวลรัษฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 19) 2508. พะนค : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2512.

_____ ประมวลรัษฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 19) 2509. พะนค : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2509.

เนื้อหาประกอบด้วย พระราชบัญญัติการรังนกอ่อน พระราชบัญญัติรายได้เทศาบาล พระราชบัญญัติรายได้สุขานิบาล พระราชบัญญัติรายได้จังหวัด และพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวโดยครบทั้ว

_____ ประมวลรัษฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 20) 2513. พะนค : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2514.

_____ ประมวลรัษฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึงประกาศของคณะปฏิริษัติฉบับที่ 206. ม.ป.ก. : ม.บ.พ., 2515.

เนื้อหาประกอบด้วย พระราชบัญญัติป้องกันภัย พระราชบัญญัติการรังนกอ่อน พระราชบัญญัติรายได้จังหวัด พระราชบัญญัติรายได้เทศาบาล พระราชบัญญัติรายได้สุขานิบาล พระราชบัญญัติรายได้จังหวัด และพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว

_____ บัญหาที่จะถูกเลือก เล่ม 1-2. พะนค : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2500.

ได้รวบรวมบัญหาที่กรมสรรพากรได้วินิจฉัย และลงพิมพ์ในหนังสือสรรพากรสาสน์รายเดือนมาแล้ว ส่วนใหญ่เหตุที่อธิบายข้างหัวข้อนั้น เป็นความเห็นที่อาจารย์สมัคร เกตุทัต (ขบวนดีเร่งด่วนหนั่ง รองผู้อำนวยการ และหัวหน้ากองบรรณาธิการหนังสือสรรพากรสาสน์) เผยแพร่เพื่อประกอบเหตุผลตามค่าวินิจฉัยของกรมสรรพากร

อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นายสนั่น เกตุทัด ป.ช. ป.ม. ท.อ. ณ เมรุหลวงหน้า
พลับพลาอิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราราวาส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร
วันพุธที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2548.
กล่าวถึงชีวประวัติของอาจารย์สนั่น เกตุทัด สอดแทรกด้วยคำไว้อาลัยจากผู้ที่ใกล้ชิด

“เหมือนเมื่อวาน” ใน 25 ปีที่ก้าวมั่นสู่ปีชันอันเยิ่งใหญ่. กรุงเทพฯ : เอ迪ลันเพรสโปรดักส์,
[253-]. 65-71.

เขียนขึ้นในวาระครบ 25 ปี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยกล่าวถึงประวัติ พัฒนาการและความ
เป็นมาของมหาวิทยาลัย

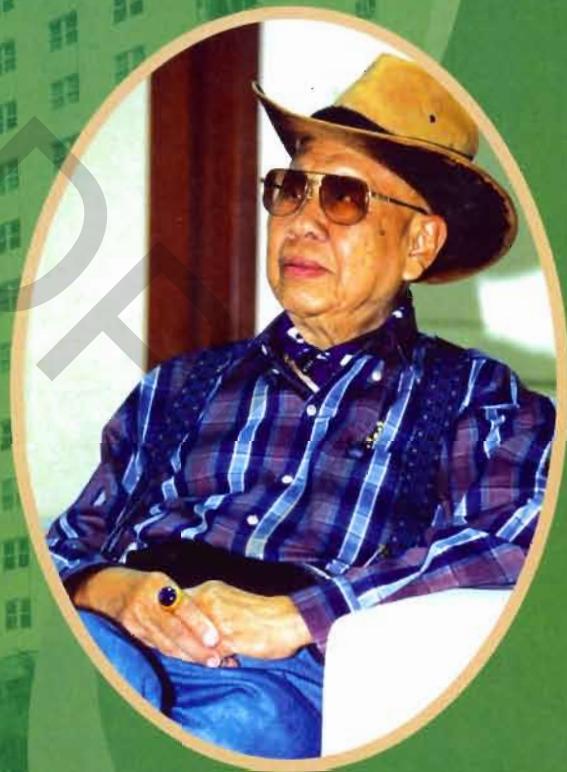
และสวัสดิโกษา, บุน. คำอธิบายประมาณรัษฎากร เล่ม 1-3. พระนคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2494.

ดำเนินการโดยประมาณรัษฎากรและด้านทกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ ภาษีการค้า ภาษีป้าย อากรแสตมป์
อากรหรือส ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ พระราชบัญญัติอากรรังนกอ่อน พระราชบัญญัติอากร
การนำสัตว์ พร้อมด้วยพระราชบัญญัติ กฎหมายการคดัง ประกาศกรมสรรพากร บันทึกคำขอ แจ้ง และ
ระเบียบการของกรมสรรพากร อันเกี่ยวกับกฎหมายดังกล่าวแล้วทุกฉบับ กับค่าพิพากษาภารกิจที่มีเป็นบรรทัด
ฐานแล้ว

รายงานนี้บรรยายโดย [กรุงเทพฯ] : ม.บ.พ., 2545.

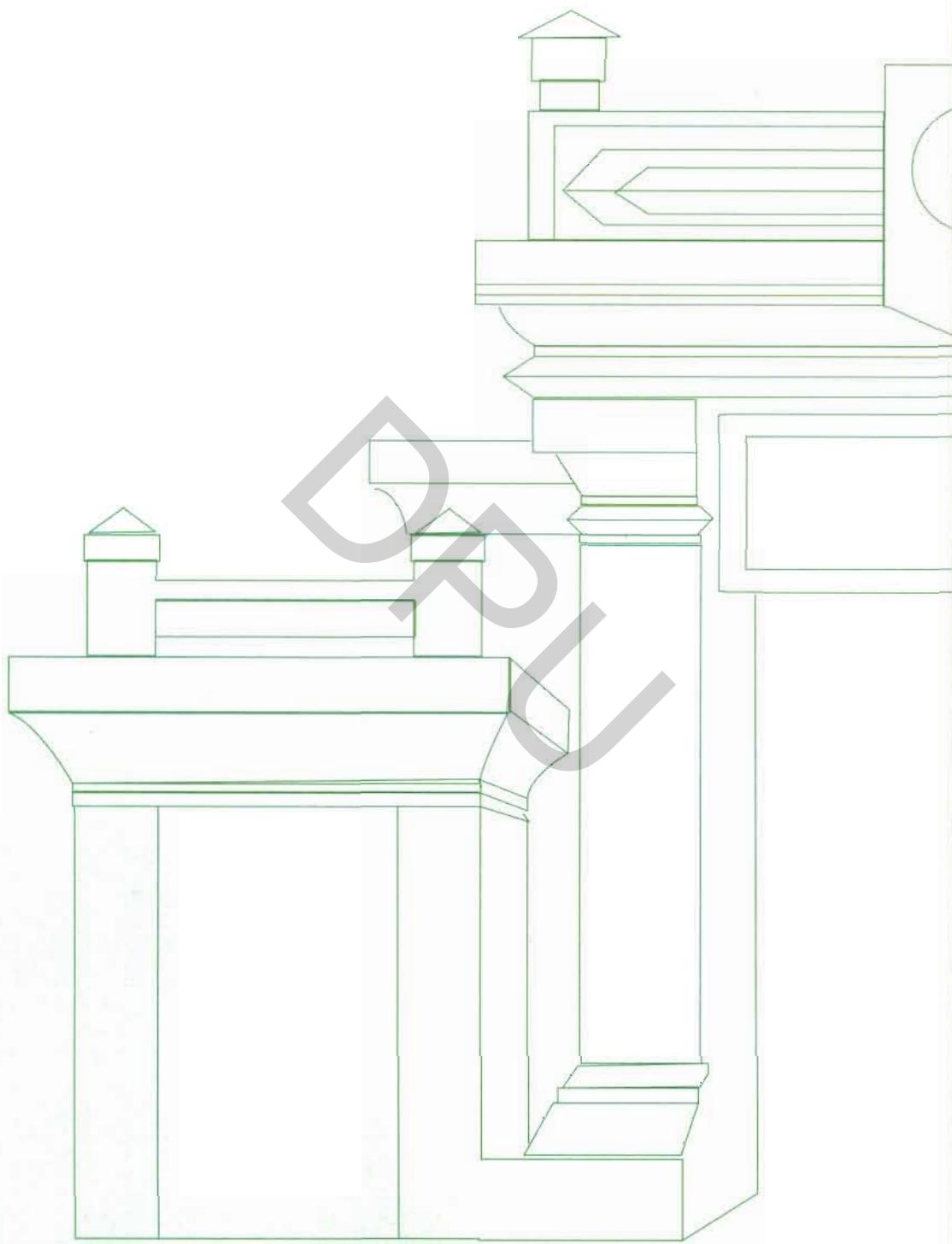
ประกอบด้วยประวัติอาจารย์สนั่น เกตุทัด ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และรายละเอียด
ของพันธุ์ไม้ที่อาจารย์สนั่น เกตุทัดได้ปลูกไว้ในมหาวิทยาลัย โดยจำแนกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้ ไม้มงคล
ไม้สักสูก ไม้กฤษณา ไม้ไผ่ ไม้ไผ่ต้น ไม้ไผ่ร่มเงา ไม้โนนรา ไม้เลือย ไม้ประดับ
ไม้สายยาง ไม้ผล

อรชา เปือกสุวรรณ. “อาลัยผู้ก่อตั้ง มน.” ช่าวิจารณ์นักศึกษา. 6, ฉบับพิเศษ (มี.ค.-เม.ย. 2548). 1.
บทประพันธ์โดย อาจารย์อรชา เปือกสุวรรณ เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2548

วันรำลึกอาจารย์สนั่น เกตุทัต

ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
วันพุธที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗
ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

กำหนดการ

วันรำลึกอาจารย์สันน์ เกตุทัต ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
วันพุธที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พิธีสงฆ์ ณ ศาลาธรรมอธิช

- ๐๘.๓๐ - ๐๙.๓๐ น. - ถวายตัตตาหารເຂົາແຕ່ພຣະສົງ
๐๙.๓๐ - ๑๐.๓๕ น. - บุคลากรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์พร้อมกัน ณ ศาลาธรรมอธิช
๑๐.๓๕ - ๑๐.๖๐ น. - ประธานในพิธีจุดเทียนบูชาพระรัตนตรัย
- พระสงฆ์สวดหักขี้มณฑปประจำ
- ประธานในพิธี กรรมการสภามหาวิทยาลัย กรรมการอำนวยการและผู้บริหารร่วมถวายสังฆทาน
- พระสงฆ์อนุโมทนา เจ้าภาพกรวดน้ำ เสริมพิธีสงฆ์

พิธีรำลึกพระคุณ อาจารย์สันน์ เกตุทัต

- ๐๙.๐๐ - ๐๙.๓๐ น. - พิธีวางพวงมาลัยรำลึกอาจารย์สันน์ เกตุทัต
๐๙.๓๐ - ๑๐.๓๐ น. - พิธีเปิดนิทรรศการ "อาจารย์สันน์เกตุทัต : พ่อผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์" ณ บริเวณชั้น ๔ ศูนย์สนับสนุนเทคโนโลยี อาคาร ๑. ใส่ สุทธิพิทักษ์

การบรรยายพิเศษ

- ๑๐.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. - การบรรยายพิเศษ เรื่อง "เพลงยาวของสุนทรภู่และโครงร่างแก้ดันฉบับนิราศสุพรรณ" โดย อาจารย์ล้อม เพ็งแก้ว เกตุทัตศาสตรวิทยา ณ ห้องประชุมโถสेतทัศน์ ๑ ชั้น ๔ ศูนย์สนับสนุนเทคโนโลยี ห้องสมุด อาคาร ๑. ใส่ สุทธิพิทักษ์
๑๓.๓๐ - ๑๖.๐๐ น. - การบรรยายพิเศษ เรื่อง "การค้นควนภาระเงินได้บินบุคคลจากกำไรสุทธิ" โดย อาจารย์ໂກມเนท ສีบวิเศษ ณ ห้องประชุม สันน์ เกตุทัต ๓-๑ ชั้น ๓ อาคารสันน์ เกตุทัต

หมายเหตุ

งานนิทรรศการ "อาจารย์สันน์ เกตุทัต : พ่อผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์" เปิดให้เข้าชมระหว่าง วันที่ ๑๕ มีนาคม - ๑๕ เมษายน ๒๕๖๗

กำหนดการพิธีเปิดนิทรรศการ

เรื่อง "อาจารย์สันน์ เกตุทัต : พ่อผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์"

- ๐๙.๐๐ - ๐๙.๓๐ น. - พิธีกรกล่าวต้อนรับและดำเนินรายการ
๐๙.๓๕ - ๑๐.๐๐ น. - พิธีเปิด กล่าวรายงานโดย

อาจารย์สุวนันธ์ ศิริวงศ์วรรัตน์

ผู้อำนวยการศูนย์สนับสนุนเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

กล่าวเปิดและเปิดนิทรรศการ โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ สามโกเศศ

อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

- ๑๐.๐๐ - ๑๐.๓๐ น. - ชมนิทรรศการ "อาจารย์สันน์ เกตุทัต : พ่อผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์"
- รับประทานอาหารว่าง

ประวัติอาจารย์สันน์ เกตุทัต

อาจารย์สันน์ เกตุทัต เป็นบุตรพระพิเรนทรเทพดิศรอมฤท (เนียน เกตุทัต) กับนางสาววน เกตุทัต (บริยคิริ) เกิดเมื่อวันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ณ บ้านถนนนครสวรรค์ เชตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

อาจารย์ได้เล่าถึงชีวิตในวัยเยาว์ว่า ชีวิตอยู่กับบ้าน ชอบเล่นน้ำและชอบเล่นกีฬามาก โดยเฉพาะกีฬา ประเภทวิ่งและกีฬาฟุตบอล ได้เป็นนักกีฬาร่างวัลถ้วงชนะเลิศวิ่งหน ๘๐๐ เมตร ของโรงเรียนสมัยเรียน ชั้นมัธยมปลาย

การศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนวัดสามพระยา

- พ.ศ.๒๕๗๙ จบชั้nmัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนวัดราชอาชีวास
- พ.ศ.๒๕๗๖ จบชั้nmัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเทพศิรินทร์
- พ.ศ.๒๕๗๙ ปริญญาธรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง
- พ.ศ.๒๕๐๖ ปริญญาบัตร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) รุ่น ๖

ครอบครัว

อาจารย์สันน์ เกตุทัต แต่งงานกับ นางสาวสังฆา จันทร์วนิช เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๕ มีบุตรด้วย ๒ คน คือ คุณณรงค์ เกตุทัต

- กรรมการอำนวยการมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

อาจารย์สมศรี (เกตุทัต) ลักษพิพัฒน์

- กรรมการอำนวยการมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สมาคมมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

วันสุดท้ายของชีวิต

อาจารย์สนั่น เกตุทัต ถึงแก่นิจกรรมด้วยโรคหัวใจล้มเหลว เมื่อวันคุกร์ที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๘ ศิริอายุ ๔๙ ปี

(ปลูกคน ปลูกต้นไม้, ๓๓ วรรณวาร)

การทำงาน : งานรับราชการ

พ.ศ.๒๕๗๖-๒๕๘๖ กระทรวงยุติธรรม

เริ่มทำงานแรกในตำแหน่งเล่มยิน กองล่ามและข้อความ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (ขณะศึกษา ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง เพาะอย่างเข้มงวด) และต่อมาทำงานในตำแหน่งเล่มยิน ประจำผู้พิพากษาศาลฎีกา กระทรวงยุติธรรม ประจำตัวพระยาพลาทรงกรุหรรษาไว้จัง ทำงานสั่งสมประสบการณ์ ด้านกฎหมาย ด้วยใจใฝ่ฝันที่จะเป็นผู้พิพากษา

พ.ศ.๒๕๘๖-๒๕๙๖ กระทรวงการคลัง

พ.ศ.๒๕๗๒-๒๕๘๖

เริ่มจากตำแหน่งสรรพากรภาค ๓ จังหวัดนครราชสีมา (หลังจากจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์และการเมือง) และย้ายไปประจำแผนกกองตรวจสอบการสรรพากร ภาค ๔ จังหวัดมหาสารคาม

พ.ศ.๒๕๙๒-๒๕๘๖

ย้ายมาประจำในกรุงเทพฯ ตำแหน่งหัวหน้าแผนกภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า ประจำกรมสรรพากร

พ.ศ.๒๕๘๕-๒๕๘๗

หัวหน้าแผนกพิจารณาอุทธรณ์

พ.ศ.๒๕๘๗-๒๕๘๙

ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอก ตำแหน่งสรรพากรภาค ๗ จังหวัดนครปฐม

พ.ศ.๒๕๘๙-๒๕๑๕

หัวหน้ากองนิติการ ขณะเดียวกันได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษสอน วิชาการภาครัฐและการกฎหมายภาษีอากรในสถาบันการศึกษาหลายแห่งได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์ และวิทยาลัย กรุงเทพการบัญชี

พ.ศ.๒๕๑๕-๒๕๑๖

ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษ ตำแหน่งหัวหน้ากองนิติการ

พ.ศ.๒๕๑๖-๒๕๑๘

นิติกรพิเศษ กรมสรรพากร

พ.ศ.๒๕๑๘-๒๕๑๐

รองอธิบดีกรมสรรพากรฝ่ายปราบปราม

พ.ศ.๒๕๑๐-๒๕๑๔

อธิบดีกรมธนารักษ์

- พ.ศ.๒๕๑๕-ฉบับสิ่งแก่องนิจกรรม
กรรมการอำนวยการพระคลังช้างที่
- พ.ศ.๒๕๑๕-๒๕๑๖
อธิบดีกรมศุลกากร
- พ.ศ.๒๕๑๕-๒๕๑๗
ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าฯ ให้เป็นสมาชิกสภานิตบัญญัติแห่งชาติ
- พ.ศ.๒๕๑๖-๒๕๑๘
ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าฯ ให้เป็นปลัดกระทรวงการคลัง
- พ.ศ.๒๕๑๗-๒๕๑๙
ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังใน
คณะรัฐบาล พันเอก ศาสตราจารย์สุรยา ธรรมศักดิ์ เมื่อนายกรัฐมนตรี

การทำงาน : งานวิชาการ

อาจารย์พิเศษ วิชาการวิชาชีวกร ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง
อาจารย์พิเศษ วิชาภาษาไทยภาษาต่างประเทศ ระดับปริญญาตรีและปริญญาโทจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์พิเศษ วิชาภาษาไทยภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยกรุงเทพการบัญชี

การทำงาน : งานบริหาร

ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัญชีติดต่อ และผู้รับใบอนุญาต

ประธานกรรมการ บริษัท สำนักงานสนับสนุน เกตุทัดและเพื่อน จำกัด(ที่ปรึกษากฎหมายเฉพาะภาคีการ
ผู้สอบบัญชีและทนายความ)

ประธานกรรมการ บริษัท สยามร่วมมิตร จำกัด

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

พ.ศ.๒๕๔๕	เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย (บ.ม.)
พ.ศ.๒๕๔๙	จัตุรภรณ์มงกุฎไทย (จ.ม.)
พ.ศ.๒๕๕๙	จัตุรภรณ์ช้างเผือก (จ.ช.)
พ.ศ.๒๕๕๙	ตรีตากรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.)
พ.ศ.๒๕๖๗	ตรีตากรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)
พ.ศ.๒๕๗๐	ทวีตากรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.)
พ.ศ.๒๕๗๒	ทวีตากรณ์ช้างเผือก (ท.ช.)
พ.ศ.๒๕๗๔	ตติยจุลจอมเกล้าวิเศษ (ต.จ.ว.)
พ.ศ.๒๕๗๔	ประนามภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม.)
พ.ศ.๒๕๗๖	ทุดิยจุลจอมเกล้า (ท.จ.)
พ.ศ.๒๕๗๗	ประนามภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

บทบาทสำคัญของอาจารย์สันน พ.ศ.๒๕๗๗ ในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ถือกำเนิดจากความคิดและปณิธานอันแรงกล้าของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ และ อาจารย์สันน เกตุทัดที่มุ่งมั่นจะทำงานด้านการศึกษาเพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๘ ขณะนั้นอาจารย์สันน เกตุทัด ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากร มีความรับผิดชอบสูงกับงานในหน้าที่ควบคุมจัดเก็บภาษีอากร ทุกประเภททั่วราชอาณาจักร และขณะเดียวกันอาจารย์ยังมีความรับผิดชอบในหน้าที่ "ครุ" สอนหนังสือในสถาบันการศึกษาหลายแห่งด้วยจนมีความรักในเรื่องการสอน และ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ผู้มีศักดิ์เป็นน้องของ ชี้ห์ ทำงานด้านการศึกษาในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยการค้า (พ.ศ.๒๕๐๙-๒๕๐๙) ได้มีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องของการสร้าง夷awanให้เป็นผลเมื่อที่ดินของสังคม

ช่วงเวลาต่อมา อาจารย์สันนยังคงรับราชการที่กรมสรรพากร ภาระหน้าที่ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันจึงตกเป็นหน้าที่หลักของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ แต่เมื่อได้มีเวลาหรือเสรีจารภิจากงานในหน้าที่ในแต่ละวันแล้ว อาจารย์สันน จะมาช่วยคิด ช่วยทำ ร่วมกับ ดร.ไสว

ในที่สุดกระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้ "โรงเรียนธุรกิจบัณฑิตย์" เปิดทำการได้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๑๙

คำว่า "ธุรกิจบัณฑิตย์" นี้ ศาสตราจารย์ พระยาอนุมานราชน (ยง เสรีโยโภเศ) ได้กรุณาตั้งชื่อให้ และยังได้ให้คติธรรมประจำบันการศึกษาว่า "กมุนนเคน วิสุขมติ" แปลว่า "คนบริสุทธิ์" ได้ด้วยการงาน" ต่อมานี้ในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ปีเดียวกัน ได้ทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ โดยมี "พนฯ ทวี บุญเกตุ อธิศ นาภารัตน์" เป็นประธานในพิธี พร้อมกับเปลี่ยนคำว่า "โรงเรียน" เป็น "สถาบัน" ก่อตั้งบนพื้นที่ ๑ ไร่ ๗๕ ตารางวา ณ เลขที่ ๗๓ ถนนพระราม ๖ สถาบันการศึกษานาม "ธุรกิจบัณฑิตย์" จึงเกิดขึ้นในวงการศึกษาไทยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

อาจารย์สันน เกตุทัด รักทุกสิ่งทุกอย่างที่หล่อหลอมรวมกันเป็นมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความสวยงามของธรรมชาติในบริเวณมหาวิทยาลัย ตั้งใจทุกตน ทั้งไม่ดอกไม้ประดับ สวยงาม สวยงามพฤกษ์ น้ำตกเล็กๆ แม้กระทั่งดอกบัวในสระ จะได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากอาจารย์สันนเป็นอย่างดี

ตำแหน่งงานของอาจารย์สันน เกตุทัด ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๙

เมื่อแรกเริ่มตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ อาจารย์สันน เกตุทัด เป็นอาจารย์สอนวิชาการภาษีอากรและกฎหมายภาษีอากร ในสถาบันธุรกิจบัณฑิตย์ เมื่อเริ่มมีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.๒๕๑๒ อาจารย์สันน เกตุทัด ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย (กรรมการสภามหาวิทยาลัย)

๑๖ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๑๙

เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย
เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย
เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กิตติมศักดิ์ จนถึงแก่อนิจกรรม

พ.ศ.๒๕๒๒

พ.ศ.๒๕๒๘-๒๕๔๐

๑๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๐

อาจารย์สันน เกตุทัด เคยถ่ายทอดความรู้สึกต่อสถาบันการศึกษาที่ทำมาได้ก่อตั้งร่วมกับ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ไว้ว่า...

"...ผมภูมิใจกับสถาบันนี้ที่ผมกับอาจารย์ไสวร่วมกันสร้างขึ้นมา โดยมีปณิธานว่า เราจะทำงานด้านการศึกษา เพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ บัดนี้ ปณิธานนี้ได้บรรลุแล้ว..."

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วันนี้ ... (พ.ศ.๒๕๔๙)

จากวันนั้น วันที่ก่อตั้ง "โรงเรียนธุรกิจบัณฑิตย์" มีอาคารเรียนเพียง ๑ หลัง บนเนื้อที่ ๑ ไร่ ๑๕ ตารางวา ใกล้คลองประปาสามเสน ถนนพระราม ๒ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท มีจำนวนนักศึกษา ๖๐ คน และบุคลากร ๘ คน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้เติบโตเป็น "วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์" ใน พ.ศ.๒๕๒๓ และใน พ.ศ. ๒๕๒๗ ก้าวหน้าเป็น "มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์" บนเนื้อที่ ๗๖ ไร่ ถนนประชาชื่น

นาวันนี้ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เจริญเติบโต มีนักศึกษาและแข็งแกร่งเท่าเดิมที่ อาคารเรียนได้ทิว จำนวนขึ้นเป็นกว่า ๑๕ หลัง บนเนื้อที่กว่า ๑๐๐ ไร่ รัมคลองประปา ประชาชื่น ถนนประชาชื่น แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ รองรับนักศึกษาจำนวนกว่า ๑๕,๐๐๐ คน และบุคลากร ๑,๗๙๙ คน ผลิตบัณฑิตออกไปพัฒนา สังคมและประเทศชาติแล้ว จำนวน ๓๔ รุ่น มีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามากกว่า ๕๐,๐๐๐ คน คือ ผลงานอันล้ำค่าที่ อาจารย์ ดร. ไสว ฤทธิพิทักษ์ และอาจารย์สนัน เกตุทัด ฝากไว้แก่แผ่นดิน

อาจารย์สนัน เกตุทัด ได้จัดสร้างเงินส่วนตัวให้เป็นทุนการศึกษาแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่เรียนดี มีวินัย แต่ยากจน ให้ชื่อว่า "ทุนสนัน เกตุทัด" และตั้งกองทุนเพื่อเป็นอนุสรณ์แด่คุณลุงจ้า เกตุทัด ภรรยา โดยใช้ชื่อว่า "ทุนสัจจา เกตุทัด"

(ปฐกpn ปฐกตันไม้ : หน้า ๔๔)

สวนสนันวรรณพุกษ์

อาจารย์สนัน เกตุทัด ผู้มีความรักในต้นไม้ ชอบปลูกต้นไม้ ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหนจะหาดินไม่มี ปักกิ่งลง ตั้งไม้ยืนต้น ไม่ใหญ่ ไม่เล็ก ในท้ายกาง และไม่ทิ้มด้าดีนั้นมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จึงเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีบรรยากาศร่มรื่น แอบมนต์ธรรมชาติสวยงาม จนมหาวิทยาลัยได้รับรางวัล จากสังคมเชิงทุกคนมีความภาคภูมิใจ คือ

ได้รับพระราชทานรางวัล "พุก kazan คราเรียญเชิดชูเกียรติ" จากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินินาถ ในฐานะผู้ชนะเลิศการประกวดโครงการแมกไม้มงเมือง ระดับหน้าบ้านน่ามอง ประจำมหาวิทยาลัยในสวน

และได้รับรางวัล "เหรียญทอง" ในฐานะที่เป็นผู้นำในการตรวจสอบจากกระทรวงสาธารณสุข ตามโครงการสถานที่ทำงานน่าอยู่สำหรับเด็ก ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ประเมินว่าเป็นสถานที่ที่ดีที่สุด สำหรับเด็ก ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙

"...เมื่อผมอยู่กับต้นไม้ ขณะที่ผมคนน้ำ ใส่บุญ และพรวนิดนึง ก็พบว่าต้นไม้ที่น้ำร้อนเพลงให้ฟังบ้าง เช้ากี้เจริญงอกงาม ผลิตออกดอกผลเป็นที่น่าชื่นใจ ด้วยเหตุนี้ผมจึงรักต้นไม้ และมีความสุขเมื่อได้อยู่กับต้นไม้..."

(สวนสนันวรรณพุกษ์ : หน้า ๕)

ต้นไม้ที่อาจารย์สนับน เกตุทัตปลูกไว้ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์ จำแนกประเภท ได้ดังนี้

ไม้มงคล : สักทอง สาร ไฝสีสุก

ไม้สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย : ໄຟ សันประดิพัทธ์

ไม้หายาก : จำจรริสหง ประดู่แตง วงฟึง

ไม้อ่อนต้นให้ร่มเงา : กระทิง ชมพันธุ์พย์ ตะแบกนา ตินเป็ดน้ำ แคนา ทองหลาง ทองหลางด่าง ทองกวาว นนทรี พญาลัตบรรณ ขี้เหล็กบ้าน โพทะเล ทางนกยูงไทย ทางนกยูงฝรั่ง หูกวาง อินทนิลน้ำ ราชพฤกษ์ พิลังกาสา

ไม้ในวรรณคดี : กะหลง แก้ว จำปี ชุมนาด ช่องนาง ตันหยง ไตรย้อย นมแมว บุนนาค ประดู่บ้าน ปีป พิกล พุดจีบ พุทธชาด มະเดือ โนก เล็บมือนาง ลำควน

ไม้ประดับ : กลวยพัด ข่อย แพร่งล้างขาว พวงคราม พุ่มมุพ พิลังกาสา เพื่องฟ้า ยีเขียง รัตตมา รำเพย แสงจันทร์ หนวดปลาหมึก มากแดง แม้มปีนัง หิรัญญิการ์ การเวก พวงทองเครือ ทรงบำบัด

ไม้ผล : ขนุน มะขาม มะพร้าว มะม่วง มะยม มะรุ่ม ยอด

บรรณาธิการผลงานด้านงานเขียน

โดยอาจารย์สนับน เกตุทัต และผลงานที่เกี่ยวข้อง

๔๕ ปี อาจารย์สนับน เกตุทัต : ได้รับเชิดชูเกียรติ ๔๕ พรรษา ๑๕๗๓. [ม.บ.พ.] : [ม.บ.พ.], [๑๕๔-].
มณฑป วารีย์ยิ่ง. "ประวัติ อาจารย์สนับน เกตุทัต." วารสาร มชบ. สือສัมพันธ์ ๕,๓๔ (มี.ค.-เม.ย. ๑๕๔๔)
หน้า ๓.

สนับน เกตุทัต. การภาชีอากร. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๑๕๐๗.

_____ การภาชีอากร. พระนคร : [ม.บ.พ.], ๑๕๑๐.

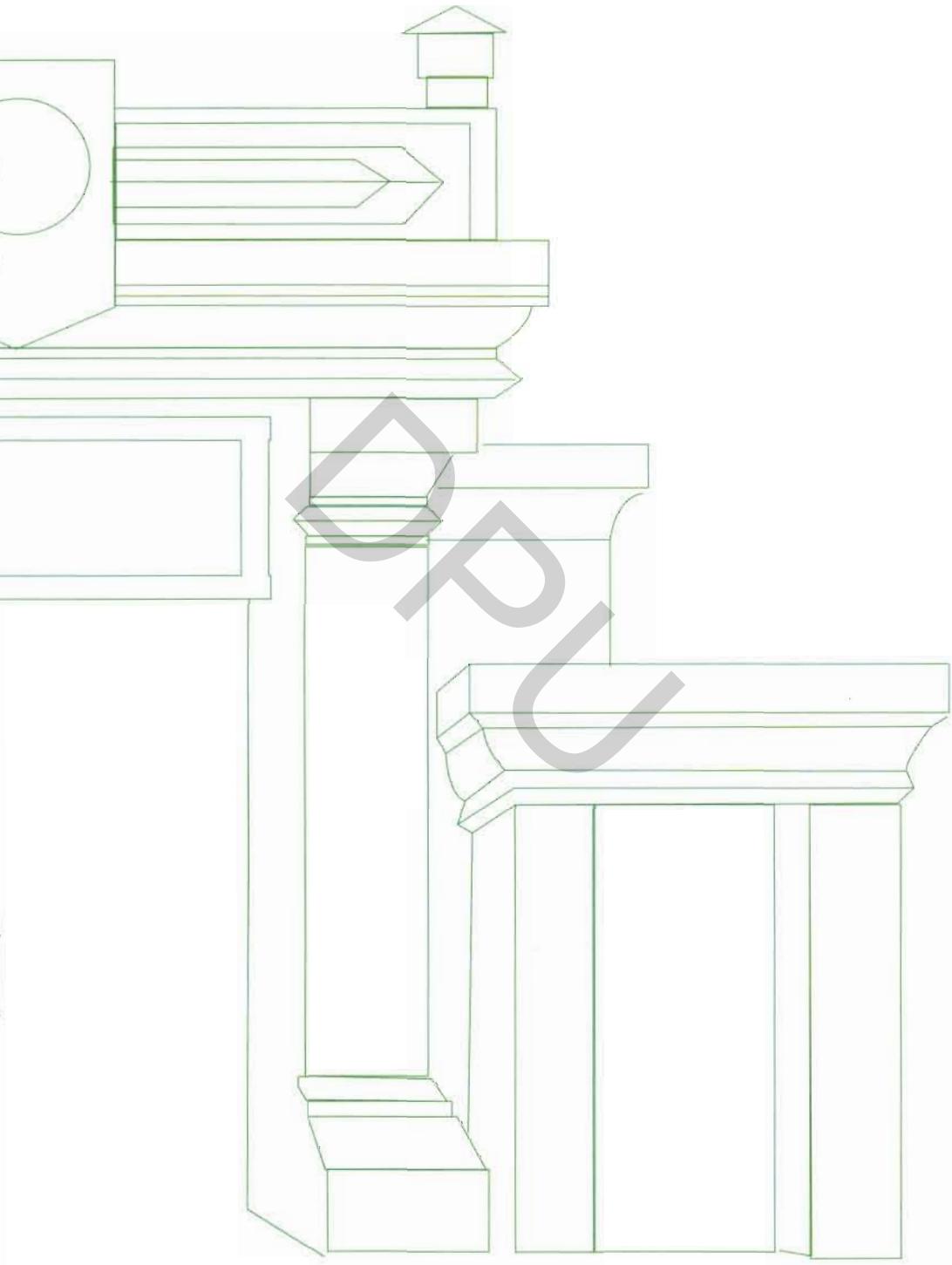
_____ การภาชีอากร. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาลี่, ๑๕๑๑.

_____ การภาชีอากร. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๑๕๑๓.

- การภาษีอากรยามสงเคราะม. [ม.ป.ท.] : [ม.ป.พ.], [๒๕๔๘].
- คำบรรยายวิชาประมวลรัชฎากร. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๗๓.
- คำบรรยายวิชาประมวลรัชฎากร พุทธศักราช ๒๕๑๖. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณาคม, ๒๕๑๖.
- คำบรรยายวิชาประมวลรัชฎากร พุทธศักราช ๒๕๑๙. ภาคผนวก แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณาคม, ๒๕๑๗.
- ประมวลรัชฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) ๒๕๐๘. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๘.
- ประมวลรัชฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๕) ๒๕๐๙. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๙.
- ประมวลรัชฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๖) ๒๕๐๙. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๙.
- ประมวลรัชฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๗) ๒๕๐๙. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๙.
- ประมวลรัชฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๘) ๒๕๐๙. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๙.
- ประมวลรัชฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๙) ๒๕๐๙. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๙.
- ประมวลรัชฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒๐) ๒๕๐๙. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๙.
- ประมวลรัชฎากร แก้ไขเพิ่มเติมถึงประกาศของคณะปฏิรัติ ฉบับที่ ๒๐๖. [ม.ป.ท.] : [ม.ป.พ.], ๒๕๐๕.
- ปัญหาวินิจฉัย เล่ม ๑. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๐.
- ปัญหาวินิจฉัย เล่ม ๒. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาสน์, ๒๕๐๑.
- ๓๓ วรรณวาร สนั่น เกตุทัด. กรุงเทพฯ : มหा�วิทยาลัยธุรกิจบ้านพิชัย, ๒๕๔๐.
- "เมื่อวันเมื่อวาน." ใน ๒๕ ปีที่ก้าวมั่นสู่ปณิธานอันยิ่งใหญ่. กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรสโพรดักส์, [๒๕๓๓]. หน้า ๖๕-๗๙.
- สนั่น เกตุทัด และสวัสดิโกษา, ชุน. คำอธิบายประมวลรัชฎากร เล่ม ๑-๓. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕.
- สวนสนั่นวรรณพุกษ์. [กรุงเทพฯ] : [ม.ป.พ.], ๒๕๔๔.
- อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นายสนั่น เกตุทัด ป.ช. ป.ม., ท.จ. ณ เมรุหลวงหน้าพลับพา
อิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราราศาส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร
วันพุธที่สุดที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔. กรุงเทพฯ : มหा�วิทยาลัยธุรกิจบ้านพิชัย, ๒๕๔๔.
- อรชา เปือกสุวรรณ. "อาลัยผู้ก่อตั้ง มธบ." ข่าวกิจการนักศึกษา ๑, ฉบับพิเศษ (ม.ค.-เม.ย. ๒๕๔๔). หน้า ๑.

วันรำลึกอาจารย์สนั่น เกตุทัด

ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

บุญรำลึก
อากรย์ลั่น เกตุห์ต

ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจมัณฑิตย์

วันเสาร์ที่ 17 มีนาคม 2550

บทบาทสำคัญของอาจารย์สนับน์ เกตุทัต ในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์ ถือกำเนิดจากความคิดและปณิธานอันแรงกล้าของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ และอาจารย์สนับน์ เกตุทัต ที่มุ่งมั่นจะทำงานด้านการศึกษาเพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

เมื่อปี พ.ศ.2508 ขณะนั้นอาจารย์สนับน์ เกตุทัต ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรราษฎร์ มีความรับผิดชอบสูง กับงานในหน้าที่ควบคุมจัดเก็บภาษีการทุกประเภททั่วราชอาณาจักร และขณะเดียวกันอาจารย์ยังมีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ "ครู" สอนหนังสือในสถาบันการศึกษาหลายแห่งด้วย จนมีความรักในเรื่องการสอนและ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ผู้มีศักดิ์เป็นน้องแข痒ซึ่งทำงานด้านการศึกษาในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยการค้า (พ.ศ.2507-2508) ได้มีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องของการสร้างเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

ช่วงเวลาหนึ่ง อาจารย์สนับน์ยังคงรับราชการที่กรมสรราษฎร์ ภาระหน้าที่ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันจึงตก เป็นหน้าที่หลักของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ แต่มีเมื่อใดที่เมลาทรีโอเสร็จภารกิจจากการในหน้าที่ในแต่ละวันแล้ว อาจารย์สนับน์ จะมาช่วยคิด ช่วยทำ ร่วมกับ ดร.ไสว

ในที่สุดกระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้ "โรงเรียนธุรกิจบันทิตย์" เปิดทำการได้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2511

คำว่า "ธุรกิจบันทิตย์" นี้ ศาสตราจารย์ พระยาอนุมานราชอน (ยง เลสิริโกศล) ได้กรุณายังชื่อให้และ ยังได้ให้คติธรรมประจำสถาบันการศึกษาว่า "กมุนเฒน วิสุขมติ" แปลว่า "คนมีสุขดี ได้ด้วยการงาน" ต่อมา ในวันที่ 30 พฤษภาคม ปีเดียวกัน ได้ทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ โดยมี พวนฯ ทวี บุญยเกตุ อธิบดีกรุงรัตนนตรี เป็นประธานในพิธี พข้อมกับเปลี่ยนคำว่า "โรงเรียน" เป็น "สถาบัน" ก่อตั้งบนพื้นที่ 1 ไร่ 14 ตารางวา ณ เลขที่ 73 ถนนพระราม 6 สถาบันการศึกษานาม "ธุรกิจบันทิตย์" จึงเกิดขึ้นในวงการศึกษาไทยดังเด่นนั้นเป็นต้นมา

อาจารย์สนับน์ เกตุทัต รักทุกสิ่งทุกอย่างที่หล่อหลอมรวมกันเป็นมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งเรื่องความสวยงามของธรรมชาติในบริเวณมหาวิทยาลัย ดันไม้ทุกดัน ทั้งไม้ดอกไม้ประดับ สวนหย่อม สวนวรรณพุกษ์ น้ำตกเล็กๆ แม้กระตั้งดอกบัวในระยะ จะได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากอาจารย์สนับน์เป็นอย่างดี

ตำแหน่งงานของอาจารย์สนับน์ เกตุทัต ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์

ตั้งแต่ปี พ.ศ.2511	เมื่อแรกเริ่มตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์ อาจารย์สนับน์ เกตุทัต เป็นอาจารย์ สอนวิชาการภาษีอากรและกฎหมายภาษีอากร ในสถาบันธุรกิจบันทิตย์
16 มิถุนายน พ.ศ.2513	เมื่อเริ่มมีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2512 อาจารย์สนับน์ เกตุทัต ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กรรมการสามมหาวิทยาลัย)
พ.ศ.2522	เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย
พ.ศ.2528-2540	เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย
13 สิงหาคม พ.ศ.2540	เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์กิตติมศักดิ์ จนถึงแก่อนิจกรรม

อาจารย์สนับน์ เกตุทัต เคยถ่ายทอดความรู้สึกต่อสถาบันการศึกษาที่ห่านได้ก่อตั้งร่วมกับ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ไว้ว่า...

"...ผมภูมิใจกับสถาบันนี้ที่ผมกับอาจารย์ไสวร่วมกันสร้างขึ้นมา โดยมีปณิธานว่า เราจะทำงานด้าน การศึกษา เพื่อประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ บันที บเนชานันได้มรรคาแล้ว..."

กำหนดการ

วันรำลึก อาจารย์สนั่น เกตุทัด ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์
วันเสาร์ที่ 17 มีนาคม 2550

พิธีลงนาม ค่าธรรมเนียม

- 07.30 - 08.30 น. ถวายกัตตาหารเช้าแด่พระสงฆ์
08.15 - 08.30 น. สักการะพระสิทธิอุด
08.30 - 08.35 น. บุคลากรมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์ พร้อมกัน ณ ค่าธรรมเนียม
ดร.อรัญ ธรรมโน นายนักภารกิจมหาวิทยาลัย ประธานในพิธี
จุดเทียนน้อมพระรัตนตรัย
พระสงฆ์แสดงทักษิณานุปะทะ
ประธานในพิธี กรรมการสภามหาวิทยาลัย
กรรมการอำนวยการ และผู้บริหาร ร่วมถวายสังฆทาน
พระสงฆ์อนุโมทนา เจ้าภาพกราดหน้า
เสร็จพิธีลงนาม

พิธีรำลึกพระคุณ อาจารย์สนั่น เกตุทัด

ณ อนุสาวรีย์ ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัย

- 09.00 - 09.30 น. พิธีวางพวงมาลัยรำลึก อาจารย์สนั่น เกตุทัด

การบรรยายพิเศษ ณ ห้องประชุมสมม สุทธิพิทักษ์ อนุสรณ์ 1- 1

- 09.30 - 10.00 น. รับประทานอาหารว่าง
10.00 - 12.00 น. ชุมวิดพัฒน์ "ร่มเงาที่ร่มเย็นและคงดงกว่า"
การบรรยายพิเศษในแนบ " เลขาขานวรรณกรรม "
โดย คุณมยุรี อิศรเสนາ ณ ออยญา และ
รองศาสตราจารย์อรุณีประภา หอมเครษฐี
ประกอบการบรรยายด้วยชุด 佺นาเลียงพวงมาลัย และมโนราห์นูชาอัญ
ของอาจารย์ฝ่ายนาฏศิลป์ ศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์

การบรรยายพิเศษในแบบ "เล่าขานวรรณกรรม"

ผู้บรรยาย : คุณมยุรี อิศรเสนา ณ อยุธยา และรองศาสตราจารย์อรุณีประภา ห้อมเศรษฐี

คุณมยุรี อิศรเสนา ณ อยุธยา

ผู้ที่มีความรักในโคลง ฉันท์ ก้าพย์ กลอน
และวรรณกรรมไทย

นักเขียนและนักแสดงที่สามารถพลิกเรื่องเครียด
ให้เป็นเรื่องสนุก ที่ทุกคนในวงการบันเทิง
รู้จักกันในนาม "ป้าเม้า"

รองศาสตราจารย์ อรุณีประภา ห้อมเศรษฐี

รองผู้อำนวยการสำนักจัดหารายได้สภากาชาดไทย

นาฏศิลป์ประกอบการบรรยาย

ชุดที่ ๑ รจนาเลี่ยงพวงมาลัย

การแสดงชุดนี้อยู่ในละครนอกร เรื่อง สังข์ทอง ตอนเลือกคู่ พระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระพุทธอเลิศหล้านภาลัย ดำเนินเรื่องว่าท้าวสามลได้ป่าวประกาศ ให้ท้าวพระยามหาภักษริยม่าให้เจดีย์ดีเลือกคู่ครอง บรรดาพี่นางทั้งหกเลือกได้ คู่ครองต้องใจแต่นางรจนาชิดาคนสุดท้องไม่เลือกผู้ใด ท้าวสามลจึงตรัสประดิให้ เสนาไปพาเจ้าเงาะซึ่งเป็นคนบ้าไม่มาให้เลือก ด้วยบุพเพสันนิวาสงานรจนาแลเห็น รูปทรงของพระลังษ์ขอรู้ภัยในรูปเงาะ จึงปองใจรักและเลี่ยงพวงมาลัยไปให้

ผู้แสดงในชุดนี้เป็นบุตรสาวและบุตรชายของอาจารย์เสรี หวังในธรรม ศิลปินแห่งชาติ คือ อาจารย์ศุภมงคล หวังในธรรม ซึ่งแสดงเป็นนางรจนา ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษสอน นาฏศิลป์ในโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ของศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ส่วน อาจารย์เชาวราช วรรณนิยม ผู้แสดงเป็นเจ้าเงาะนั้น เป็นบุคลากรประจำของ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์นอกจากทำหน้าที่ประจำในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ศูนย์วัฒนธรรม แล้วยังสอนนาฏศิลป์โขนในโครงการเดียวกันอีกด้วย

ชุดที่ ๒ มโนราห์บูชาญญาณ

รำโนราห์บูชาญญาณเป็นการรำเดี่ยวที่มีลิล่าอ่อนช้อยดวงตามของนางกินรีที่มี ชื่อว่า "มโนราห์" ในตอนหนึ่งของละครเรื่องมโนราห์ที่กรรมศิลป์การปั้นบุรุชขึ้นใหม่ เนื้อเรื่องกล่าวถึง นางมโนราห์ถูกปูโรทิผู้ร้ายการบ้านทูลยุบงหัวอาทิตยวงศ์ ให้ พระสุธนไปปราบศึก และจับนางกินรีมโนราห์ มาบูชาญญาณ เพื่อสะเดาะพระเคราะห์ หัวอาทิตยวงศ์ นางมโนราห์จึงอนุญาทูลขอปักทางมาสั่วใส่แล้วร่ายรำตามแบบ กินรีให้ทดสอบพระเนตรเป็นครั้งสุดท้าย การร่ายรำตอนนี้เรียกว่า มโนราห์บูชาญญาณ หลังจากนั้นนางกินรีกับลับไปยังนครไกรลาศ

ผู้แสดงคือ อาจารย์ธุรล ไอยราตัน อาจารย์ฝ่ายนาฏศิลป์ซึ่งเป็น เจ้าหน้าที่ของศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เช่นเดียวกัน การแสดง นาฏศิลป์ทั้งสองชุดนี้ อยู่ในความควบคุมฝึกหัดของอาจารย์สุวรรณ ชาจันเคราะห์ ศิลปินแห่งชาติและอาจารย์พรัตน์ หวังในธรรม

แนะนำ Website online

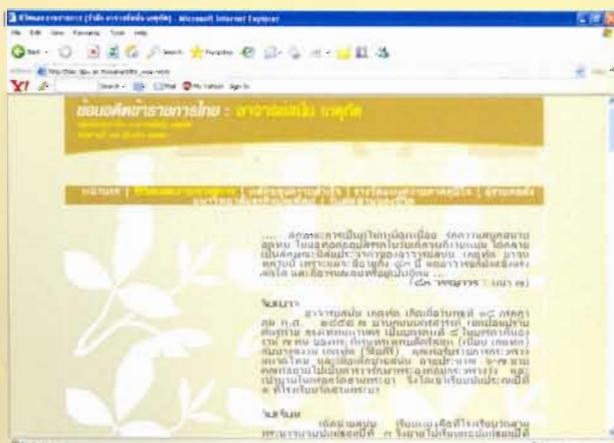
"ย้อนอดีตข้าราชการไทย : อาจารย์สนัน เกตุทัด"

โดย ศูนย์สนับสนุนเทคโนโลยีและห้องสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

<http://laic.dpu.ac.th/sanan>

หน้าแรก

ชีวิตและงานราชการ

A screenshot of a news website in Thai. The main headline reads "กษัตริย์ไทยฯ ทรงพระบรมราชโภต วันเดือนปีใหม่ พ.ศ.๒๕๖๓" (The King of Thailand has issued a royal decree for the New Year of the year 2563). Below the headline is a large portrait of King Bhumibol Adulyadej, dressed in a dark suit and glasses, seated at a table with a bowl of fruit. The website interface includes a navigation bar with links like "Home", "About", "News", "Opinion", "Photo", "Video", and "Contact". A sidebar on the right contains a search bar and other news snippets.

A screenshot of a Microsoft Internet Explorer browser window. The address bar shows the URL: "http://www.khaosod.co.th/politics/1353333/king-bhumibol-adulyadej-dies-at-88". The main content area displays a large, formal portrait of King Bhumibol Adulyadej in military uniform. To the right of the portrait, there is a block of text in Thai. At the bottom of the page, there is a navigation bar with several links, including "Home", "Search", "Help", and "About".

ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบันทิดย์

A screenshot of a computer screen displaying a news article from a Thai website. The page has a yellow header with text in Thai. Below the header, there is a large yellow banner with the same text. The main content area features a photograph of a man wearing a straw hat and dark sunglasses, looking slightly to his left. To the right of the photo is a column of text in Thai. At the bottom of the page, there is a navigation bar with several links and icons.

ดูเพิ่มเติม > รายการทั้งหมด Microsoft Internet Explorer

YI Microsoft Internet Explorer (Windows Vista) Microsoft Internet Explorer

หัวข้อพิธีการรำลึก : งานศพสันติ์ ภูมิใจ

รายการ | ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัย | ผู้ร่วงไปแล้ว | ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัย | ผู้ร่วงไปแล้ว

ภารกิจชีวิต ภารกิจ : ผู้ร่วงไปแล้ว

หลักของความสำเร็จ

ดูเพิ่มเติม > รายการทั้งหมด Microsoft Internet Explorer

YI Microsoft Internet Explorer (Windows Vista) Microsoft Internet Explorer

ข้อมูลพิธีการรำลึก : งานศพสันติ์ ภูมิใจ

รายการ | ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัย | ผู้ร่วงไปแล้ว | ผู้ร่วงไปแล้ว | ผู้ร่วงไปแล้ว | ผู้ร่วงไปแล้ว

ภารกิจชีวิต ภารกิจ : ผู้ร่วงไปแล้ว

ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบันทึก

ดูเพิ่มเติม > รายการทั้งหมด Microsoft Internet Explorer

YI Microsoft Internet Explorer (Windows Vista) Microsoft Internet Explorer

ข้อมูลพิธีการรำลึก : งานศพสันติ์ ภูมิใจ

รายการ | ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัย | ผู้ร่วงไปแล้ว | ผู้ร่วงไปแล้ว | ผู้ร่วงไปแล้ว | ผู้ร่วงไปแล้ว

ภารกิจชีวิต ภารกิจ : ผู้ร่วงไปแล้ว

วันสุดท้ายของชีวิต

มหาวิทยาลัย

DPU
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิชาการประจำมหาวิทยาลัย

วันรำลึก อาจารย์สนับน เกตุหัต

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๑

“จะเป็นเช่นเดือนไม้ หยึ้งรากลีกอย่างมั่นคง
และแตกกิ่งใบใหม่ทุกวันวาร”

๒๕๕๑

กำหนดการ

วันรำลึก อาจารย์สันนิ เกตุทัต ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วันเสาร์ที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พิธีส่งฟ้า ณ ศาลาธรรมอธิบดี

- ๐๗.๗๐-๐๘.๗๐ น. - ถวายภัตตาหารเข้าแด่พระสังฆราช
๐๘.๑๕-๐๙.๗๐ น. - สักการะพระสิห์อิฐอุปัชฌาย์
๐๙.๗๐-๐๔.๗๕ น. - บุคลากรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
พร้อมกัน ณ ศาลาธรรมอธิบดี
๐๔.๗๕-๐๙.๐๐ น. - ประธานในพิธีจุดธูปเทียน
บูชาพระรัตนตรัย
- พระสังฆสวัสดิ์ทักษิณานุปratio
- ประธานในพิธี กรรมการสภามหาวิทยาลัย กรรมการอำนวยการ
และผู้บริหาร ร่วมถวายลังษathan
- พระสังฆอุปัชฌาย์ เจ้าภาพกรวดน้ำ
เสริญพิธีส่งฟ้า

พิธีรำลึกพระคุณ อาจารย์สันนิ เกตุทัต ณ อนุสรณ์สถาน

- ๐๙.๐๐-๐๙.๗๐ น. - พิธีวางพวงมาลัยรำลึก
อาจารย์สันนิ เกตุทัต

การเสนาพิเศษ ณ ห้องประชุมสุทธิพิทักษ์ อนุสรณ์ ๑-๑

- ๐๙.๗๐-๑๐.๐๐ น. - รับประทานอาหารว่าง
๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น. - ชมเวทีทัศน์ “ร่มเงาที่ร่มเย็นและงดงาม”
- เสวนารื่อง “สีสันแห่งชีวิต”
สะบัดปลายฟู่กัน โดย
ม.ร.วนัດศรี สวัสดิวัตต์ และ
คุณเมธีรี อิศราเนน ณ อยุธยา
ณ ห้องประชุมอาคารสัมมนา สุทธิพิทักษ์
อนุสรณ์ ๑-๑

หมายเหตุ : ศูนย์สันเทศและหอสมุด ได้จัดนิทรรศการเรื่อง “อาจารย์สันนิ เกตุทัต : ชีวิตและผลงาน” ผู้ที่สนใจสามารถนิทรรศการได้จาก
เว็บไซต์ของศูนย์สันเทศและหอสมุด <http://Laic.dpu.ac.th>

สนั่นพุกษ์ : ร่มเงาที่ร่มเย็นและงดงาม

จากเมล็ดพันธุ์ทางการศึกษา ที่บ่มเพาะด้วยความรัก ความคิดและอุดมการณ์ของบุพการีสองท่าน แทบทุกเดือนเป็นก้าวไม้ เติบโตเป็นไม้ใหญ่ลำต้นแข็งแรง หับรากลึกอย่างมั่นคง แต่ก็ยังคงรักษาป่าคลุมทั่วอาณาบริเวณ ผลิตออก ออกผล ปีแล้วปีเล่า ... อย่างไม่รู้จักเหนื่อยล้า

ร่มเงาของต้นไม้ ให้ความร่มเย็นแก่ผู้พักพิง

ดอกและผล ให้ความชื่นใจ และคุณค่าต่อผู้พับเทียน

“ต้นอุรักิจันทิตย์” ต้นไม้แห่งอุดมการณ์ทางการศึกษา ไม่ต้นแรกที่อาจารย์สนั่น เกตุหัตถ์ ปลูกร่วมกับอาจารย์ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ผู้มีอุดมการณ์เดียวกัน เริ่มตั้งแต่ช่วงกันบ่มเพาะเมล็ด ถอนอมเลี้ยงต้นกล้า รดน้ำ พรวนดิน ใส่ปุ๋ย และตัดแต่งกิ่งก้าน จนกล้าไม่ตันนั้น เติบโตเป็นไม้ใหญ่ทรงพุ่มสวยงาม แข็งแกร่ง พร้อมจะเผชิญแรงลม ฝนฟ้าและลักษณะการณ์ต่างๆ ทุกเมื่อ

ต้นไม้แห่งอุดมการณ์ต้นนี้ เจริญเติบโตด้วยความรักและการใส่ใจดูแลของอาจารย์สนั่นจันได ต้นไม้น้อยใหญ่ทุกต้นที่อาจารย์สนั่นปลูกไว้ในรอบรั้วแห่งนี้ ก็เจริญเติบโตด้วยความรัก และการใส่ใจของอาจารย์สนั่นดุจเดียวกัน

ณ วันนี้ พันธุ์ไม้หลากหลายที่อาจารย์สนั่นปลูกไว้ ตั้งแต่ไม้สัญลักษณ์ของสถาบัน ไม้ในพุทธประวัติ ไม้มงคล ไม้หายาก ไม้ในวรรณคดี ไม้ดอก ไม้ประดับ ไม้ผล และไม้อื่นๆ อีกนานาชนิดในอาณาจักรแห่งนี้ ต่างแต่ก็ยังคงรักษา สาขา ชุดอกออกใบ ให้ผล ให้ร่มเงาครอบคลุมไปทั่วบริเวณพื้นที่เกือบหนึ่งร้อยไร่

เป็น “สนั่นพุกษ์” ที่สวยงามและงดงาม ร่มเย็นยิ่งนัก

ไม้มงคล *

ความเชื่อเรื่องไม้มงคลของชาวไทย สันนิษฐานว่ามีมา ก่อนสมัยสุขทัยเป็นราชธานี โดยปรากฏในพิธีกรรมของบ้านเมือง และประเพณีของชุมชน ซึ่งมีลักษณะผสมผสานความเชื่อใน ศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์ไว้ด้วยกัน อาทิ การเสกน้ำ-พระพุทธมนต์ การถือน้ำพิพัฒน์ลัตยา การบวงสรวงรุกขเทวดา เป็นต้น ด้วยความเชื่อในพลังแห่งที่มีในธรรมชาติคือต้นไม้ ว่ามี อำนาจอันประกอบด้วยอำนาจ สิริ และโขคลาภ ที่สามารถนำ หรือบันดาลให้ประสบแต่สิ่งที่ดีงาม และความเจริญรุ่งเรือง

พิมลงคลที่เป็น “สิริ” หรือเป็นศรีเพื่อการดำรงชีพ และ ประกอบกิจการงานต่างๆ จึงมีการนำต้นไม้เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย และการนำต้นไม้เข้ามาเป็นส่วนประกอบในพิธีกรรม ก็มีหลาย ลักษณะทั้งที่เป็นต้น หน่อ เนื้อไม้ ใน ดอก และผล ซึ่งเรียกโดย รวมว่า “ไม้มงคล” ไม้มงคลจึงครอบคลุมตั้งแต่ไม้ยืนต้น ไม้ล้มลุก

* เรียนเรียงจากหนังสือ ไม้สิริมงคล ของ บุษบา จังพาณิชย์กุล สำนักพิมพ์คอมมา จำกัด

และอัญพิช ซึ่งจำแนกแตกต่างกันตามรูปลักษณ์ คุณสมบัติ และประโยชน์เช่นอย่าง ออาทิ ไม้ในพุทธประวัติ พญาไม้หรือไม้มงคล ๔ ชนิด ไม่มีเมือง ไม่ประจำดับเมือง เป็นต้น

ไม้มงคลที่ถือว่าเป็นพญาไม้ คือไม้สำคัญ ๔ ชนิด ได้แก่ ไม้ไผ่สีสุก ไม้ราชพฤกษ์ ไม้ชัยพฤกษ์ ไม้ทองหลาง ไม้กันเกรา ไม้ลัก ไม้พะยุง ไม้ขันนุน และไม้ทรงบาดាល ไม้ทั้ง ๔ ชนิดนี้ มีความเชื่ออันเป็นมงคล ว่าเป็นไม้ที่เสริมส่งให้บังเกิดความเจริญรุ่งเรือง เป็นครีสง่าแก่อaculaบ้านเรือน ผู้อยู่อาศัย ประกอบกิจการได้ ก็ประสบความสำเร็จ ด้วยไม้แต่ละชนิดมีเชื่ออันเป็นมงคล และมีความหมายเป็นสิริ ดังนี้

๑. ไม้ไผ่สีสุก หมายถึง ความร่มเย็น ความผาสุก
๒. ไม้ราชพฤกษ์ หมายถึง ความเป็นใหญ่ ความมีชื่อเสียง เกียรติยศ
๓. ไม้ชัยพฤกษ์ หมายถึง ความมีชัยชนะ ความมีโชคลาภ
๔. ไม้ทองหลาง หมายถึง ความร่ำรวย มีทรัพย์สินเงินทอง
๕. ไม้กันเกรา หมายถึง การช่วยป้องกัน ปกติกันภัยอันตรายต่างๆ
๖. ไม้ลัก หมายถึง ความมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีลิ่งศักดิ์สิทธิ์ปกป้องรักษา
๗. ไม้พะยุง หรือพยุง หมายถึง การพยุงฐานะ พยุงหน้าที่การทำงาน
๘. ไม้ขันนุน หมายถึง การมีผู้ให้การเกื้อหนุน การหนุนฐานะให้ร่ำรวย

๔. ไม้ทรงบันดาล หรือทรงบันดาล หมายถึง ความมั่นคง ความแข็งแรง

หรือการดลบันดาลให้ประสบความสมบูรณ์พูนสุข ปราศจากโรคภัยเบื้องเบียน

ไม้มงคลกับพิธีกรรมและความเชื่อ เป็นสิ่งที่ปฏิบัติ และสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันคติ ความเชื่อเกี่ยวกับไม้มงคลอาจน้อยลง เนื่องจากความเจริญ ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์มีอิทธิพลและมีบทบาทมากขึ้น รวมทั้ง สภาพสังคมและวิถีทางการดำเนินชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนไป แต่ ธรรมชาติโดยเฉพาะต้นไม้ก็ยังมีความสำคัญอย่างยิ่งท่อ มวลมนุษย์ และสรรพสัตว์ทั้งปวง

ไผ่สีสุก (Bamboo)

เป็นไม้ยืนต้นแต่กาพู่ม กอ ลำต้นตรงเป็นปล้องข้อ ความยาวของลำต้นประมาณ ๖-๑๕ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๔-๑๒ ซม. ผิวเรียบมัน ข้อไม่พองออกมา กิ่งก้านมาก แตกตั้งจากกับลำต้น หนามโค้งออกเป็นกลุ่มๆ ละ ๓ อัน ลำไผ่มีรูเล็ก เนื้อไม้หนา ใบมี ๕-๖ ใบที่ปลายกิ่ง ปลายใบเรียวแหลม ใต้ใบมีสีเขียวอมเหลือง ขอบใบสาก คนไทยนิยมปลูกไว้สำหรับใช้ลำต้น ใช้ห่อเป็นอาหาร เป็นไม้ที่ให้ร่มเงาได้ดี

ความเชื่ออันเป็นมงคล

เชื่อกันว่า บ้านใดปลูกไผ่สุกไว้ในบริเวณบ้าน จะทำให้คนในบ้านมีความชื่อตระ อ่อนโยน จิตใจบริสุทธิ์ดงามเหมือนลำไผ่ที่เรียบตรง ภาษาในลำก็ขาวสะอาด และ “สีสุก” อันเป็นมงคลนาม ย้อมนำพาให้ครอบครัวพบแต่ความสุข

สักทอง (Teak)

เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูงได้ถึง ๒๕ เมตร เปลืออกลำต้นเรียบสีน้ำตาล มักแตกเป็นร่องเล็กๆ สีเทา ใบใหญ่มาก ผิวใบหนาสาก ให้ใบมีขันสีเขียวสด เมื่อขึ้นใบสดจะเป็นสีแดงออกดอกเป็นช่อตามปลายกิ่ง กลีบดอกเล็กแยกเป็นห้าແฉก สีขาวนวล ติดผลทรงกลมเล็กๆ ต้นสักจะผลัดใบในฤดูร้อนขึ้นเป็นหมู่ในป่าเบญจพรรณทางภาคเหนือเป็นส่วนใหญ่

เนื้อไม้มีลายสวยงาม แข็งแรงทนทาน จึงนิยมใช้ในการก่อสร้างบ้านเรือน และทำเครื่องเรือน เนื้อไม้มีสารจำพวกเตคโตคริโนน จึงไม่ถูกทำลายจากมอดและปลวก

ความเชื่ออันเป็นมงคล

คำว่า “สัก” สื่อความหมายถึง “สักกะ” คือพระอินทร์สักจึงเป็นมงคลนามในเรื่องของความศักดิ์สิทธิ์ และความมีเกียรติยศ ศักดิ์ศรี อำนาจบารมีของผู้ปั้ปฐก

ราชพฤกษ์

(Golden Shower, Pudding Pine)

เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ทรงพุ่มกลม สูงประมาณ ๘-๑๕ เมตร ลำต้นสีเทาอ่อน ผิวเรียบเกลี้ยง เมื่อแก่จะเป็นสีน้ำตาลเข้ม ใบเป็นใบประกอบรูปไข่ปลายใบแหลม เติบโตได้ดีในสภาพดินร่วนที่ไม่มีน้ำขัง และหรือดินเค็ม ออกดอกประมาณเดือนกุมภาพันธ์-เดือนพฤษภาคม ผลิตออกตามก้านใบเป็นช่อสีเหลืองสดห้อยระย้า โดยก่อนออกดอกจะผลัดใบทั้งต้น ทุกส่วนของต้นราชพฤกษ์ มีสรรพคุณเป็นยาสมุนไพรรักษาโรคหลายชนิด

ความเชื่ออันเป็นมงคล

ด้วยชื่ออันเป็นมงคลนาม จึงมีความเชื่อว่าสถานที่ได้ปลูกต้นราชพฤกษ์ จะช่วยเสริมลิริมบคลดด้านชื่อเสียง เกียรติยศและศักดิ์ศรี ให้แก่เจ้าของสถานที่นั้นๆ

ชัยพฤกษ์ (Javinese Cassia)

เป็นไม้สกุลเดียวกับราชพฤกษ์ สูงประมาณ ๑๕ เมตร ทรงพุ่มกลมคล้ายร่มกาding ลำต้นสีน้ำตาล ใบเป็นใบประกอบรูปขั้นบัน ปลายคู่เรียงสลับ มีใบย่อย ๕-๗ คู่ แผ่นใบรูปไข่แกมรูปรี หรือรูปขอบขนาน ปลายใบมน โคนใบกลม ผิวใบด้านล่างมีขนละเอียด ออกรดออกประมาณเดือนกุมภาพันธ์-เดือนเมษายน ออกรดออกระยะแรกใบเป็นลีչมพุ แล้วเปลี่ยนเป็นลีดแดงเข้ม และเป็นลีข้าวเมื่อตอกใบกลีรอย ดอกออกเป็นช่อตามกิ่ง ยาว ๕-๑๖ ซม. เนื้อในฝักใช้เป็นยา ระบายอ่อนๆ

ความเชื่ออันเป็นมงคล

เชื่อกันว่า การปลูกต้นชัยพฤกษ์จะช่วยให้ประสมความสำเร็จ เอาชนะอุปสรรคต่างๆ ได้

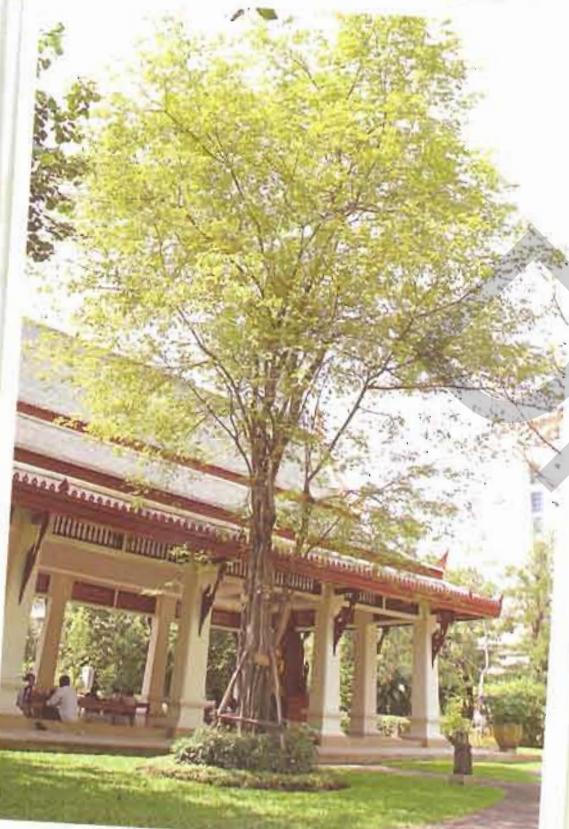
ทองหลาง (Variegate Coral)

เป็นไม้ต้นผลัดใบ สูง ๕-๑๐ เมตร ลำต้น
และกิ่งก้านมีหนามเล็กๆ ทรงพุ่มกลม โพร่ง
ใบย่อยรูปไข่กึ่งขนมเปียกปูน ใบสีเขียวเป็นมัน
มีเส้นลายใบสีเหลือง ใบกลางจะใหญ่กว่าอีก
๒ ใบด้านข้าง ดอกคล้ายดอกแค ออกเป็นช่อ
สีแดงเข้ม ออกตอนผลัดใบระหว่างเดือนธันวาคม-
เดือนกุมภาพันธ์

ความเชื่ออันเป็นมงคล

การปลูกต้นทองหลาง จะให้คุณด้านฐานะ
ความร่ำรวย เงินทองจะไหลเข้ามา ไม่ขัดสน

พะยุง

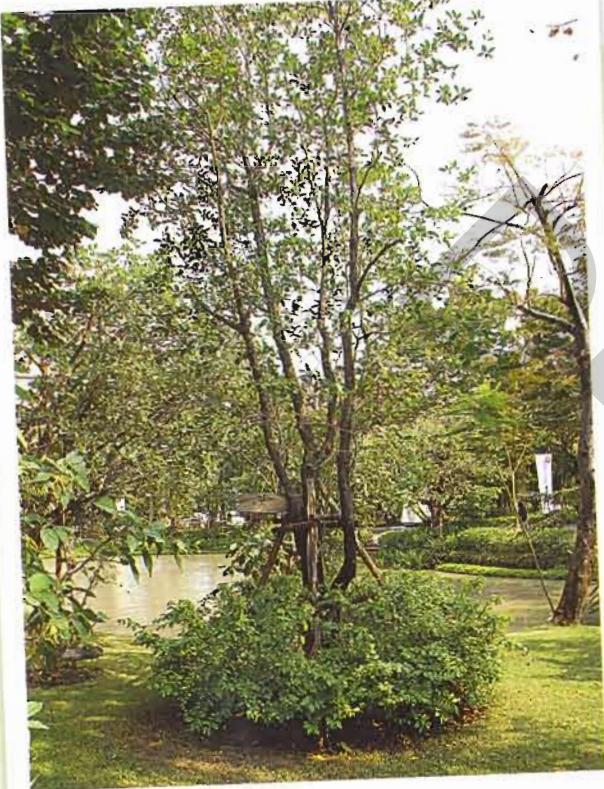
(Black Wood, Siamese Rosewood)

ไม้พะยุง หรือ พยุง เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบขนาดใหญ่ สูงประมาณ ๑๕-๒๕ เมตร ลำต้นตรง ทรงพุ่มกลม รูปไข่ ผิวเปลือกเรียบสีเทา ล่อนเป็นแผ่นบาง ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกเรียงสลับกัน มีใบย่อยเรียงติดกัน ๗-๙ ใบ หลังใบลีเชียวเข้มเป็นเงมัน ห้องใบสีจาง ผิวใบ เกลี้ยง ดอกขนาดเล็กสีขาว รูปถั่ว มีกลิ่นหอมอ่อนๆ ออกรวงกันเป็นช่อตามปลายกิ่งและก้านใบ ผลเป็นฝักแบบ ผิวเกลี้ยง ยาวประมาณ ๕-๖ ซม. มักขึ้นในป่าดงดิบแฉะ และป่าเบญจพรรณขึ้นทั่วๆไปทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก

ความเชื่ออันเป็นมงคล

การปลูกไม้พะยุง หรือพยุง จะเสริมสร้างอำนาจแก่ ผู้ปลูก และส่งเสริมค้าจุนฐานะการเงินให้ร่ำรวย

กันเกรา (Anan, Tembusu)

เป็นไม้พุ่มขนาดกลาง-ใหญ่ สูงประมาณ ๑๒-๒๕ เมตร เปลือกเป็นสีน้ำตาลเข้ม แตกเป็นร่องลึก ขอบขี้น ในที่ชื้นและตามป่าเบญจพรรณทั่วไป ในบิลิเยียวแก่ รูปมนรี คล้ายรูปไข่ ปลายใบแหลม เนื้อใบหนาคล้าย แผ่นหนัง ออกดอกเป็นช่อตามปลายกิ่งคล้ายช่อดอกเบื้อง ดอกสีขาวมีกลิ่นหอม ดอกแก่กลิ่นโดยจะเป็นสีเหลือง ดอกตกร่วงระหว่างเดือนเมษายน-เดือนมิถุนายน ติดผลเล็กๆ สีส้ม ผลสุกจะเปลี่ยนเป็นสีแดงเลือดหมู กันเกราเป็นไม้เนื้อแข็ง จึงนิยมใช้ในงานก่อสร้างต่างๆ เปลือกและแก่นไม้ใช้เป็นสมุนไพร บำรุงธาตุ และบำรุง โลหิตได้ดี

ความเชื่ออันเป็นมงคล

ไม้กันเกรา ให้คุณทางการป้องกันภัยอันตราย ต่างๆ ช่วยขัดปัดเป่าสิ่งชั่วร้าย ป้องกันมิให้เกิดโรคภัย

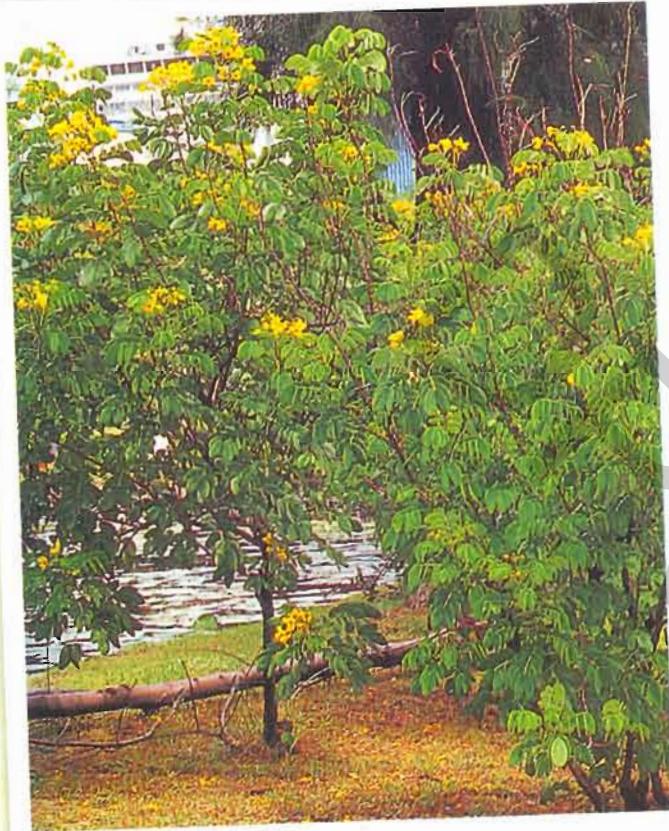
ขุน (Jackfruit Tree)

เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูง ๑๕-๒๐ เมตร มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศไทยเดิม ทว่าปัจจุบันเป็นทรงกระบอก ลำต้นและกิ่งเมื่อมีบาดแผลจะมีน้ำยางสีขาวขึ้นหล่อลงมา ใบสีเขียวเข้มเป็นมันและหนา ตอกออกเป็นช่องตามลำต้น และกิ่งสมบูรณ์ ผลมีหลายขนาด มีหัวนมมารอบผล เนื้อในเป็นสีเหลือง รสหวาน กลิ่นหอมจัด ภายในเนื้อมีเมล็ด ๑ เมล็ด

ความเชื่ออันเป็นมงคล

ต้นขุน เป็นไม้ที่จะช่วยเกื้อหนุน หรือหนุนนำชีวิต ให้ร่าเริง รุ่งเรือง ประกอบกิจการงานใด จะประสบผลสำเร็จ และมีผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ

ทรงบាតາລ

(Kalamona, Scrumbled Eggs)

เป็นไม้พุ่มยืนต้นขนาดกลาง สูงประมาณ ๕-๑๐ เมตร แต่ก็เก็บก้านสาขาออกโดยรอบ ทรงพุ่ม จังแน่นทึบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกเป็นแผง บนก้านใบ ใบย่อยมี ๕-๖ คู่ เรียงลับปลายคู่ ขอบใบหนาสีเขียวเข้ม ออกดอกออกเบี้นช่อสีเหลือง ตามซอกใบและปลายกิ่ง ออกดอกตลอดปี ผลเป็นฝักแบบยาวประมาณ ๒๐ ซม.

ความเชื่ออันเป็นมงคล

“ทรงบាតາລ” มีความหมายถึงบำรุงมืออันยิ่งใหญ่ของพญานาคแห่งพิพิพบាតາລ บางตำรา เรียกทรงบันดาล หมายถึงการดลบันดาลให้มี โชคлага ให้ร่ำรวยมั่งคั่งตลอดทั้งปี เหมือนดอก ทรงบាតາລที่ออกตลอดปี

“ไม่ทุกต้นที่ท่านปลูกงอกงามยิ่ง-
แต่เมล็ดที่ท่านปลูกได้งามกว่า
คือปลูกคน ปลูกศิษย์ ปลูกวิชา
ปลูกคุณค่า ได้งามเบด เกินจดจาร...”

อรชา เพื่อการศึกษา

รัคทำโดย หอประวัติและพิพิธภัณฑ์ คร.ไสว สุทธิพิทักษ์
ชั้น ๗ อาคาร ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
โทร. ๐-๕๒-๔๔-๗๓๐๐ ต่อ ๒๖๓๑

เจ่อง-ภาพ : อรชา เพื่อการศึกษา
ศิลปกรรม : วินทร์ศักดิ์ ทองบัว
ถ่ายภาพ : ทราย สายสูตรราก
พิมพ์ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ວັນຮໍາລຶກ
ອາຂຣຍ໌ລົບນິນ ແກຊູທີ
၁ ພຶສພາຍນ ၂၄၄၆

ສະບັບພຸກນີ້
ຮັມເຫັນທີ່ຮັມເຫັນແລ້ວດຕາມ

กำหนดการ

งานวันรำลึก อาจารย์สนั่น เกตุทัต
ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

การบรรยายธรรมพิเศษ หัวข้อ “ดับร้อนวัยรุ่น”
โดยพระมหาวุฒิชัย (ว.วชิรเมธี)

วันพุธที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๗.๓๐ - ๑๕.๐๐ น.

๐๗.๓๐ - ๐๘.๐๕ น.	- ถวายภัตตาหารเข้าแด่พระสงฆ์
๐๘.๐๕ - ๐๘.๖๐ น.	- สักการะพระสิทธิอร่ากา
๐๘.๖๕ - ๐๙.๐๐ น.	- บุคลากรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์พร้อมกันเพื่อประกอบพิธีลงนาม ศalaธรรมอธิบดี
๐๙.๐๐ - ๐๙.๖๐ น.	- พิธีรำลึกพระคุณ อาจารย์สนั่น เกตุทัต ณ อนุสาวรีย์
๑๙.๔๐ - ๑๙.๖๐ น.	- ลงทะเบียนเข้าร่วมฟังการบรรยายธรรมพิเศษ และรับของที่ระลึก ณ ห้องประชุมลุม สุทธิพิทักษ์ อนุสรณ์ (๑-๑)
๑๙.๖๐ - ๑๙.๖๐ น.	- การบรรยายธรรมพิเศษ หัวข้อ “ดับร้อนวัยรุ่น”
โดย พระมหาวุฒิชัย (ว.วชิรเมธี)
๑๙.๖๐ น.	- เลี้ร์จพิธี

หมายเหตุ : ศูนย์สนับสนุนและขออนุมัติได้จัดนิทรรศการเรื่อง “อาจารย์สนั่น เกตุทัต :
ผู้ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” ผู้สนใจสามารถชม
นิทรรศการได้จากเว็บไซต์ของศูนย์สนับสนุนและขออนุมัติ
<http://www.laic.dpu.ac.th>

อาจารย์สนั่น เกตุทัต : ปริวิตาฯลงฯบ

เกิด : อาจารย์สนั่น เกตุทัต เป็นบุตรคนที่ ๔ ของดร.กุลพิรนทร์-เทพบดีศรีสมุห เกิดเมื่อวันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ณ บ้านถนนนครสวรรค์ เชิงสะพานผ่านฟ้าลีลาศ กรุงเทพฯ

การศึกษา : - ปริญญาอุดมศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยวิชา-ธรรมศาสตร์และการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๗
- วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๐๖

ทำงาน : กระทรวงยุติธรรม เริ่มทำงานในตำแหน่งเสมียนที่กองล่ำมและชาเลข สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ก่อนย้ายไปเป็นเสมียนประจำตัวพระยาพลางกูรธรรมวิจัยขณะยังเรียนหนังสือที่มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๔

กระทรวงการคลัง จากเสมียนในกระทรวงยุติธรรม ก้าวไปเป็นสรรพากร เมื่อเรียนจบปริญญาอุดมศาสตรบัณฑิต เริ่มจากตำแหน่งสรรพากรภาค ๓ ประจำจังหวัดนราธิวาส แล้วย้ายไปเป็นสรรพากรจังหวัดมหาสารคาม ก่อนจะย้ายมาเป็นหัวหน้าแผนกวิชาเงินได้บุคคลธรรมด้า เขตสรรพากรภาค ๑ กรุงเทพมหานคร ในพ.ศ. ๒๕๔๖

ต่อมา ในพ.ศ. ๒๕๔๙ ย้ายไปเป็นหัวหน้าแผนกพิจารณาอุทธรณ์ก่อนจะได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้ากองยนติการ ควบคู่กับตำแหน่งสรรพากรภาค ๗ จังหวัดนครปฐม ในพ.ศ. ๒๕๕๙ และได้เลื่อนขึ้นเป็นผู้อำนวยการกองยนติการ ในพ.ศ. ๒๕๐๕

จากตำแหน่งผู้อำนวยการกองนิติการได้เลื่อนขึ้นเป็นรองอธิบดีกรมสรรพากรฝ่ายปราบปราม ในพ.ศ. ๒๕๐๘ ก่อนจะขึ้นดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมธนารักษ์ ในพ.ศ. ๒๕๑๑ อีก ๔ ปีต่อมา ได้รับความไว้วางใจให้ไปเป็นอธิบดีกรมคุลการ ในพ.ศ. ๒๕๑๕ พร้อมกับได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็นกรรมการอำนวยการพระคลังข้างที่ และเป็นตำแหน่งที่ท่านปฏิบัติจนวาระสุดท้ายของชีวิต ในพ.ศ. ๒๕๔๙ ขณะมีอายุ ๙๐ ปี ปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงการคลัง อันเป็นตำแหน่งสูงสุดของ การรับราชการ และในช่วงเวลาใกล้เคียงกันนั้นก็ได้เป็นสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย

การเป็นข้าราชการประจำกระทรวงการคลัง มาตลอดชีวิตของการรับราชการ ทำให้ไม่อาจปฏิเสธหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเป็น “สูกหม้อ” ของกระทรวง สำคัญของชาติกระทรวงนี้ได้ จึงต้องรับตำแหน่ง “รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง” ตามคำเชิญของนายสมหมาย อุนตรากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในคณะรัฐบาลที่มี พลนา ศาลาตราจารย์ลัญญา อรรวมคักดี เป็นนายกรัฐมนตรี อีกตำแหน่งหนึ่ง ในพ.ศ. ๒๕๑๗

การทำงานในฐานะปลัดกระทรวงและรัฐมนตรีช่วย-ว่าการกระทรวงการคลังพร้อมๆ กันทั้ง ๒ ตำแหน่ง ซึ่งตำแหน่งหนึ่งคือตำแหน่งข้าราชการประจำ อีกตำแหน่งหนึ่งคือตำแหน่งทางการเมือง เป็นภาระงานที่หนักและลำบากใจไม่น้อย โดยเฉพาะงานในหน้าที่รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ จึงตัดสินใจขอลาออกจากเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง และทำงานในตำแหน่งปลัดกระทรวงการคลังเพียงตำแหน่งเดียวจนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

ก่อตั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบันทิตย์ :

ด้วยความรักในวิชาชีพครู กอปรกับมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานด้านการศึกษาเพราะเห็นว่า “ถ้าทำได้สำเร็จ รัฐบาล ก็จะมีสถาบันการศึกษาเพิ่มขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อเยาวชน ต่อส่วนรวม ทั้งยังเป็นอนุสรณ์สำหรับลูกหลาน ในอนาคตด้วย” จึงร่วมมือกับอาจารย์ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ก่อตั้งสถาบันการศึกษาชื่อ “ธุรกิจบันทิตย์” ขึ้น ในเดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๗๑ ณ เลขที่ ๓๓ ถนนพระราม ๙ ริมคลองประปาสามเสน บันพื้นที่ ๑ ไร่ โดยเริ่มจากเป็น “โรงเรียน” ก่อนจะได้เป็น “วิทยาลัย” ในพ.ศ. ๒๕๗๓ และ ก้าวหน้าเป็น “มหาวิทยาลัย” ในพ.ศ. ๒๕๗๗ บันพื้นที่เกือบหนึ่งร้อยไร่ ริมคลองประปาชีวชัยในปัจจุบัน

การกิจหลั่กและหนักของอาจารย์ล้นน์ ในช่วงการก่อตั้งสถาบัน คือดูแลรับผิดชอบและบริหารจัดการเรื่องการเป็นและงบประมาณ นอกเหนือจากการสอนวิชาการภาษี-อากรให้แก่นักศึกษาในฐานะ “ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษีอากร”

ร่มເຫຼົກທີ່ຮ່ວມເຢັນ :

ต้นไม้ทุกต้น หินทุกก้อนและพื้นดินทุกตารางนิ้วในอาณาจักรแห่งนี้เป็นสิ่งที่อาจารย์ล้นน์รักและห่วงใย เพราะท่านได้ทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจ เพื่อให้ “ธุรกิจบันทิตย์” สถาบันการศึกษาที่ท่านก่อตั้ง เป็นมหาวิทยาลัยที่สวยงามและส่งงามท่านกลางอรุณชาติ ดุจเดิยวกับที่ท่านเป็น “ร่มເຫຼົກທີ່ຮ່ວມເຢັນ” สำหรับทุกคนในรอบรั้วมหาวิทยาลัย...

สนับพอกษ : รุ่ปengo กีร์รุ่ปายิน || ลงดงงาม

จากเมล็ดพันธุ์ทางการศึกษา ที่ปั้นเพาะด้วยความรักความคิดและอุดมการณ์ของบุพการีสองห้าน แตกยอดเป็นกล้าไม้ เติบโตเป็นไม้ใหญ่ลำต้นแข็งแรง หลังจากลึกอย่างมั่นคง แตกกิ่งก้านสาขาปากคลุมทั่วอาณาบริเวณ ผลิตออกอกราชปีแล้วปีเล่า... อย่างไม่รู้จักเหนื่อยล้า

ร่วมเขียนบทใหม่ ให้ความร่วมเย็นแก่ผู้พากพิง

ดอกและผล ให้ความอิ่มเออมใจ และคุณค่าต่อผู้พบเห็น

“ต้นครุกจิบันพิทย์” ต้นไม้แห่งอุดมการณ์ทางการศึกษา ไม่ต้นแรกที่อาจารย์สันนิ พฤกษา ปลูกร่วมกับอาจารย์ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ ผู้มีอุดมการณ์เดียวกัน เริ่มตั้งแต่ช่วงกันบ่มเพาะ-เมล็ด ตอนอบรมเลี้ยงต้นกล้า รดน้ำ พรวนิดน ใส่ปุ๋ย และตัดแต่งกิ่งก้าน จนกล้าไม้ต้นนั้น เติบโตเป็นไม้ใหญ่ทรงพุ่มสวยงามแข็งแกร่ง พร้อมจะเผชิญแรงลม ฝนฟ้าและสภาพการณ์ต่างๆ ทุกเมือง

ต้นไม้แห่งอุดมการณ์ต้นนี้ เจริญเติบโตด้วยความรักและการใส่ใจดูแลของอาจารย์สันนิฉันได ต้นไม้มีน้อยใหญ่ทุกต้น ที่อาจารย์สันนิปลูกไว้ในรอบรั้วแห่งนี้ ก็เจริญเติบโตด้วยความรักและการใส่ใจของอาจารย์สันนิดุจเดียวกัน

ณ วันนี้ พันธุ์ไม้หลักหลายที่อาจารย์สนับปลูกไว้ ตั้งแต่
ไม้สัญลักษณ์ของสถาบัน ไม้ในพุทธประวัติ ไม้มงคล ไม้หายาก
ไม้ในวรรณคดี ไม้ดอก ไม้ประดับ ไม้ผล และไม้อื่นๆ อีกนานา-
ชนิดในอาณาจักรแห่งนี้ ต่างแตกกิ่งก้านสาขา ชูดอกออกใบ
ให้ผล ให้ร่มเงาครอบคลุมไปทั่วบริเวณพื้นที่เกี๊ยวหนึ่งร้อยไร่
เป็น “สนับพฤกษ์” ที่สวยงามและร่วมเย็นยิงนัก

ไม่ทุกต้นที่ท่านปลูกบอกงานยิ่ง
แต่มีสิ่งที่ท่านปลูกได้งามกว่า
คือปลูกคน ปลูกศิษย์ ปลูกวิชา
ปลูกคุณค่า ได้งามงดงาม เกินจดจาร...

อรชา เพื่อ กสิริรัตน

กระโดน

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Careya sphairica Roxb.*

ชื่อสามัญ : Tummy-Wood

ชื่ออีนๆ : กะนون (เขมร) ปุยกระโดน หูกวาง
บุยขา พุย

ลักษณะทั่วไป

เป็นพืชไม้ยืนต้น ผลัดใบ สูงประมาณ ๑๐ - ๓๐ เมตร ทรงพุ่มกลม แผ่นทับ ลำต้นเสี้ยว เปลือกหนา แตกล่อนเป็นแผ่น ทึบใบหมวด หรือเกือบหมวดก่อนผลใบใหม่พร้อมดอก ใบอ่อนสีน้ำตาลแดง แล้วเป็นสีเขียว ใบแก่จัดใกล้หลุดร่วงจะเปลี่ยนสีเป็นสีเหลืองและแดงอมส้ม ในเดียวรูปไข่กลับ ออกเรียงลับถี่ๆ ที่ปลายกิ่ง ปลายใบแผ่กว้าง มนแหลมเป็นติ่งสันๆ โคนใบเรียวยาวคล้ายครีบ ขอบใบหยักเล็กน้อย แผ่นใบค่อนข้างบางและเหนียว ออกเป็นช่อ สีขาว แต่ละดอกมีใบประดับ ๓ ใบ ๔ กลีบ กลีบดอก ๕ กลีบ โคนกลีบสีชมพูติดกัน จำนวนมากเรียงเป็นชั้นๆ หนาแน่นเหมือนพู่รูปไข่ หรือ กลม แข็ง หวาน้ำ มีเนื้อมาก เมล็ดแบบจำนวนมาก สีน้ำตาลอ่อน

ใบ

กลีบเลี้ยง
มีเกสรตัวผู้

ดอก

ผล

ฤทธิ์ออกดอก

การขยายพันธุ์

การปลูก

เดือนมกราคม ถึงมีนาคม และเป็นผล

ช่วงเดือนมีนาคม ถึงพฤษภาคม

ด้วยการเพาะเมล็ด

เป็นพืชไม้ที่ชอบอากาศชื้น

พื้นที่ชื้นและ ทนต่อความแห้งแล้งได้ดี

แก้ว

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Murraya Paniculata.

ชื่อสามัญ : Orange Jessamine,

Satin-Wood, Cosmetic Bark Tree

ชื่ออื่นๆ : แก้วขาว แก้วซีโก้ แก้วพริก
แก้วสาย ตะไหลแก้ว

ลักษณะทั่วไป
ใน

ดอก

ถูกที่ออกดอก
ผล
การขยายพันธุ์
การปลูก

เป็นพืชไม้พุ่มขนาดกลาง สูงประมาณ ๔ - ๕ เมตร แตกกิ่ง
ก้านคดงอ เนื้อไม้สีขาว แข็งและเหนียว มีลายสวยงาม

สีเขียวเข้ม หนา มัน เป็นใบประกอบแบบขนนก

ใบอยู่ประมาณ ๕ - ๙ ใบ ในรากน้ำดเล็ก มนต์ ปลายใบแหลม
ใบยาวประมาณ ๑ นิ้ว

ออกเป็นกลุ่มช่อ ตามซอกใบและปลายกิ่ง ดอกสีขาว ช่อละ
๔ - ๑๕ ดอก กลีบเลี้ยงสีเขียว ๕ แผก กลีบดอกมี ๕ กลีบ
ปลายกลีบเรียวยาวและมน毛วน เวลาออกจะบานพร้อมกัน
ทั้งต้น กลิ่นหอมมากในช่วงค่ำ ออกจะบานราวกว่า ๒ - ๓ วัน ก็จะโรย

ออกตลอดปี แต่จะออกมากในช่วงฤดูฝน

รูปร่าง ผลสุกมีสีแดงอมลับ ภายในมีเมล็ด ๑ - ๒ เมล็ด

ด้วยการถอนกิ่ง หรือเพาะเมล็ด

เป็นพืชไม้ที่ชอบแสงแดดจัด

ชอบดินปนทราย ต้องการราก

ปานกลาง

คุณ

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Cassia fistula Linn.

ชื่อสามัญ : Golden Shower,

Indian Laburnum,

Pudding-Pine-Tree

ชื่ออื่นๆ : ราชพฤกษ์ ลมแล้ง

ลักษณะทั่วไป

ใน

ดอก

ถูกทิ้งออกดอก

ผล

การขยายพันธุ์

การปลูก

เป็นพรรณไม้ยืนต้น ผลัดใบ ขนาดเล็กถึงขนาดกลาง สูง ๕ - ๑๕ เมตร ลำต้นตรง เรียวขยบตруปป่าหรือรูปร่ม ค่อนข้างทึบ แต่งกิ่งต่ำ แผ่กว้าง สีเขียวอ่อนถึงเขียวเข้มเป็นมัน ขอบใบเรียบ โคนใบมน ปลายใบแหลมเล็กน้อย ออกเป็นคู่ตระหง่านกัน เนื้อใบหนา

ออกเป็นช่อยาวตาม梗ใบ ห้อยย้อยลง สีเหลืองสด ข้อดอกค่อนข้างโปร่ง ยาว ๒๐ - ๓๐ ซม. ออกดอกออกมากในช่วงที่ทึบใบหมวดหรือเหลือใบเพียงเล็กน้อย กลีบดอกกรุบไว มี ๕ กลีบ ฐานกลีบเรียงลับไปเป็นก้านลั้นๆ ผิวกลีบดกมีสีน้ำเงินเข้มชัดเจน ตรงกลางดอกมีเกสรตัวผู้ ๑ อัน ลั้นยาวไม่เท่ากัน รังไข่และหลอดเกสรตัวเมียมีขันปกคลุม

ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน

เป็นฝัก รูปทรงกระบอก ยาว ห้อยลงจากกิ่ง

ฝักอ่อนสีเขียว ฝักแก่สีน้ำตาลเข้มเกือบดำ

ภายในฝักมีเยื่อบางๆ กันเป็นช่องๆ

แต่ละช่องมีเมล็ดฝังอยู่ ๑ เมล็ด

ด้วยการเพาะเมล็ด

เป็นพรรณไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดรจัด

ต้องการน้ำและความชื้นน้อย

จำเป

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Michelia alba DC.*

ชื่อสามัญ : White Chempaka

ชื่ออีนๆ : -

ลักษณะทั่วไป

เป็นพืชไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง ๑๐ - ๑๕ เมตร แต่ก็มีก้านออกมากແgaกว้างเป็นพูมที่ยอด ลำต้นตรง เปลืออกลำต้นสีน้ำตาลอ่อน

ใบ

สีเขียวอ่อนถึงเขียวเข้ม ใบเดียวรูปหอก ปลายใบแหลม โคนใบมนแผ่นใบหนาเป็นมัน

ดอก

ดอกเตี้ยว สีขาวนวล ออกตามโคนก้านใบ และปลายกิ่งดอกชุดตั้งขึ้น ดอกตูมรูปทรงกระสาม กลีบดอกมี ๔ - ๑๐ กลีบช้อนกัน กลีบดอกແเบ็ง ปลายกลีบแหลม ดอกมีกลิ่นหอมออกตลอดปี แต่จะออกดอกช่วงฤดูฝน

ฤดูที่ออกดอก

ด้วยการตอบหรือทابกิ่ง เป็นพืชไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ในดินทุกชนิด ที่ไม่มีน้ำขัง

การขยายพันธุ์

การปลูก

ເໜັງພູພັນຮຸກຝຍ

ຊື່ວິທາສາສຕ່ລົ :

Tabebuia rosea (Bertol.) DC.

ຊື່ສາມັນ : Pink Trumpet,

Rosy Trumpet-tree

ຊື່ອື່ນໆ : ຂມພູອິນເດີຍ ຕາເບນູຍາ
ອຣວຸນູຊາ

ລັກຂະນະທຳໄປ

ໃນ

ຕອກ

ພລ

ກາຮຍາພັນຮຸ

ກາຮປຸກ

ເປັນພຽນໄມ້ຢືນດັນບනາດກລາງຄົງໃໝ່ ສູງປະມານ ១៥ - ២៥
ແມຕຣ ພລັດໃປ ເປັນອົກຕົ້ນເຮັບ ສີເຫາຫຼືວິສິ້ນຕາລ ຖຽນພຸ່ນກລມ
ແຜກວ້າງເປັນຫັນໆ
ສີເຂົຍວສດ ເປັນໃບປະກອບເປັນຫ່ອງໆ ໜຶ່ງປະມານ ៥ ໃນ ໃບມນີ
ປລາຍໃບແກລມ ໂຄນໃບສອບມນ ຂອບໃບເຮັບ ແຜ່ນໃບຫາ
ອອກເປັນໜ່ອກຈຸກທີ່ປລາຍກີ່ຫຼືວິຕາມຂ້ອຕັນ ດອກຍ່ອຍຈຳນວນນາກ
ໂຄນກລືບດອກເຂື່ອມຕິດກັນເປັນຫລວດ ປລາຍແຍກເປັນ ៥ ກລືບ
ມັກລາຍສີ ໄດ້ແກສີຂາວ ຂມພູອ່ອນ ແລະ ຂມພູ ກລືບດອກບາງແລະ
ຍຸ່ນເປັນຈົບໆ ດອກບານພຣັອມກັນທັງຕັນ

ເປັນຝັກ ເມື່ອແກຈະແຕກອອກ ກາຍໃນຝັກມີເມີລືດແບນ ສິນ້ຕາລ ມີປົກ
ເປັນເຢືອບາງໆ ທ່ອທຸມ

ດ້ວຍກາເພາະເມີລືດ ຫຼືວິຕອນ

ເປັນພຽນໄມ້ກລາງແຈ້ງ ຂອບແລງແດດຈັດ ຂຶ້ນງ່າຍໃນດິນຮ່ວມຫຼຸບ
ຕ້ອງການໜ້າປານກລາງ (ຕັ້ງຂໍອຕາມ

ນ.ຮ.ວ.ພັນຮຸກຝຍ ບຣິພັດວ

ຜູ້ນໍາມາປຸກໃນເມືອງໄທຍ

ເມືອງ ພ.ສ. ແກສອນ

กองกวาง

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Butea frondosa.

ชื่อสามัญ : Flame of the forest,

Bastard Teak

ชื่ออื่นๆ : กวาง กวางา กวางาน

จอมทอง ทองธรรมชาติ

ทองพรหมชาติ

ลักษณะทั่วไป

ไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง ๑๐ - ๑๕ เมตร ทรงพุ่มโปร่ง ทึบใบหนด
ก่อนออกดอก

ใบ

สีเขียวเป็นใบประกอบ ออกเรียงสลับ ใบใหญ่ แผ่นใบหนา
โคนใบแหลม ปลายใบมน มีข้อปักคลุมทั้งสองด้าน

ดอก

สีส้มเหลือง ถึงแดงแลด็ ลักษณะคล้ายดอกแคร ออกตามกิ่งก้าน
และปลายกิ่ง ช่อดอกยาว ๒ - ๓ ซม. กลีบดอกมี ๕ กลีบ
โคลงอ ยาวประมาณ ๔ - ๕ ซม.

ผล

เป็นฝักแบบ รูปขอบขนาน ยาวประมาณ ๑๐ - ๑๕ ซม. มีขันนุ่ม
มีเมล็ด ๑ - ๒ เมล็ดอยู่ที่ปลายฝัก

ฤดูที่ออกดอก

เดือนธันวาคม ถึง มีนาคม

การขยายพันธุ์

ด้วยการเพาะเมล็ด หรือตอนกิ่ง

การปลูก

เป็นพรรณไม้กลางแจ้ง

ขึ้นได้ดีในดินทุกชนิด

ต้องการน้ำมาก

บุบนาค

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mesua Ferrea L.*

ชื่อสามัญ : Ironwood

ชื่ออื่นๆ : สารภีดอย นาคบุตร

ลักษณะทั่วไป

เป็นพรรณไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูง ๑๕ - ๒๕ เมตร แตกกิ่งก้านมาก ทรงพุ่มหนาทึบสูงกว่า ลำต้นตรง เปเลือกต้นสัน้ำตาลปานเทา ใบอ่อนเป็นลักษณะรูปสาม ใบแก่สีเขียวเข้ม เป็นใบประกอบออกตรง ข้ามกัน มีใบย่อย ๕ คู่ ใบรูปหอก ปลายใบแหลม โคนใบมน ขอบใบเรียบ เนื้อใบหนา

ใบ

มีทับดอกเดี่ยว และออกเป็นกลุ่มๆ ละ ๒ - ๓ 朵 ก ตามซอกใบ หรือปลายกิ่ง กลีบดอกสีขาวหรือสีเหลืองอ่อน มี ๕ กลีบ มีกลีบรองดอกสีเขียว-ขาวอีก ๕ กลีบ เนื้อกลีบดอกหนา ปลายกลีบ ดอกหยัก

ดอก

รูปไข่ มีกาบ ๕ กาบ ห่อหุ้มผล ภายในผลมีเมล็ด ๑ - ๒ เมล็ด เดือนมีนาคม ถึง กรกฎาคม เป็นผล เดือนกรกฎาคม ถึง สิงหาคม

ผล

ด้วยการเพาะเมล็ด

ถูกทิ้งออกดอก

เป็นพรรณไม้กางลາງแจ้ง ชอบที่ไปริมแม่น้ำ และแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินที่มีความชื้นปานกลาง ต้องการน้ำปานกลาง

การขยายพันธุ์

การปลูก

บัวสวัสดิ์

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Gustavia gracillima Miers.

ชื่อสามัญ : Gustavia

ชื่ออีนๆ : บัวฟรัง บัวดิน

ลักษณะทั่วไป

เป็นพืชไม้พุ่ม สูง ๒ - ๖ เมตร ลำต้นตรง เปลืออกลำต้น
สีน้ำตาลเข้ม กิ่งก้านใบญี่ปุ่นแตกออกจากลำต้น ยาว และตั้งขึ้นไป
ทางยอดของต้น

ใบ

ใบอ่อนสีน้ำตาลอ่อนขมพู ใบแกะสีเขียวเข้ม เป็นมัน ใบเดียวออก
สลับไปกระจุกที่ปลายกิ่ง ปลายใบแหลม โคนใบสอบ ขอบใบหยัก
เป็นคลื่น แผ่นใบหนา

ดอก

ออกเดียวตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง หรือตามลำต้น ดอกตูมสีขมพู
ดอกบานสีขมพูเรือๆ หรือขมพูอมม่วง กลีบดอกใหญ่หนาและ
แข็ง มี ๕ กลีบ โคนกลีบซ่อนเหลื่อมกัน ปลายกลีบบานออก
เกรสร้าวผู้มีจำนวนมากอยู่กลางดอก มีกลีบห้อมช่วงกลางวัน
ดอกจะบานและร่วงภายใน ๑ - ๒ วัน

ผล

ลักษณะเหมือนลูกบ่ำ ก้านผลยาว ผลสดสีเขียว และเปลี่ยนเป็น^{เป็น}
เหลืองและน้ำตาลก่อนหลุดร่วงไป ภายในมีเมล็ดจำนวนมาก
ใช้เวลาปลูกนานถึง ๕ ปี จึงจะออกดอก
(ที่ มธบ. ออกเดือนมกราคม ถึง กุมภาพันธ์)

ฤดูที่ออกดอก

ด้วยการเพาะเมล็ด

การขยายพันธุ์

เป็นพืชไม้ที่ดูแลง่าย ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ

การปลูก

ได้ดี ปลูกได้ทั้งที่แสงแดดรัดจัดและในที่ร่ม

แต่ต้องร่าเริง ต้องการน้ำปานกลางถึงน้ำมาก

ประดู่แดง

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Phyllocarpus septentrionalis

Donn Smith.

ชื่อสามัญ : Monkey Flower Tree

ชื่ออีนๆ : หอมนวล

ลักษณะทั่วไป

เป็นพืชไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูงประมาณ ๑๐ - ๒๐ เมตร

ผลัดใบ เรือนยอดแห่งกวาง ทรงพุ่มทึบ กิ่งลุ่ง ลำต้นตรง
เปลือกลำต้นสีน้ำตาล

สีเขียวสด เป็นใบประกอบแบบขนนก ปลายคู่เรียงสลับ มีใบย่อย
๖ - ๘ ใน ใบคู่ที่ปลายกิ่งมีขนาดใหญ่ แผ่นใบรูปหอก ปลายใบ
แหลม โคนใบสอบ ขอบใบเรียบ ผิวใบเกลี้ยง

ต้นจะทึ้งใบก่อนออกดอกเป็นช่อกระฉูด ตามกิ่งและปลายกิ่ง
กิ่บเลี้ยงสีแดง กลีบดอกสีแดงเข้ม กลางดอกมีเกสรตัวผู้
สั้น-ยาวไม่เท่ากันยื่นออกจาก ๑๐ - ๑๒ อัน

เดือนมกราคม ถึง กุมภาพันธ์

ด้วยการเพาะเมล็ด

เป็นพืชไม้กวาง lange

ขอบแลงแಡดจัด ขึ้นได้ดี

ในดินร่วนซุย ต้องการ
น้ำปานกลาง

พวงชมพู

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Antigona Leptopus Hook.

ชื่อสามัญ : Coral Vine

ชื่ออื่นๆ : -

ลักษณะทั่วไป
ใน
ดอก
ฤทธิ์ออกดอก
การขยายพันธุ์
การปลูก

เป็นพืช蔓ไม้เลื้อยล้มลุก เนื้อไม้อ่อน โคนเดาแข็งแรงมาก ลำเดา
เป็นสีเขียวอมน้ำตาล ยอดเลื้อยได้ไกลถึง ๑๐ เมตร มีใบเดกมาก
สีเขียวอ่อนและเขียวเข้ม ใบเดี่ยวรูปหัวใจ ออกสับพัดແยงขึ้นไป
ตามลำเดา ผิวใบหยาบ สารระคายมือ ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม
เนื้อใบบางเห็นเส้นใบชัด

ออกเป็นช่อยาวรวมกันเป็นกลุ่มตามง่ามใบ และตามยอดกิ่ง
ช่อดอกประกอบด้วยดอกเล็กๆ รูปหัวใจหลายดอก มีทิ้งสีขาว
สีชมพูอ่อน และชมพูแก่ ปลายช่อดอกมีลักษณะเป็นมือเกาะ
สำหรับเกาะเกี่ยวสิ่งอื่นๆ เพื่อพยุงเดา

ออกตลอดปี แต่จะออกดอกมากช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน
ด้วยการตอกกิ่ง หรือเพาะเมล็ด

เป็นพืช蔓ไม้ที่อยู่ได้ทั้งที่แสงแดดจัด
และที่ร่มรำไร ชอบดินร่วนซุย
ที่มีความชื้นพอสมควร
ต้องการน้ำปานกลาง

พิกุล

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mimussops elengi* Linn.

ชื่อสามัญ : Bullet Wood, Spanish Cherry

ชื่ออีนที่ : กุน (ใต้) แก้ว (เหนือ) ชางดง

พิกุลป่า

ลักษณะทั่วไป
ใน
ตอๆ
ผล
ฤทธิ์ออกดอก
การขยายพันธุ์
การปลูก

เป็นพะรรณไม้ยืนต้น ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูงประมาณ ๑๐ - ๑๕ เมตร แผ่กิ่งก้านสาขากออกเป็นพุ่มกว้าง ทรงพุ่มกลม สีเขียวเข้มเป็นมัน ใบเดียวรูปมนรี ปลายใบแหลม โคนใบสอบมน ขอบใบหยักเป็นคลื่น ใบยาวประมาณ ๕ - ๗ ซม.
เป็นตอๆเดียว ออกเป็นกระ冢กตามง่ามใบ หรือยอด กาลังดอก สีขาวนวล มี ๕ กลับเรียงซ้อนกัน กลับดอกจักเล็กน้อย บานตอน เข้ามีด กลิ่นหอมมาก รูปไข่ ผลอ่อนสีเขียว เมื่อแก่เป็นสีแสด เนื้oinเหลือง มีรสหวาน 甘酸，在果肉內有蜜腺，或稱蜜室。蜜腺在果肉內，或稱蜜室。
ออกตลอดปี
ด้วยการเพาะเมล็ด
เป็นพะรรณไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัด
ขึ้นได้ในดินทุกชนิด ต้องการน้ำและ
ความชื้นน้อย

พุดซ่อน

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Gardenia Aujusta.

ชื่อสามัญ : Gardenia

ชื่ออีนๆ : พุดจีน

ลักษณะทั่วไป

เป็นพืชไม้พุ่มเตี้ย สูงประมาณ ๑ - ๔ เมตร ทรงพุ่มกลมทึบ
ลำต้นมีขนาดเล็ก ลักษณะตันคล้ายพุดจีบ แต่ไม่มีน้ำขางสีขาว
ในตัน

ใบ

สีเขียวเข้ม ใบเดี่ยวรูปมนรี ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ ผิวใบมัน
ใบยาวประมาณ ๒ - ๒.๕ นิ้ว พุ่มใบหนาทึบ

ดอก

ออกเป็นดอกเดี่ยวตาม芽 เป็นปลายกิ่ง ดอกสีขาว
กลิ่นเลี้ยงหนา กลับดอกเรียบช้อนกันหลายชั้นบิดเรียนไปทางขวา
กลิ่นหอมแรงกว่าพุดทุกชนิด

ถูกทิ้งออกดอก
การขยายพันธุ์
การปลูก

ออกตลอดปี
ด้วยการตอนกิ่ง
เป็นพืชไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัด
แต่กีสามารถอยู่ในที่ร่มรำไรได้ เหมาะกับ
ดินร่วนซุยและชุ่มชื้น ต้องการน้ำปานกลาง

พุดสามสี

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Brunfelsia caiyeina*.

ชื่อสามัญ : Yesterday, Today and Tomorrow

ชื่อain : พุดสี สามราชี พุทธชาดสามสี
พุทธชาดม่วง

ลักษณะทั่วไป

เป็นพุรรณไม้ยืนต้น พุ่มเตี้ย สูงประมาณ ๑.๕ เมตร แตกกิ่งก้านออกไปรอบๆ ต้นจำนวนมาก ทรงพุ่มแน่นทึบ สามารถตัดแต่งทรงได้ตามต้องการ

ใบ

ลิ้นเขียวเข้ม ใบเดียวรูปมนหรี ปลายใบแหลม ขอบใบหยักเล็กน้อย ผิวใบเรียบ Gleaming ใบยาวประมาณ ๖ - ๗ นิ้ว

ดอก

ออกรวมกันเป็นกลุ่มตามข้อต้น ตามส่วนยอดหรือตามปลายกิ่ง ก้านดอกมี ๕ ก้าน แต่ละก้านเป็นรอยย่น ดอกบาน ๓ ระยะ ระยะแรกบานเป็นสีม่วงเข้ม ระยะต่อมาเปลี่ยนเป็นสีม่วงอ่อน และระยะสุดท้ายเป็นสีขาวก่อนจะร่วง落ไป ดอกมีกลิ่นหอมแรง ช่วงเวลาเย็นถึงเช้า ออกดอกออกพร้อมกันทั้งต้น

ฤดูกิจที่ออกดอก
การขยายพันธุ์
การปลูก

ออกตลอดปี
ตัวยการตอนกิ่ง หรือปักชำ
เป็นพุรรณไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัด
ขึ้นได้ในทุกสภาพดิน แต่ต้องมีความชื้นซึ่งพอ ต้องการน้ำปานกลาง

ເຟົ່ວົງຝຳ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Bougainvillea spp.*

ชื่อสามัญ : Paper flower

ชื่ออื่นๆ : ดอกตราด, จีน ดอกกระดาษ
ดอกโคม ดอกต่างใบ

ສັກຜະນະທົ່ວໄປ
ໃນ
ດອກ
ຖຸທີ່ອົກດອກ
ກາຮຍາພັນໆ
ກາຮປູກ

ເປັນພຣຣນໄມ້ເຄາເລື້ອຍ ມີລໍາເຄາແຂົງແຮງ ມີໜານມເປັນຮະຍະຖ້າ
ສາມາວັດເລື້ອຍເຄາໄປໄດ້ໄກລມາກຄ້າໄມ້ຕັດແຕ່ງທຽບພຸ່ມ
ສີເຂົ້າສົດ ໃບເຕິ່ງອາກສັບກັນ ໃບບູນໄຟ່ ປລາຍໃບແຫລນ ໂຄນໃບນນ
ຂອບໃບເວີຍບໄມ້ມັຈັກ (ແຕ່ບາງສາຍພັນໆ) ໃບມີສັກຜະນະເປັນຮູປ້ໜ້າໃຈ
ແຕກໃບຕາມລໍາເຄາ ໃບຍາວປະປາມານ ៥ - ៥ ຊມ.
ດອກເຟົ່ວົງຝຳຈິງໆ ເປັນສີຂາວຍູ່ຕຽກລາງຂອງໃບປະດັບຊື່ມີ
ຕ ກລືບທີ່ເຮົາເຫັນເປັນສີຕ່າງໆ ອາທີ ສີມ່ວງ ແຕງ ຂາວ ສັ້ນ ຂມພູ ພລາ
ສັກຜະນະດອກລ້າຍແຈກນໍາເລົກໆ ສີຂາວອມເຂົ້າວ ຂອບດອກເປັນຈັກໆ
ກາຍໃນກລົບໃບປະດັບ ມີເກສຮຕັ້ງຜູ້ ៥ - ១០ ອັນ ມີຂັາດໄມ້ທ່າກັນ
ທລອດປີ ແຕ່ດອກຈະດກນາກໃນບ່າງເດືອນກຸມພາພັນ໌
ດ້ວຍກາຣທາບກິ່ງ ຕອນ ຮີໂປກໍຈໍາ
ເປັນພຣຣນໄມ້ກຳລາງແຈ້ງ ຂອບແສງແດດຈັດ
ຂຶ້ນໄດ້ຕີໃນດິນຮ່ວມໜູຍ ແລະມີຄວາມໜຸ່ມເຂັ້ນ
ຕ້ອງການນໍາປານກລາງ

มหาสงส

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Hedychium Coronarium Roem.

ชื่อสามัญ : Butterfly Lily,

Ginger Lily, White Ginger

ชื่ออีนๆ : เอ็องตาเหิน กระหายเหิน
ทางหลงส์ ตาห่าน เ hin gaew เหินคำ

ลักษณะทั่วไป
ใน
ดอก
พฤกษาที่ออกดอก
การขยายพันธุ์
การปลูก

เป็นพืชไม้ล้มลุกเนื้ืออ่อน สูง ๑ - ๒ เมตร มีหัว (เหง้า)
อยู่ในดิน แตกลำต้นเป็นก้านกลมๆ แหงขึ้นมาบนดินเป็นกอ
สีเขียวเข้ม ใบเดียวรูปหอก ขอบใบเรียบ ผิวใบเกลี้ยง แตกใบ
ออกมาจากโคนต้น กว้างประมาณ ๔ ซม. ยาว ๗๕ - ๑๐ ซม.
ออกเป็นช่อ แหงออกตรงส่วนยอดทางลำต้น ช่อหนึ่งมีประมาณ
๓๐ - ๕๐ ดอก จะทยอยกันนาน ดอกหนึ่งมีกลีบดอก ๓ - ๔ กลีบ
กลางดอกมีเกรสร้ายาวยืนออกมา มีกลิ่นหอม

ออกผลอดปี

โดยการแยกหน่อ

เป็นพืชไม้ที่อยู่ได้ทั้งในที่
แสงแดดรัดและที่ร่มรำไร
แนะนำกับดินที่มีความชุ่มชื้นสูง
ต้องการน้ำมาก

ມະຕາດ

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Dillenia indica Linn.

ชื่อสามัญ : -

ชื่ออื่นๆ : ສັນປຽງ ສັນໃໝ່ ລ້ານກວ້າງ
ນະສັກ

ລັກຜະນະທຳໄປ

ເປັນພຣຣນໄມ້ຍືນທັນນາດກລາງ ສູງ ១០ - ១៥ ເມທຣ ລຳທັນທຽບ
ເຮືອນຍອດແຕກເປັນພຸ່ມກລມ ກວ້າງ ເປີລືອກທັນເຮັບສິຫາຫຼືອສີ
ນໍ້າຕາລ ແດງ

ໃບ

ສີເຂົ້າວເຂັ້ມ ໃບເດືອງວຽກຫອກ ອອກເຮັບເວີນລັບທີ່ປລາຍຍອດ
ປລາຍແລະໂຄນໃບແຫລມ ຜົວໃບດ້ານບນເປັນຄລືນເລັກນ້ອຍ ຂອບໃບ
ຫຍັກເໜ້ມອືນພື້ນເລື່ອຍ ເທັນເລັ້ນໃບຂັດເຈັນ

ດອກ

ອອກຕາມປລາຍຍອດ ຮ້ອບປລາຍກົງ ດອກເດືອງສິຂາວ ກ້ານດອກຍາວ
ຕ - ៥ ຊມ. ກລືບດອກບາງເປັນແຜ່ນໂຄ້ງ ອຸ້ມນ້ຳ

ຜລ

ເມື່ອກລືບດອກຫຼຸດຮ່ວມຈະຕິດຜລ ພລກລມໃໝ່ ເປີລືອກຜລມີຮ່ອງລຶກ
ໄມ່ເທົກກັນ ຕ - ៥ ວອງ ຜົວເປີລືອກເຮັບຫາ ເນື້ອໃນຈ້ານ້າ
ມີຮສເບຣີ້ຍາ ມີເນັດຂາດເລັກ ສິຂາວ ຮູບປີ
ເດືອນກຸນກວາພັນນີ້ ປຶ້ງ ຕຸລາຄມ

ຖຸທີ່ອອກດອກ
ແລະຕິດຜລ

ດ້ວຍກາເພາະເມີລືດ

ກາຮຂຍາຍພັນສູ່
ກາຮປລູກ

ເປັນພຣຣນໄມ້ກລາງແຈ້ງ ຂອບແສງແດດຈັດ
ຂັ້ນໄດ້ໃນດິນທຸກໆນິດທີ່ໄມ່ເຊັ່ນແລະ
ຕ້ອງການນ້ຳນ້ອຍ

มะพร้าวน้ำหอม

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Cocosnucifera Linn.

ชื่อสามัญ : Coconut

ชื่ออื่นๆ : หมากอุ่น หมากอูน

ดุง (จันทบุรี) คอส่า (แม่ยองสอน)

ลักษณะทั่วไป
ใบ

เป็นพรรณไม้ยืนต้น สูง ๗ - ๑๐ เมตร ลำต้นตรง เปลือกลำต้นแข็ง
เป็นใบรวม มีใบย่อยเป็นแผ่นแคบๆ ยาวเรียงสับกันแบบขนนก
ปลายใบแหลม

ดอก

ออกเป็นช่อบริเวณที่มีก้านห้อยหุ้ม ดอกย่อยขนาดเล็กจำนวนมาก
กลีบดอกมี ๖ กลีบ เกสรตัวผู้และตัวเมีย แยกเพศอยู่บ่อบนต้น
เดียวกัน

ผล

กลม หรือรูปไข่กลับ ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีน้ำตาล เปลือกนอก
เรียบเกลี้ยง เปลือกขั้นในเป็นเส้นไขมุ่น ขั้นในสุด
แข็งเรียกกะลา เนื้อผลสีขาว 甘やないผลมีน้ำใส

รสหวานหอม

ฤทธิ์ที่ออกดอก
การขยายพันธุ์

ออกดอกและติดผลตลอดปี

ด้วยการใช้ผลแก่เพาะ

ให้แตกต้นอ่อนก่อนนำผลไปปลูก

เป็นพรรณไม้ที่ขึ้นได้ดี

ในดินร่วนปนทราย

การปลูก

ราตรี

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Cestrum Nocturnum.

ชื่อสามัญ : Night Jessamine,

Queen of the Night

ชื่ออื่นๆ : หอมดึก

ลักษณะทั่วไป

ใน

ดอก

ถัตุที่ออกดอก
การขยายพันธุ์
การปลูก

เป็นพุ่มไม้พุ่มขนาดเล็ก สูงประมาณ ๒ - ๔ เมตร แตกกิ่งก้านสาขามาก กิ่งก้านเประ

สีเขียว ใบเดี่ยวรูปมนต์ ออกเรียงสลับ แผ่นใบบาง ขอบใบเรียบ
ปลายใบแหลม ใบยาวประมาณ ๒ - ๓ นิ้ว

ออกเป็นช่อตาม芽ใบ ปลายยอดและโคนใบ ดอกมีขนาดเล็กมาก
สีขาวอมเขียวอ่อน ช่อหนึ่งมีดอกอยู่จำนวนมาก กลีบเลี้ยง
สีเขียวอ่อน โคนกลีบดอกเชื่อมเป็นหลอดยาวประมาณ ๒ ซม.
ปลายกลีบดอกแยกเป็น ๕ แฉก มีเกสรตรงกลาง นานช่วงเวลา
กลางคืนถึงเช้า พօสายกลีบดอกจะหุบ ส่งกลิ่นหอมแรงเฉพาะ
กลางคืน

ออกตลอดปี

ด้วยการปักชำ

เป็นพุ่มไม้กลางแจ้ง

ชอบแสงแดดจัด

เจริญเติบโตได้ในดิน

ทุกชนิดที่ระบายน้ำได้ดี

มีความชื้มชื้นสูง

ต้องการน้ำปานกลาง

ลันทม (สีลาวดี)

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Plumeria spp. and hybird.

ชื่อสามัญ : Frangipani

ชื่ออื่นๆ : จำปาลาวา จำปาห้อม

จำปะห้อม จำปากขาว

ลักษณะทั่วไป

เป็นพืชไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูงตั้งแต่ ๑.๒ เมตร ถึง ๑๖ เมตร ลำต้นแตกกิ่งก้านเป็นพุ่มโปร่ง ทุกส่วนของลำต้นมีน้ำยาบขันขาว กิงอ่อนมีสีเขียว หวานน้ำ กิงแก่เป็นสีเทา กิง gerade หักง่าย เป็นไม้ผลัดใบในฤดูแล้งก่อนจะผลิดอก

ใบ

สีเขียวอ่อนจนถึงเขียวเข้ม ในเดียร์รูปไข่ โคนใบสอบ ปลายใบมน เรียวๆ ออกเรียงสลับ ใบยาวประมาณ ๑๐ - ๑๒ นิ้ว เส้นใบเห็นได้ชัด

ดอก

ออกเป็นช่อที่ปลายยอดกิง ช่อหนึ่งมีประมาณ ๑๕ - ๓๐ 朵 กิงมีสีขาว บางชนิดสีแดง บางชนิดสีเหลือง ดอกมีตั้งแต่ขนาดเล็ก ถึงขนาดใหญ่ กลีบดอกมี ๕ กลีบ โคนกลีบเชื่อมกันเป็นหลอด ปลายกลีบแยกบานเป็นรูปปากกรวย ขนาดเล็ก - ใหญ่ และสีแตกต่างไปตามสายพันธุ์ กลีบดอกบาง ขอบดอกเรียบ ดอกมีกลิ่นหอมอ่อนๆ

ฤดูกาลออกดอก
การขยายพันธุ์
การปลูก

ออกตลอดปี แต่จะออกมากช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเมษายน ด้วยการปักชำกิง เป็นพืชไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัด ปลูกได้ในดินทุกชนิดที่ไม่มีน้ำขัง ต้องการน้ำปานกลาง

ลำดวน

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Melodorum fruiticosum Lour.

ชื่อสามัญ : -

ชื่ออื่นๆ : ห้อมนวล

ลักษณะทั่วไป

เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูงประมาณ ๖ - ๘ เมตร ทรงพุ่มทึบ
แตกกิ่งและใบมาก ลำต้นสีน้ำตาล ผิวเปลือกขรุขระ^{กิ่ง}
แตกเป็นสะเก็ด

ใบ

ลักษณะ เขี้ยวเข้ม เป็นมัน ใต้ใบสีเขียวหวาน ใบเดี่ยว掌状 ออกเรียงลับ
ปลายใบแหลม โคนใบสอบ ขอบใบเรียบ

ดอก

ลักษณะคล้ายดอกนมแมว ออกดอกเดี่ยวตาม芽 ใบใกล้ปลายกิ่ง
กลีบดอกหนาและแข็ง มี ๖ กลีบ ช้อนเรียงกันสองชั้น ชั้นละ
๓ กลีบ กลีบชั้นในบุบเข้าหากัน กลีบชั้นนอกอาจออกแล้วห่อลง
เล็กน้อย ดอกสีเหลืองมีกลิ่นหอม

ฤทธิ์ของการดอก

ออกตลอดปี

การขยายพันธุ์

ด้วยการตอนกิ่ง

การปลูก

เป็นพรรณไม้ที่ชอบแดดรำไร

ขึ้นได้ดีในดินอุดมร่วนซุย

ต้องการน้ำและความชื้น

ปานกลาง

หางนกยูงฟรัง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Delonix regia* Raf.

ชื่อสามัญ : Peacock Flower,

Flame of the Forest

ชื่อainā : นกยูงฟรัง ส้มพอหลวง
หนองบูง .

ลักษณะทั่วไป

เป็นพืชไม้ยืนต้นผลัดใบ สูงประมาณ ๑๐ - ๑๕ เมตร
แต่ก็เก็บก้านสาขาริเวณเรือนยอดของต้น ทรงพุ่มແก່ງວາງคล้ายร่ม ^{*}
เปลือกต้นเรียบ เมื่อตันยังเล็กมีสีเขียวอ่อน พอดันแก่จะเป็น^{*}
สีน้ำตาล

ใบ

สีเขียวอ่อน เป็นใบประกอบแบบขนนกสองขั้น เป็นแผงออกสplaying
ແປงหนึ่งมีใบย่อยขนาดเล็กประมาณ ๑๐ - ๒๐ คู่ ยาวประมาณ
๒.๕ ซม.

ดอก

ออกเป็นช่อที่ปลายกิ่ง หรือตามซอกใบ ดอกสีแสดหรือแดงอมส้ม
กลิ่บล่างของดอกเป็นลีขานวนมีจุดและลายเล็ก ๆ แดงปะติด
อยู่บนกลีบ กลีบดอกมี ๕ กลีบ กลีบเลี้ยง ๕ กลีบ มีเกสรตัวผู้ริยา
ขอนออกมาเหนือกลีบดอก

พุ่มที่ออกดอก
ผล

ช่วงเดือนเมษายน ถึง มิถุนายน ผลัดใบก่อนออกดอก
เป็นฝักยาวแบบ แข็งโคง โค้งงอ สีน้ำตาลเข้มเกือบดำ ภายในฝักมีเมล็ด
๒๐ - ๔๐ เมล็ด

การขยายพันธุ์
การปลูก

ด้วยการเพาะเมล็ด
เป็นพืชไม้ก้าลางแจ้ง ชอบแสงแดดจัด ปลูกได้ในดินทุกชนิด
ทนทานต่อความแห้งแล้งได้ดี

กล้วยไม้ : ราชบีแห่งไพรพากเจ

ในบรรดาไม้ดอกของค์ต่างๆ ที่มีใบเล็กปะจุบันนี้ กล้วยไม้ เป็นพืชที่มีさまาชิกในวงศ์มากที่สุด เป็นไม้ดอกที่น่าสนใจ และน่าศึกษา มากของค์หนึ่ง ทั้งนี้ เพราะความสวยงาม โดดเด่น รวมถึงลีสันและรูปลักษณ์ที่หลากร้ายของดอก นอกจากนั้น ยังเป็นพืชที่มีวิถีการสูงสุดในอาณาจักรพืชด้วยกัน เป็นพืชที่สามารถปรับตัวเองให้อยู่ได้ในทุกสภาพอากาศและทุกสภาพภูมิประเทศ เรายังพบเห็นกล้วยไม้ทั้งบนภูเขา บนยอดดอยที่อากาศหนาวเย็น ตามซอกหินผา บนลานหินอันร้อนระอุ บนคาบไม้ในป่าดงดิบ แม้กระทั้งเกาะอิงอาศัยอยู่ตามเปลือกไม้ก็มี

ในประเทศไทย มีการค้นพบพืชวงค์กล้วยไม้แล้วประมาณ ๑,๑๕๐ ชนิด จากกลุ่มต่างๆ กว่า ๑๖๐ กลุ่ม ซึ่งกลุ่มองกล้วยไม้มีทั่วโลกมีมากกว่า ๗๐๐ กลุ่ม และกว่า ๔๕,๐๐๐ ชนิด กล้วยไม้ที่สำรวจ

กล้วยไม้ในป่า : แคคลียา

พับมีทั้งประเทอิงอาศัยบนต้นไม้อื่น ประเทอขึ้นอยู่ตามยอดสาขา บนหน้าผา และบนดิน

กล้วยไม้ เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยวในวงศ์ Orchidaceae มีอาณาเขตการกระจายพันธุ์ไม่กว้างขวางเหมือนพืชกลุ่มอื่นๆ ต้นและใบมักอ่อนน้ำ ลำต้นมีร่องและปล้องซัดเจน ไม่มีเนื้อไม้ กล้วยไม้บางชนิดเป็นพืชล้มลุก บางชนิดเป็นเหง้าอยู่ในดิน สร้างใบหรือดอกเพื่อการแพร่พันธุ์ในฤดูกาลที่เหมาะสมก่อนบุบตัว บางชนิดมีการเจริญเติบโตต่อเนื่องไปเรื่อยๆ อาจเจริญทางยอดหรือแทกตันใหม่จากตาข้างต้น

กล้วยไม้จำแนกได้ ๒ ประเทอใหญ่ๆ คือ กล้วยไม้อิงอาศัยได้แก่กล้วยไม้ที่อาศัยเกาะบนคากบไม้ บนกิ่งไม้ หรือบนโขดหิน หรือตามซอกหน้าผา และกล้วยไม้เดิน ได้แก่ กล้วยไม้ที่ขึ้นอยู่ตามพื้นป่า เราจึงได้พบได้เห็นต้นกล้วยไม้สีสันสวยงาม รูปลักษณ์แปลกตาและชื่อภาษาสนใจในทุกภาคของประเทศไทย

กล้วยไม้ในมหาวิทยาลัย : หัวย

กล้วยไม้ในป่า : เอ็อง

เอ็องจูหลัน : กล้วยไม้ดิน ขึ้นตามป่าดิบชั้นทางภาคเหนือ และอีสาน ออกดอกในฤดูหนาว

เอ็องหนาดพราหมณ์ : กล้วยไม้อิงอาศัย ขึ้นตามป่าแมลง ทางภาคตะวันตก ออกดอกในฤดูร้อน

เอ็องผึ้ง : กล้วยไม้อิงอาศัย ขึ้นตามป่าผลลัพธ์ในทางภาคเหนือ ออกดอกฤดูร้อน

เอ็องสำราญ : กล้วยไม้ดิน ขึ้นตามป่าลับเข้าท่ามกลางอีสาน ออกดอกในฤดูหนาว

กล้วยไม้ในป่า

ช้างค่อม
เมืองสุพรรณ

ช้างแคบ

รองเท้า hairy-
อินทนนท์

เบี้ยงแสง

กุหลาบผ่าน

บรรณานุกรม

การปีติโตรเรียมแห่งประเทศไทย. (๒๕๔๐) สมุนไพรไทย นรศักดิ์ไทย. กรุงเทพ

บริษัท ออมรินทร์ พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด.

เนเจอร์ ทรี (ม.ป.พ.) Wild Orchids of Thailand. กรุงเทพ : บาร์ช์ เนเจอร์ ทรี
วัชรพลศ วงศ์สุวรรณ. (๒๕๕๑) ไม้ดอกหอมในวรรณคดีไทย. กรุงเทพ : บาร์ช์
บอสส์การพิมพ์.

วิทย์ เทียบบูรณอรรม. (๒๕๗๐) พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในเมืองไทย เล่ม ๒.
กรุงเทพ : โอ.เอ.ส. พรินติ้ง เอฟฟ์.

_____ (๒๕๗๖) พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในเมืองไทย พิมพ์ครั้งที่ ๒.
กรุงเทพ : ประชุมทอง การพิมพ์.

ศูนย์วิจัยความหลากหลายทางชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (ม.ป.พ.) ไม้ป่ากินได้
ในทุบเข้าลำพญา. (ม.ป.พ.) บริษัท เอสพรินท์ จำกัด.

เศรษฐุมันตร์ กานุจนาถ. (๒๕๕๑) ร้อยพรรณพฤกษา กลวยไม้ ๒. กรุงเทพ :
สำนักพิมพ์เศรษฐุศิลป์.

ผู้จัดทำ

ให้คำปรึกษา :

คุณณรงค์ เกตุหัต

อาจารย์สมศรี สัทธพิพัฒน์

อาจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ ส.บุรุษพัฒน์

อาจารย์เฉิดโฉม ส.จังหารทิพย์

เรียบเรียงเนื้อหา :

อาจารย์อรชา เพ็อกสุวรรณ

บันทึกภาพ :

นายศุภชัย สายจุฑริกุล

นายสิงครา มวลมาลีลัย

ศิลปกรรม :

นางสาววิมลรัตน์ ทองปลัด

พิมพ์ต้นฉบับ :

นางสุดารัตน์ ข้าวักทร์

บรรณาธิการเล่ม :

อาจารย์อรชา เพ็อกสุวรรณ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ :

มีนาคม ๒๕๕๒

จำนวนพิมพ์ :

๕๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

“จะเป็นเช่นต้นไม้ หยั่งรากลึกอย่างมั่นคง
และแต่ก้าวไปใหม่ทุกวันวาร์”

จัดทำโดย : หอประวัติและพิพิธภัณฑ์ กร.ไชฯ สุขุมพิทักษ์

อาคาร ๑๖ ชั้น ๗ มหาวิทยาลัยกรุงกิตติมศักดิ์ โทร. ๐-๒๔๕๔๕-๗๗๐๐ ที่ ๒๓๓

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. วันรำลึกอาจารย์สนั่น เกตุทัต ผู้ก่อตั้ง
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วันพุธที่ 15 มีนาคม 2549. (จุลสาร).

กรุงเทพฯ : ศูนย์สันเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2549.
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. วันรำลึกอาจารย์สนั่น เกตุทัต 15 มีนาคม
2549. (จุลสาร) กรุงเทพฯ : ศูนย์สันเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์, 2549.

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. วันรำลึกอาจารย์สนั่น เกตุทัต ผู้ก่อตั้ง
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วันเสาร์ที่ 17 มีนาคม 2550. (จุลสาร)

กรุงเทพฯ : ศูนย์สันเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2550.
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. วันรำลึกอาจารย์สนั่น เกตุทัต 15 มีนาคม 2551.
(จุลสาร). กรุงเทพฯ : หอประวัติและพิพิธภัณฑ์ ดร. ไสว สุทธิพิทักษ์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2551.

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. วันรำลึกอาจารย์สนั่น เกตุทัต ๑ เมษายน 2552.
(จุลสาร). กรุงเทพฯ : หอประวัติและพิพิธภัณฑ์ ดร. ไสว สุทธิพิทักษ์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2552.

สนั่น เกตุทัต. 83 วรรษavar สนั่น เกตุทัต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์, 2540.